JIM ROHN

Cele cinci elemente esențiale ale vieții

Ghidul succesului personal

II 386.641

EDITURA AMALTEA

COLECŢIA C&A–MOTIVAŢIONAL

BIBL. CENTR. UNIV.
„M. EMINESCU" IAŞI
II 386.641

DEZVOLTĂ LIDERUL DIN TINE
John Maxwell

PUTEREA MINŢII
Glenn Bland

FEMEI CARE IUBESC PREA MULT
Robin Norwood

FACTORUL EINSTEIN
Win Wenger, Richard Poe

PUTERE NEMĂRGINITĂ
Anthony Robbins

CELE 21 DE CALITĂŢI ALE LIDERULUI
John Maxwell

CELE 17 LEGI ALE MUNCII ÎN ECHIPĂ
John Maxwell

PUTEREA CONCENTRĂRII
Jack Canfield, Mark Victor Hansen, Les Hewitt

ÎNCEPE SĂ GÂNDEŞTI
John Maxwell

TOTUL DESPRE LIDERI, ATITUDINE, ECHIPĂ, RELAŢII
John Maxwell

PE CULMILE SUCCESULUI
Zig Ziglar

FINALIZAREA!
Disciplinează-te pentru a duce lucrurile la bun sfârşit
Larry Bossidy, Ram Charan

CALEA ÎMPLINIRII PERSONALE
Todd Duncan

VAMPIRII ENERGETICI
Albert J. Bernstein

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cele
CINCI ELEMENTE ESENŢIALE
ale vieţii

Ghidul succesului personal

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
JIM ROHN
Cele cinci elemente esenţiale ale vieţii / Jim Rohn
trad.: Iris Manuela Anghel-Gîtlan. - Bucureşti:
Amaltea, 2006

ISBN (10) 973-7780-59-0;
ISBN (13) 978-973-7780-59-1

I. Anghel-Gîtlan, Iris Manuela (trad.)

159.923.3

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

THE FIVE MAJOR PIECES TO THE LIFE PUZZLE
JIM ROHN
© 1991 by Jim Rohn

www.jimrohn.com
info@jimrohn.com

CELE CINCI ELEMENTE ESENŢIALE ALE VIEŢII
JIM ROHN

ISBN (10) 973-7780-59-0;
ISBN (13) 978-973-7780-59-1

© 2006 – EDITURA AMALTEA

467286

Cele
CINCI ELEMENTE ESENŢIALE
ale vieţii

Ghidul succesului personal

Jim Rohn

ALE

415214
B.C.U. IASI

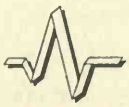

EDITURA AMALTEA
www.amaltea.ro

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Tatălui meu,
care este stânca moştenirii şi credinţei mele.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

- 3 OCT. 2007

Cuprins

Cuvânt înainte 7

Introducere 9

Capitolul 1. *Filozofia* 15

Capitolul 2. *Atitudinea* 43

Capitolul 3. *Acţiunea* 63

Capitolul 4. *Rezultatele* 79

Capitolul 5. *Stilul de viaţă* 97

Concluzii: *Cum să dezvoltăm simţul imperativului* 107

Despre autor 117

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

∞ Cuvânt înainte

Succesul este – prin natura lui – uluitor şi evaziv, reuşind cu măiestrie să-şi ascundă comorile din calea tuturor celor care îl caută, cu excepţia unui număr redus de indivizi.

Succesul – datorită structurii sale complexe – trebuie atras cu forţa unui magnet, nu căutat. Obţinem răsplăţi şi înregistrăm progrese nu datorită căutărilor noastre asidue, ci datorită evoluţiei noastre, căci ea este cea care determină rezultatele finale.

„Ca **să avem** mai mult, trebuie **să evoluăm** mai mult" – este chintesenţa filozofiei dezvoltării personale, a succesului şi fericirii – subiecte abordate de Jim Rohn în „Cele cinci elemente esenţiale ale vieţii".

Filozofia noastră personală este cea care generează atitudinea individuală. **Atitudinea** este cea care determină cantitatea şi calitatea activităţii noastre. Această activitate influenţează rezultatele finale şi echilibrate, iar rezultatele generează **stilul de viaţă** pe care îl ducem.

Rezultatele şi stilul de viaţă sunt efectele – circumstanţele pe care le moştenim –, dar filozofia noastră personală, atitudinea şi activitatea sunt cauzele supreme ale efectelor.

Ca să schimbăm efectele, trebuie să schimbăm cauzele. Cu toate acestea, cei mai mulţi oameni blamează efectele, dar continuă să susţină cauzele.

În această carte – a treia – Jim Rohn ne prezintă idei şi opinii în stilul său unic, dând glas speranţei şi muzei inspiraţiei şi oferind răspunsuri celor aflaţi în căutarea unei vieţi mai bune. Lucrarea sa reprezintă un adevărat izvor de încurajare pentru toţi cei care îmbrăţişează filozofia potrivit căreia:

„Poţi să ai mai mult decât ai acum pentru că eşti capabil să atingi stadii de dezvoltare inimaginabile". Lăsaţi-vă cuprinşi de vraja binefăcătoare a cuvintelor şi mesajelor filozofiei lui Jim Rohn! După ce veţi citi şi stăpâni „Cele cinci elemente esenţiale ale vieţii", veţi descoperi un potenţial nemărginit, cum nu aţi crezut vreodată că poate exista.

Kyle Wilson
Preşedintele companiei
Jim Rohn International

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Introducere

În acest moment din viaţa voastră, aveţi şansa să dispuneţi de un document de o forţă uluitoare, pe care sper că îl veţi citi cu aceeaşi seriozitate pe care eu am depus-o în conceperea şi scrierea lui.

Veţi crede la început că este vorba despre nişte simple cuvinte aşternute pe hârtie. Dar aceste cuvinte şi gândurile pe care le stârnesc au o putere unică. Obiectivul nostru – al vostru şi al meu – este să transformăm aceste cuvinte în idei şi emoţii, care se vor transforma în nişte instrumente extrem de puternice, destinate să modeleze un nou stil de viaţă, caracterizat prin ţeluri noi, dar şi printr-o hotărâre de fier de a deveni ceea ce dorim să fim.

Menirea celor mai multe cărţi este de a bucura spiritul sau de a informa. Menirea *acestei* cărţi este de a inspira. Faptul că aţi intrat deja în posesia ei ne dă de înţeles că vă aflaţi în căutarea unui anumit lucru. Poate că vă doriţi să schimbaţi ceva în viaţă. Poate consideraţi că meritaţi mai mult decât sunteţi plătiţi sau că sunteţi înzestraţi cu un talent mult mai mare, pe care activitatea curentă nu vă permite să-l exploataţi la maxim. Poate că vă confruntaţi cu nişte dileme personale care vă tulbură existenţa.

Indiferent ce v-a împins să recurgeţi la acest gest – de a analiza ideile prezente în această carte – se pare că vă aflaţi în căutarea unor răspunsuri. Faceţi parte dintre norocoşii vieţii, care sunt gata să întreprindă câteva schimbări în universul lor – şi acesta este subiectul cărţii de faţă: transformarea vieţii umane din ceea ce este în prezent în ceea ce ar trebui să fie.

B.C.U. "M. EMINESCU" IAŞI

Începutul procesului de schimbare

Ideea de schimbarea apare din două motive. Unul dintre aceste motive este *disperarea*. Uneori, circumstanţele din viaţa noastră devin imposibil de controlat, încât abandonăm căutarea răspunsurilor pentru că suntem copleşiţi de întrebări fără soluţie. Dar tocmai această disperare covârşitoare ne determină să căutăm răspunsurile. Disperarea este rezultatul final şi inevitabil al timpului îndelungat în care am neglijat şi ignorat marile provocări ale vieţii, încât ajungem într-un moment în care dorinţa de a găsi răspunsurile şi soluţiile la problemele noastre urgente devine imperativă.

Al doilea motiv care ne determină să facem schimbări în viaţa noastră este *inspiraţia*. Să sperăm că acesta este punctul în care vă aflaţi acum – vă simţiţi inspiraţi să întreprindeţi schimbări majore şi dramatice în universul vostru, ca rezultat al mesajului pe care vi-l voi împărtăşi prin intermediul acestei cărţi.

Inspiraţia poate avea nenumărate izvoare şi rădăcini. Un cântec, o carte sau un discurs impresionant – toate acestea pot deveni adevărate muze ale inspiraţiei. Povestea unei persoane care a reuşit în viaţă, în ciuda tuturor obstacolelor, ne poate face cu uşurinţă sufletul să vibreze. Inspiraţia – indiferent de muza ei – trezeşte la viaţă sentimente, care reaprind flacăra speranţei, ambiţiei şi hotărârii. Este vocea încurajării şi a garanţiei care ne ajută să ne descoperim potenţialul. Întrezărim o rază de speranţă şi mintea începe „să scaneze" toate posibilităţile, copleşiţi şi animaţi de promisiunea succesului şi a fericirii. În acest moment fulgerător, când inspiraţia ne răvăşeşte sufletul, trecem la acţiune sau nu facem nimic. Dacă ne mulţumim doar să ne bucurăm de aceste sentimente extraordinare, pierdem în cele din urmă posibilităţile şi promisiunea care le-a stârnit.

Indiferent unde vă aflaţi în acest moment, indiferent dacă acţiunile vă sunt dictate de disperare sau de muza inspiraţiei,

vă rog să acordaţi atenţia voastră necondiţionată acestei cărţi şi să o duceţi la bun sfârşit, nu doar să o începeţi. La final, oamenii ne vor aprecia viaţa nu în funcţie de lucrurile pe care le-am început, ci de cele pe care le-am desăvârşit prin eforturile şi hotărârile noastre.

Am conceput această carte cu foarte multă atenţie, bazându-mă pe idei şi opinii care au puterea de a vă schimba viaţa în adevăratul sens al cuvântului. Sunt convins că opera mea se va dovedi o adevărată muză a inspiraţiei, având forţa de a modifica *orice* circumstanţe pe care destinul vi le va presăra în cale. Pentru ca aceste idei să-şi reverse puterea magică asupra vieţii voastre, trebuie să vă rezervaţi puţin timp în săptămânile următoare şi să vă analizaţi cu seriozitate direcţia pe care o urmaţi, să reflectaţi asupra mesajului cărţii şi să puneţi în aplicare principiile pe care le veţi citi în paginile ei.

Voi începe prin a vă împărtăşi câteva idei importante şi preliminare, cu ajutorul cărora veţi putea porni în marea aventură a vieţii voastre pentru a descoperi succesul şi fericirea.

Cheia succesului şi a fericirii

Progresul nostru depinde, uneori, doar de câteva principii importante. Aceste principii fundamentale au o influenţă covârşitoare asupra sănătăţii, fericirii şi conturilor noastre bancare. Nu trebuie să înţelegeţi că doar câteva idei au puterea de a vă schimba viaţa, căci nu este adevărat. Ce vreau să înţelegeţi este că această căutare a marilor răspunsuri ale vieţii se bazează pe cinci elemente de bază, pe care le vom analiza în această carte. Ele vor genera rezultatele pe care le vom obţine în final.

Nu veţi putea deţine controlul asupra *tuturor* aspectelor vieţii. Să încercaţi să realizaţi acest lucru, înseamnă să cădeţi pradă unui ocean de frustrări. De aceea, este bine să stăpâniţi câteva, dacă nu le puteţi stăpâni pe toate; pe cele care vă vor

schimba viaţa în adevăratul sens al cuvântului; aspectele esenţiale care vor avea cel mai mare impact în determinarea calităţii existenţei voastre.

În această căutare a răspunsurilor pentru o viaţă mai bună, încercaţi să ţineţi mereu seama de aspectele care nutresc cea mai mare influenţă, care vă pot schimba realmente universul în care trăiţi! Dacă veţi stăpâni aceste noţiuni fundamentale, vă promit că nu veţi fi dezamăgiţi de rezultatele pe care le veţi obţine.

Trebuie să stăpânim cu toţii aceste noţiuni fundamentale ale vieţii. Este vorba de aceleaşi secrete ale succesului şi fericirii pe care oamenii le-au pus în practică încă de la începuturile lumii. Nu există reguli pentru marile realizări ale omenirii. Există doar nişte principii de bază, în jurul cărora se învârt toate acţiunile noastre.

În încercarea de a vă îmbunătăţi circumstanţele prezente, nu vă îndepărtaţi niciodată de aceste principii nemuritoare, care au trecut din generaţie în generaţie, devenind adevărate pietre de temelie în procesul de descoperire, dezvoltare şi trăire a unei vieţi ideale.

Cele cinci elemente esenţiale ale vieţii

Dacă toţi cei care au citit această carte ar dori să-şi conceapă propria listă de principii fundamentale, ar fi cu totul diferită de cele concepute de semenii lor. Şi până într-un anumit punct, toate răspunsurile ar fi corecte, deoarece fiecare dintre noi are o viziune despre viaţă cu totul diferită de restul lumii.

Este important să înţelegeţi că lista pe care o voi prezenta în paginile acestei cărţi nu anulează – sub nici o formă – propriile voastre liste, iar cele cinci principii enunţate de mine nu sunt *singurele* care trebuie luate în considerare. Nu sunt nici atât de înţelept şi nici atât de îngâmfat încât să pretind că deţin toate răspunsurile, iar răspunsurile mele nu sunt *singurele* pe care trebuie să le puneţi în aplicare. Principiile despre care vom discuta în această carte sunt cinci concepte importante, care joacă un rol vital în obţinerea succesului

vostru, aşa cum au jucat şi pentru generaţiile trecute. Din toţi anii de cercetare şi experienţă, din întâlnirile cu succesul, dar şi cu eşecul, din discuţiile şi parteneriatele pe care le-am avut, rezultă fără umbră de îndoială că aceste cinci principii şi-au păstrat neştirbită capacitatea de a genera rezultate pozitive, menite să schimbe radical viaţa unui individ.

Testul timpului este adesea cel mai bun indiciu al valorii unui anumit lucru. De aceea, vă invit să analizaţi cu atenţie cele cinci principii fundamentale, care par să se afle întotdeauna la cârma existenţei noastre.

Nu deţin răspunsurile finale şi imbatabile pentru o viaţă ideală. Există foarte mulţi oameni care pretind că ştiu *adevărul* şi că au descoperit ultima piesă lipsă din mozaicul vieţii. Dar nu va exista niciodată un răspuns final pentru simplul motiv că nu va exista niciodată o întrebare finală. De aceea, vă sfătuiesc să acordaţi atenţia voastră necondiţionată acestor principii fundamentale. Vă asigur că în final veţi fi încântaţi de rezultatele pe care le veţi obţine – căci aceste principii sunt cele **cinci elemente esenţiale ale vieţii.**

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY

∞ Capitolul 1

FILOZOFIA

Filozofia este piatra de temelie a **celor cinci elemente esenţiale ale vieţii.** Un factor determinant al direcţiei pe care o urmăm în viaţă este modul în care *gândim*. Gândurile, ideile şi informaţiile – tot ceea ce ia naştere în mintea umană – alcătuiesc *filozofia* noastră personală. Această filozofie ne influenţează ulterior obiceiurile şi comportamentul şi de aici începe povestea noastră.

Cum se naşte filozofia noastră personală

Filozofia noastră de viaţă este rezultatul cunoştinţelor noastre şi al procesului de dobândire a acestor cunoştinţe. De-a lungul vieţii, ne alimentăm izvorul cunoaşterii din foarte multe surse, precum şcoala, prietenii, partenerii, influenţele exercitate de mass-media sau căminul părintesc; din cărţile pe care le citim, dar şi prin intermediul procesului de ascultare şi observare. Sursele de cunoaştere şi informare care au contribuit la formarea filozofiei noastre sunt practic nelimitate.

Când atingem pragul maturităţii, toate informaţiile noi care ne parvin trec prin filtrul filozofiei noastre personale. Conceptele care se îmbină armonios cu principiile noastre sunt stocate în memorie şi contribuie la realimentarea izvorului gândirii noastre. Ideile care sunt în contradicţie cu opiniile şi concepţiile pe care ni le-am format deja sunt adesea respinse.

Pentru a accepta noile informaţii, trebuie să ne verificăm, adesea, opiniile şi concepţiile preexistente. În timp ce încercăm

să îmbinăm ideile noi cu cele vechi, rezultatul constă fie în consolidarea principiilor trecute, fie în extinderea graniţelor filozofiei prezente.

Aceleaşi principii care alcătuiesc filozofia noastră determină şi sistemul nostru de valori. Bazându-ne pe aceste concepţii, am tras anumite concluzii referitoare la valorile spiritului uman. *Facem* ceea ce considerăm că este *valoros*. Dacă o persoană se hotărăşte să se trezească în fiecare zi la ora 5 dimineaţa pentru a profita de oportunităţile ce îi vor permite să ofere familiei sale cât mai multe lucruri frumoase în viaţă, ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că individul respectiv acţionează aşa cum îi dictează filozofia sa. Şi reciproca este valabilă. Dacă o persoană preferă să doarmă până la prânz, acţionează în concordanţă cu filozofia sa. Dar rezultatele celor două filozofii – celor două mentalităţi – sunt complet diferite.

Ne-am conceput cu toţii anumite idei şi principii referitoare la lucrurile care ne influenţează viaţa, bazându-ne pe informaţiile pe care le-am acumulat de-a lungul anilor. Fiecare dintre noi are o părere personală despre guvern, educaţie, patroni şi multe alte aspecte ale existenţei noastre. Ideile referitoare la aceste aspecte contribuie la formarea filozofiei noastre şi ne ajută să tragem anumite concluzii despre univers şi modul lui de operare. Concluziile pe care le tragem, bazate pe sistemul de valori, ne determină modul în care acţionăm în fiecare zi şi în orice împrejurare. Am luat şi vom continua să luăm hotărâri bazându-ne pe lucrurile pe care le considerăm valoroase. Dacă aceste decizii ne ajută să obţinem succesul sau – dimpotrivă – ne împing în prăpastie, acest lucru depinde de informaţiile pe care le-am acumulat de-a lungul timpului şi care constituie fundamentul filozofiei noastre.

Filozofia personală presupune ridicarea ancorelor şi navigarea în larg

Pe parcursul existenţei noastre, vântul circumstanţelor ne loveşte fără încetare, influenţându-ne viaţa în mod dramatic.

Am înfruntat cu toţii vântul dezamăgirii, al disperării şi al suferinţelor adânci. Atunci, care este motivul pentru care – navigând cu propria noastră corabie, pornind din acelaşi loc şi având aceeaşi destinaţie în minte – sosim la sfârşitul călătoriei în „porturi" complet diferite? Nu navigăm pe aceleaşi mări? Nu am înfruntat acelaşi vânt al circumstanţelor şi aceleaşi furtuni de tristeţi şi nemulţumiri?

Destinaţia diferită la care ajungem în viaţă este determinată de modul în care pornim în larg. Felul în care gândim influenţează radical această destinaţie. Nu circumstanţele stabilesc diferenţa uriaşă între destinaţiile noastre, ci felul în care pornim în larg.

Destinul ne rezervă aceleaşi circumstanţe tuturor. Cu toţii avem parte de dezamăgiri şi provocări. Cu toţii trăim momente când – în ciuda celor mai bune planuri şi eforturi – totul pare să se destrame. Circumstanţele neprielnice nu sunt rezervate doar oamenilor săraci, nevoiaşi sau needucaţi. Şi bogaţii, *dar şi* săracii au copii care se confruntă cu diverse probleme. Şi bogaţii, *dar şi* săracii au probleme în căsnicie. Şi bogaţii, *dar şi* săracii întâlnesc în cale aceleaşi provocări care duc la faliment şi disperare. Aşadar, nu evenimentele în sine determină calitatea vieţii noastre, ci hotărârile pe care le luăm când navigăm în larg şi descoperim că – în ciuda tuturor eforturilor noastre – vântul şi-a schimbat direcţia.

Când vântul îşi schimbă direcţia, trebuie să ne schimbăm şi *noi*. Trebuie să cârmuim cu multă grijă corabia, în aşa fel încât să ne îndreptăm în direcţia dorită. Modul în care pornim în larg – felul în care *gândim* şi *acţionăm* – ne poate distruge viaţa cu mai multă uşurinţă decât orice altă provocare a sorţii. Modul în care reacţionăm în faţa greutăţilor este mult mai important decât obstacolele în sine. În momentul în care vom înţelege acest lucru, ne vom da seama în cele din urmă că provocare cea mai mare a vieţii este să preluăm controlul gândirii noastre.

Arta de a ne adapta corabia în funcţie de vânturile schimbătoare, în loc să ne lăsăm duşi de valuri, presupune dezvoltarea

unei noi discipline. Asta înseamnă că trebuie să ne formăm şi să ne consolidăm o filozofie de viaţă puternică, ce ne va influenţa pozitiv toate acţiunile, gândurile şi hotărârile. Dacă vom duce la bun sfârşit această misiune nobilă, rezultatul pe care îl vom obţine va fi o schimbare dramatică, survenită în conturile bancare, veniturile, relaţiile şi stilul nostru de viaţă. Dacă ne putem schimba modul în care percepem, judecăm şi privim aspectele importante ale existenţei noastre, atunci ne putem schimba radical viaţa.

Cum putem dezvolta o filozofie puternică

Nu circumstanţele exercită cea mai puternică influenţă asupra acţiunilor noastre în faţa oportunităţilor de mâine, ci modul nostru de *a gândi*. Gândurile şi concluziile la care am ajuns în viaţă reprezintă suma totală a lucrurilor pe care le-am învăţat până acum.

Procesul de învăţare joacă un rol important în determinarea filozofiei noastre. De-a lungul timpului, am reuşit cu toţii să strângem un volum impresionant de cunoştinţe. Este imposibil ca informaţiile ce ne parvin în fiecare zi să nu exercite o influenţă puternică asupra modului nostru de a gândi. Mintea umană înregistrează mereu imagini, sunete şi privelişti de pretutindeni. Toate experienţele trăite se întipăresc în neuronii cerebrali. Cuvintele, cântecele, programele de televiziune, conversaţiile şi cărţile – toate lasă o amprentă puternică asupra computerelor noastre cerebrale. Emoţiile, gândurile sau activităţile în care suntem implicaţi creează noi circuite în creier, care se conectează cu cele existente deja. Tot ceea ce ne-a influenţat sau ne-a impresionat în viaţă a fost înregistrat pentru totdeauna, iar suma personalităţii noastre o constituie această stocare de informaţii, conectate la reţeaua atât de fragilă de impulsuri chimice şi electrice din creierul uman. Toate experienţele trăite – exterioare sau interioare – ne conferă acest statut unic pe care îl numim personalitate individuală.

Modul în care îmbinăm şi punem în practică aceste informaţii constituie fundamentul filozofiei noastre personale. Problema constă în faptul că multe dintre informaţiile stocate au dus la concluzii eronate despre viaţă, care ne-au împiedicat să ne realizăm obiectivele. Singura modalitate prin care putem să eliminăm aceste bariere ale minţii este să ne revizuim, remodelăm şi redefinim filozofia individuală.

Ca să realizăm acest lucru, trebuie să ne revizuim într-un mod obiectiv concluziile legate de viaţă. Concluziile care nu lucrează în *favoarea* noastră lucrează *împotriva* noastră. Să spunem, de exemplu, că un individ consideră că patronul său nu-l plăteşte suficient! Sistemul lui de valori – bazându-se pe o experienţă îndelungată şi pe o „colecţie" impresionantă de informaţii preţioase – spune: „Nu e cinstit!" Acest raţionament îl determină să treacă la „represalii". Drept rezultat, îşi reduce eforturile şi îşi îndeplineşte doar anumite sarcini de serviciu, pe care le consideră justificate, ţinând seama de salariul primit. Acest mod de a gândi nu este deloc eronat... dacă scopul său este să rămână în acelaşi loc, să facă ceea ce face în prezent şi să fie plătit tot restul vieţii sale aşa cum este plătit acum.

Concepţiile şi deciziile ineficiente pe care le luăm sunt rezultatul anilor de informare greşită. Ne-am adăpat din izvoare greşite şi am adunat informaţii eronate. Deciziile pe care le-am luat nu sunt greşite dacă se bazează pe aceste informaţii; informaţiile sunt cele care ne determină să luăm decizii greşite. Din păcate însă, aceste decizii greşite ne îndepărtează de atingerea obiectivelor noastre.

Importanţa informaţiilor noi

Deoarece este practic imposibil să identificăm şi să eliminăm toate informaţiile eronate din computerul nostru cerebral, singura modalitate prin care ne putem schimba mentalitatea este să acumulăm informaţii noi. Dacă nu ne schimbăm

concepţiile şi principiile, vom continua să acţionăm în contradicţie cu interesele noastre.

Este vital să obţinem informaţiile *corecte*, necesare dobândirii succesului şi a fericirii. În caz contrar, vom pluti în derivă pe mările ignoranţei, înşelaţi de puterea, prestigiul şi posesiunile noastre.

Dar de unde putem să preluăm idei şi informaţii noi, corecte şi benefice, care să ne ajute să ne depăşim condiţia actuală? Din fericire, există pretutindeni în jurul nostru izvoare de informaţii pozitive, care aşteaptă să le punem în practică.

Învăţaţi din experienţele personale!

Una dintre modalităţile ideale prin care ne putem extinde graniţele cunoştinţelor este să trecem în revistă experienţele trecute. Universul experienţelor noastre este extrem de vast. Mintea umană este o adevărată bibliotecă, pe ale cărei rafturi zac înşiruite cărţile ce povestesc întâmplările noastre din trecut. Aceste experienţe ne sugerează că există o latură negativă şi o latură pozitivă pentru toate acţiunile, deciziile şi obstacolele pe care le întâlnim în cale.

O modalitate prin care putem învăţa să înfăptuim un lucru *corect* este să înfăptuim un lucru *greşit*. Învăţăm din eşecuri în aceeaşi măsură în care învăţăm din victorii. Eşecul trebuie să joace rolul de profesor în viaţa noastră, căci – altfel – nu ne vom putea bucura de răsplata succesului. Eşecurile şi greşelile din trecut trebuie să ne determine să ne schimbăm comportamentul actual, pentru că – în caz contrar – prezentul şi viitorul nu vor fi decât nişte copii ale trecutului.

Avem cu toţii amintiri legate de acţiunile trecute, de avantajele sau consecinţele neplăcute ale acestor acţiuni. Misiunea noastră este de a transforma amintirile referitoare la evenimentele trecute în nişte servitori loiali, care să lucreze în slujba noastră, nu în defavoarea noastră.

Trebuie să ne asigurăm că amintirile legate de experienţele trecute – fie bune sau rele – sunt exacte, dacă vrem ca viitorul

să fie mai bun decât trecutul. Trebuie să reflectăm asupra trecutului, să retrăim momentele de atunci, să cugetăm asupra lecţiilor pe care le-am învăţat şi să ne remodelăm comportamentul prezent, bazându-ne pe aceste lecţii din trecut. Dacă am încercat să manipulăm şi să muşamalizăm adevărul experienţelor trecute, dacă am încercat să aruncăm vina pe umerii altora, înseamnă că am căutat o cale de scăpare din faţa realităţii, condamnaţi fiind să repetăm greşelile din trecut şi să înfruntăm greutăţile prezente.

Ascultaţi o voce din exterior!

Cu toţii avem nevoie de puţină pregătire. Acesta este şi scopul cărţii pe care o citiţi. Pentru cei aflaţi în căutarea unor idei şi perspective noi, ea reprezintă o voce obiectivă şi călăuzitoare. Ne putem corecta singuri greşelile, dar o voce din exterior poate să confere mai multă valoare personalităţii şi acţiunilor noastre, influenţându-ne pozitiv gândurile şi faptele spre dobândirea unui viitor mai bun.

O observaţie pertinentă din partea unei persoane pe care o respectăm ne poate ajuta să vedem lucruri pe care – în mod obişnuit – nu le-am observa. Avem tendinţa de a vedea numai copacii din universul nostru, în timp ce un prieten obiectiv şi perspicace poate vedea întreaga pădure. Un sfat înţelept şi pertinent din partea unui individ în care avem încredere şi pe care îl respectăm ne poate ajuta să descoperim informaţii precise şi corecte despre noi înşine, dar şi despre procesul şi capacitatea noastră de a lua decizii. Ne poate împiedica să tragem concluzii pripite şi eronate, bazate pe familiaritatea noastră cu mediul în care trăim.

Dăm dovadă de multă înţelepciune dacă ne impunem o disciplină de fier: aceea de a asculta sfaturile şi sugestiile unei persoane care ne *iubeşte* – asta în cazul în care viaţa şi circumstanţele nu ne obligă să urmăm sfaturile unei persoane *răuvoitoare*.

În lumea afacerilor, directorii abili apelează adesea la sfaturile consilierilor lor, care aduc un suflu nou companiei prin opinia şi vocea lor din exterior. Angajaţii unei companii pot să devină atât de familiarizaţi cu problemele cotidiene ale instituţiei lor, încât pierd din vedere soluţiile care sunt de fapt la îndemâna lor.

Trebuie să ne asigurăm un anturaj sau un grup select de parteneri, la care putem apela atunci când vântul îşi schimbă direcţia, pentru a ne îndrepta pe calea cea dreaptă. Alţi indivizi ne pot ajuta să ne analizăm în mod obiectiv acţiunile în aşa fel încât să nu ne îndepărtăm de principiile fundamentale ale existenţei.

Învăţaţi din eşecurile semenilor voştri!

Oamenii şi experienţele lor personale ne oferă oportunităţi neştiute prin care putem învăţa lecţii valoroase şi din care ne putem inspira. Experienţele semenilor noştri ne oferă două surse inepuizabile de informaţie, două atitudini, două categorii de experienţe similare, dar cu rezultate diferite. Întâlnim în fiecare zi reprezentanţi ai celor două categorii. Fiecare grup are propriul său public şi fiecare exercită o influenţă asupra celor care ştiu să asculte. Dar ambele surse sunt importante. Una reprezintă un model demn de *urmat*, cealaltă – un exemplu ce trebuie *evitat* – este un semnal de alarmă ce trebuie studiat, dar nu imitat.

Cu toţii trebuie să studiem fenomenul eşecului, căci face parte din lumea noastră, din experienţa noastră de viaţă. De ce trebuie să studiem eşecul? Pentru că în acest fel putem să învăţăm lucrurile pe care *nu trebuie* să le facem.

Toate experienţele se pot dovedi nişte profesori de valoare, dacă învăţăm din informaţiile pe care ni le oferă şi le aplicăm învăţăturile în viaţa noastră. Există voci care susţin că asocierea cu oameni care nu au reuşit să facă nimic în viaţă este nocivă, pentru că ne putem însuşi obiceiurile lor proaste şi putem repeta greşelile lor cumplite. Dar „cei care nu învaţă

din greşelile trecutului sunt condamnaţi să le repete" – spune un învăţat. Dacă ignorăm lecţiile trecutului, indiferent de sursa acestora, devenim victimele obstacolelor şi greşelilor. Dacă ignorăm lecţiile istoriei, propriile noastre experienţe nefericite vor pune stăpânire pe noi, iar greşelile pe care le vom comite ne vor distruge pentru totdeauna.

Din păcate, cei care dau greş în viaţă nu ne împărtăşesc experienţele lor. Dacă am avea mai multe şanse să învăţăm din experienţele negative ale semenilor noştri, ne-am putea salva viaţa din calea unor tragedii.

Învăţaţi din succesele semenilor voştri!

Este vital să investim cât putem de mult în studiul oamenilor care au obţinut succesul în viaţă. Adunaţi idei şi informaţii din toate sursele pe care le aveţi la îndemână! Citiţi cărţi! Participaţi la diverse conferinţe! Investiţi timp în dobândirea cunoştinţelor necesare obţinerii succesului! Studiaţi cu atenţie obiceiurile, limbajul, stilul vestimentar şi modul de a gândi al oamenilor de succes!

Una dintre cele mai importante surse de inspiraţie o constituie cărţile de citate aparţinând celor care au gustat din cupa victoriei, cărţi pe care le puteţi găsi în librării. Citind replicile celor aleşi de zei (din epoci trecute sau prezente), putem înţelege mai bine gândurile care au călăuzit viaţa unor oameni măreţi, convingători şi influenţi, demni de a fi citaţi.

Scoateţi în evidenţă puterea influenţelor pozitive!

Trebuie să ne aflăm cu toţii în căutarea oamenilor pe care îi putem admira şi respecta, astfel încât să ne putem modela tiparele de comportament în funcţie de aceste persoane. Personalitatea şi evoluţia noastră de până acum sunt o îmbinare a influenţelor pe care le-au exercitat asupra noastră foarte mulţi oameni. Când eram tineri, idolii noştri erau personajele din

cărţile pe care le citeam cu nesaţ, vedetele de cinema şi muzicienii celebri. Un timp, am încercat să mergem, să ne îmbrăcăm şi chiar să vorbim ca eroii noştri. Odată cu trecerea timpului, pentru că am atins pragul maturităţii, iar personalitatea noastră unică a început să se dezvolte, dorinţa de a imita s-a estompat, dar influenţa exterioară nu a încetat complet.

Indiferent de vârsta sau circumstanţele noastre, nu putem scăpa niciodată de influenţele exterioare. Secretul constă în descoperirea unor indivizi ale căror personalităţi şi realizări să ne stimuleze, să ne fascineze şi să ne inspire în aşa fel încât să luptăm să ne însuşim calităţile lor ideale. Marile proiecte poartă marca unor companii de prestigiu. În universul din care facem parte, nu există proiect mai valoros decât dezvoltarea vieţii noastre. De aceea, avem nevoie de o „marcă de prestigiu", care să ne asigure calea spre succes.

Cu toţii suntem influenţaţi de cineva. Şi pentru că această influenţă determină – într-o anumită măsură – direcţia pe care o urmăm în viaţă, trebuie să alegem în mod *deliberat* persoanele cărora le vom permite să ne influenţeze, împiedicând în acest fel eventualele influenţe negative.

Deveniţi nişte observatori abili!

Nu trebuie să lăsăm nici o zi să treacă fără să descoperim răspunsurile la o serie de întrebări extrem de importante, precum: Ce se întâmplă în industria noastră? Cu ce probleme se confruntă guvernul nostru? Dar comunitatea noastră? Dar sectorul nostru? Ce realizări, oportunităţi, instrumente şi tehnici noi au ieşit la lumină? Ce personalităţi influenţează acum lumea întreagă, dar opinia celor din jur?

Trebuie să devenim nişte observatori abili ai tuturor evenimentelor care ne înconjoară. Toate aceste evenimente ne influenţează într-o măsură mai mare sau mai mică, lăsând o amprentă asupra personalităţii şi universului nostru.

Unul dintre motivele primordiale pentru care oamenii nu reuşesc să obţină succesul în viaţă se datorează faptului că nu acordă importanţă detaliilor zilei. Trebuie să observăm cu atenţie, să reflectăm asupra evenimentelor din jurul nostru şi să fim vigilenţi. Să stăm mereu cu ochii în patru. Să pătrundem tâlcul mesajelor ce ne parvin în fiecare zi. Adesea, marile oportunităţi ale vieţii sunt ascunse printre evenimentele aparent nesemnificative, pe care – de multe ori – le ignorăm. Dacă nu acordăm atenţie acestor întâmplări, putem să ratăm cu uşurinţă anumite oportunităţi.

Deveniţi nişte ascultători abili!

Să ştii să asculţi în ziua de astăzi a devenit o adevărată artă. Suntem înconjuraţi de nenumărate voci care pretind atenţia noastră necondiţionată, fiecare deţinând un mesaj important sau adresându-ne o rugăminte stăruitoare. Una dintre cele mai bune modalităţi prin care putem face faţă acestei provocări este să învăţăm arta *ascultării selective*.

Ascultarea selectivă seamănă cu procesul de căutare a unui post de radio preferat. În acest proces, ascultăm câteva secunde şi apoi fie continuăm căutările, fie ne oprim la postul de radio pe care l-am găsit, în funcţie de mesajele transmise. Ori de câte ori o voce ne cere să fim atenţi, ne oprim puţin ca să analizăm mesajul. Dacă acesta este lipsit de sens şi consistenţă, atenţia noastră se îndreaptă spre altceva. „Radarul" nostru îşi îndreaptă „antenele" spre o altă voce, al cărei mesaj este mult mai important.

Toate informaţiile pe care le auzim sunt înregistrate de computerul nostru cerebral şi formează noi conexiuni. Putem asculta unele voci doar din simplă curiozitate, dar dacă vocea nu ne ajută să ne îndeplinim obiectivele, nu trebuie să-i acordăm prea multă atenţie. Numai în momentul în care suntem convinşi că am descoperit o sursă valoroasă de informaţii, ne lăsăm influenţaţi de mesajul vocii care ni-l transmite.

Unul dintre atributele obligatorii ale artei de a conduce îl constituie comunicarea eficientă. Capacitatea de a şti ce *să spui* se naşte din arta *de a asculta*. Această artă ne oferă ocazia de a ne extinde graniţele cunoaşterii şi ale valorii noastre. Procesul vorbirii reprezintă acţiunea prin care ne dezvăluim – într-o măsură mai mare sau mai mică – învăţăturile şi cunoştinţele dobândite. Trebuie, aşadar, să stăpânim arta de a asculta pentru a putea conferi valoare cuvintelor rostite.

Calea cea mai eficientă prin care putem învăţa ce să le spunem copiilor noştri este să îi ascultăm. Trebuie să citim cărţile pe care le citesc ei şi să descifrăm mesajele pe care le primesc din surse atât de variate. Această artă de ascultare şi descifrare a informaţiilor ce le parvin copiilor noştri ne ajută nu doar să le înţelegem procesul de luare a deciziilor, dar ne înlesneşte comunicarea cu ei, dezvăluindu-ne sistemul lor de valori.

Citiţi toate cărţile!

Avem deja la dispoziţia noastră toate cărţile care ne pot ajuta să fim bogaţi, sănătoşi, fericiţi şi puternici, sorbind cu nesaţ din cupa victoriei.

Oameni provenind din toate categoriile sociale, oameni care au trăit experienţe de viaţă incredibile, oameni care au ajuns din pragul sărăciei pe culmile succesului – şi-au făcut timp şi şi-au aşternut viaţa pe hârtie pentru a o împărtăşi lumii întregi. Ne-au oferit înţelepciunea şi experienţa lor pentru a ne putea inspira şi învăţa în aşa fel încât să ne remodelăm filozofia. Contribuţiile lor ne permit să ridicăm ancora şi să pornim în larg, călăuzindu-ne după experienţele trăite de ei. Ne-au dăruit gândurile şi ideile lor pentru a ne putea schimba planurile, dacă este nevoie, şi pentru a evita greşelile. Ne putem schimba viaţa bazându-ne pe sfaturile lor înţelepte.

Toate gândurile, ideile şi opiniile de care s-ar putea să aveţi nevoie alcătuiesc paginile valoroase ale unor cărţi extraordinare. Întrebarea pe care trebuie să v-o puneţi este urmă-

toarea: Ţinând seama de această comoară de informaţii, care ne-ar putea schimba viaţa, destinul, relaţiile, sănătatea, cariera, familia etc., puteţi să spuneţi câte cărţi aţi citit în ultimele 90 de zile?

De ce nu citim aceste cărţi care ne-ar putea schimba radical viaţa? De ce ne plângem de tot ce ne înconjoară, dar nu întreprindem nici o schimbare? De ce blamăm efectele, dar îmbrăţişăm cauzele? Cum explicăm faptul că doar 3% din populaţia noastră deţine un permis la bibliotecă – permis care ne oferă accesul nelimitat la toate răspunsurile pe care le căutăm, referitoare la succesul şi fericirea atât de râvnite toată viaţa? Cei care visează o viaţă mai bună nu-şi pot permite să ignore cărţile care ar putea exercita o influenţă extraordinară asupra universului lor.

Nu trebuie să punem problema că aceste cărţi ar fi prea scumpe. Dacă un individ ajunge la concluzia că o carte este prea costisitoare, să vedeţi care va fi preţul ignoranţei lui!

Nu este o diferenţă prea mare între o persoană care *nu ştie* să citească şi o persoană care *nu vrea* să citească. Rezultatul ambelor situaţii este ignoranţa. Cei care au transformat dezvoltarea personală într-o misiune nobilă trebuie să-şi extindă graniţele lecturii. Există atât o multitudine de conferinţe care te învaţă cum să devii un cititor asiduu, cât şi nenumărate cărţi care aşteaptă răbdătoare pe rafturile librăriilor să-şi deschidă universul pentru tine. Lectura este o condiţie sine qua non pentru toţi cei care doresc să-şi depăşească limitele şi condiţia. Nimic nu trebuie să se interpună între noi şi cărţile care ne-ar putea schimba viaţa.

Câteva pagini citite în fiecare zi vă vor dărui – într-o perioadă scurtă de timp – o comoară de informaţii inestimabile. Dacă nu vom rezerva mai mult timp lecturii, dacă nu vom lua o carte de pe raftul bibliotecii, dacă nu ne vom impune exerciţiul lecturii, atunci ignoranţa va pune definitiv stăpânire pe viaţa noastră.

Cei care îşi doresc o viaţă mai bună trebuie să devină nişte persoane mai bune. Trebuie să-şi conceapă o filozofie de viaţă

echilibrată şi apoi să trăiască în concordanţă cu această filozofie. Obiceiul de a citi constituie o piatră de temelie în procesul de dezvoltare a unei filozofii solide şi imbatabile. Este una dintre condiţiile necesare obţinerii succesului şi fericirii.

Ţineţi un jurnal personal!

În căutarea noastră permanentă pentru cunoaştere, trebuie să ne impunem o altă disciplină care ne va ajuta să captăm informaţiile pozitive din jurul nostru, în aşa fel încât ne vom bucura de un viitor mult mai bun decât trecutul: trebuie să ţinem un jurnal personal.

Un jurnal este o colecţie de observaţii şi descoperiri despre viaţă. Reprezintă propriul nostru scenariu scris de mână, cu propriile noastre cuvinte, care înfăţişează experienţe, idei, dorinţe şi concluzii despre oameni şi evenimente care ne-au influenţat viaţa.

Un jurnal ne oferă două avantaje remarcabile. În primul rând, ne ajută să înregistrăm toate aspectele momentului prezent pentru o viitoare trecere în revistă a evenimentelor trecute. Întâmplările care au loc în viaţa noastră – experienţele pe care le trăim şi din care învăţăm – trebuie să fie înregistrate pentru ca învăţămintele lor să nu se piardă. Trecutul se poate dovedi o călăuză ideală pentru luarea deciziilor de astăzi, care ne vor oferi o zi de mâine mult mai bună.

Deşi toate evenimentele pe care le trăim sunt stocate în creierul nostru, nu putem întotdeauna să accesăm anumite detalii ale unei întâmplări. Adesea, amănuntele se estompează sau chiar se pierd în negura timpului. Este posibil să ne amintim rezultatul, dar s-ar putea să uităm succesiunea evenimentelor sau deciziile pe care le-am luat. Fără sprijinul unor informaţii precise, care să ne ajute să ne reamintim trecutul, există pericolul să repetăm aceleaşi greşeli de nenumărate ori.

Fără ajutorul unui jurnal, aceste momente deosebite – aceste experienţe şi emoţii extraordinare – vor fi aruncate într-un

sertăraş al minţii noastre, unde îşi vor pierde pentru totdeauna valoarea. S-ar putea să ne amintim un eveniment, dar vom uita emoţiile pe care le-am simţit în clipele acelea.

Al doilea avantaj pe care îl prezintă un jurnal îl constituie faptul că simplul act al notării gândurilor pe hârtie ne ajută să ne analizăm acţiunile cu mai multă obiectivitate. Scrisul încetineşte fluxul informaţiilor, permiţându-ne să reflectăm şi să analizăm experienţele prin care am trecut. Vedem cu mai multă claritate sursa informaţiilor noastre, faptele care au stat la baza deciziilor pe care le-am luat şi acţiunile pe care le-am întreprins ca urmare a acestor decizii. Cu alte cuvinte, nu doar evenimentul este supus unei examinări minuţioase, ci şi propria noastră filozofie de viaţă. Această analiză meticuloasă ne permite să ne remodelăm filozofia şi să ne schimbăm viaţa.

Un jurnal ne dezvoltă în acelaşi timp capacitatea de a comunica într-un mod mult mai eficient. Îmbrăcându-ne experienţele în straiele cuvintelor scrise, vom putea să ne comunicăm cu mai multă uşurinţă nu doar ideile, ci şi valoarea noastră lăuntrică.

Un fapt interesant îl constituie momentul asasinării preşedintelui Kennedy, când unii dintre cei mai influenţi lideri ai ţării au înregistrat în jurnalele lor evenimentele cumplite din ziua aceea. Când Air Force One a străbătut norii, din Dallas spre Washington, aducând trupul preşedintelui ucis, mulţi oameni au privit scena într-o tăcere adâncă, mărturisindu-şi gândurile doar jurnalelor intime. Acesta a fost unul dintre rarele evenimente când istoria a fost înregistrată aşa cum s-a întâmplat, împiedicându-i pe istoricii de mai târziu să mai facă speculaţii inutile. Această colecţie de gânduri şi idei scrise au constituit baza cărţii lui William Manchester – *„The Death of a President“* (*„Moartea unui preşedinte“*), unul dintre cele mai obiective documente istorice scris vreodată.

Toţi oamenii care au obţinut succesul în viaţă şi au înfăptuit lucruri măreţe au ţinut şi ţin un jurnal personal. Aşa

le dictează conştiinţa. Se pare că zeii îi înzestrează cu un instinct aparte, care le spune că o viaţă care merită trăită este o viaţă care trebuie înregistrată. Poate că acest obicei de a ţine un jurnal este unul dintre motivele pentru care se disting de restul lumii şi reuşesc să înfăptuiască lucruri extraordinare.

Aceste hotărâri aparent minore pavează drumul spre succes. Când oamenii obişnuiţi acordă atenţie lucrurilor cu adevărat importante, dezvoltarea lor personală nu mai este decât o chestiune de timp. O *disciplină de fier* şi o *greşeală* aparent minoră au acelaşi rezultat – de *acumulare* a avantajelor (în primul caz) şi a dezavantajelor (în cel de al doilea).

Nici succesul, dar nici eşecul nu sunt rezultatul unui singur eveniment dramatic. Amândouă sunt rezultatul acumulării deciziilor aparent minore şi nesemnificative, a căror greutate şi valoare, adunate de-a lungul timpului, îi prezintă individului bilanţul realizărilor sau eşecurilor sale. Ţinerea unui jurnal intim nu constituie o condiţie obligatorie pentru obţinerea succesului, dar joacă un rol important în mozaicul vieţii, pe care îl numim filozofie. Dacă îl vom neglija, nu vom reuşi niciodată să completăm acest mozaic.

Viaţa înseamnă mai mult decât un certificat de naştere, o piatră de mormânt şi un cont bancar între aceste două puncte de cotitură ale existenţei noastre. Jurnalul este un instrument important care ne ajută să descoperim atât cauzele unui eşec, cât şi progresul înregistrat de-a lungul călătoriei noastre prin viaţă.

Devenim rapid o naţiune de minţi pasive. Lipsa de lectură şi de scris duce la formarea unei gândiri indisciplinate. Dacă ne îndoim de asta, nu trebuie decât să ne uităm în jur şi să vedem cum cei dragi apelează la droguri, cum semenii noştri sunt implicaţi în crime violente şi cum numărul copiilor care abandonează şcoala creşte pe zi ce trece. Acesta este un exemplu de gândire greşită, de decizii proaste şi de un sistem de valori eronat. Dacă nu vom eradica această tendinţă, vom coborî la nivelul ţărilor subdezvoltate.

Nu putem deveni o naţiune şi mai puternică dacă nu ne vom îndrepta atenţia spre *aspectele fundamentale* ale vieţii. Capacitatea de a crea lideri cât mai competenţi în guvern, şcoli, biserici, afaceri şi comunităţi constă în sistemul individual de valori. De aceea, este datoria noastră de a ne exploata potenţialul la maxim, de a ne impune o anumită disciplină şi de a adopta obiceiuri pozitive, de a citi cât mai multe cărţi şi de a ţine jurnale intime. Numai dacă vom porni în călătoria cunoaşterii, ne vom remodela filozofia şi ne vom schimba viaţa – pe a noastră, dar şi pe cea a semenilor noştri.

Procesul de luare a deciziilor

Ori de câte ori mintea noastră recepţionează o idee nouă, ea este cântărită şi analizată de subconştient, care stabileşte nivelul de atenţie pe care îl vom acorda. Ideile considerate importante de sistemul nostru de valori se bucură de atenţie imediată; celor pe care le considerăm minore le acordăm o atenţie ocazională.

Nivelul atenţiei şi acţiunilor noastre depinde de filozofia noastră. Dacă nu am reuşit să acumulăm cunoştinţe adecvate sau dacă nu am reuşit să îmbinăm cunoştinţele vechi cu cele noi, atunci deciziile pe care le luăm ne îndepărtează de succesul pe care îl visăm. Dacă avem tendinţa să ne irosim timpul şi banii pe lucruri minore, este important să ne analizăm cu atenţie procesul de luare a deciziilor.

Lumea este plină de indivizi ale căror decizii sunt menite să le distrugă orice şansă de succes. Cei care nu se bazează pe o filozofie solidă şi imbatabilă fac lucruri pe care nu ar fi trebuit să le facă şi ignoră ceea ce ar fi trebuit să se bucure de atenţia lor necondiţionată. Nu-şi stabilesc obiectivele şi nici priorităţile în viaţă. Oscilează între diverse hotărâri. Ştiu că trebuie să facă ceva, dar lipsa de disciplină îi împiedică să treacă la acţiune.

Întâlnim în fiecare zi nenumărate răscruci în drumul nostru, când trebuie să luăm o decizie în privinţa unei probleme minore sau majore. Nu trebuie să uităm că toate aceste decizii

pe care le luăm în momentele de răscruce ale vieţii conturează o anumită destinaţie. În aceeaşi măsură în care suma totală a deciziilor trecute a dus la apariţia circumstanţelor noastre prezente, deciziile pe care le luăm astăzi vor duce la bucuriile sau regretele de mâine.

Alegeri. Decizii. Selecţii. Fiecare ne oferă şansa de a determina calitatea viitorului nostru. Şi fiecare ne cere o pregătire minuţioasă înaintea alegerilor pe care le vom face. În aceste momente, cunoştinţele pe care le-am dobândit şi filozofia datorată acestor cunoştinţe ne vor ridica pe culmile succesului sau ne vor distruge pentru totdeauna.

De aceea, trebuie să ne pregătim mereu pentru confruntarea cu marile momente ale existenţei. Numai printr-un antrenament permanent al minţii putem să luăm decizii corecte şi înţelepte. *Gândirea* ne determină *convingerile*; *convingerile* ne influenţează *hotărârile*; *hotărârile* ne modelează *personalitatea*; iar *personalitatea* generează *rezultatele finale*. Dacă nu suntem mulţumiţi de destinaţia la care am ajuns datorită deciziilor trecute, atunci trebuie „să prelucrăm" procesul gândirii. Cu ajutorul noilor cunoştinţe ne vom remodela filozofia. În momentul în care ne vom schimba convingerile, ne vom schimba şi hotărârile. Iar hotărârile bune vor genera rezultate bune.

O filozofie de viaţă solidă şi imbatabilă ne ajută să luăm decizii invincibile. Precum un arhitect, trebuie să vedem în mintea noastră rezultatele pe care dorim să le obţinem şi apoi să ne apucăm de treabă pentru a construi o fundaţie solidă pe care ne vom ridica viziunea. În momentul în care viziunea este bine definită, iar fundaţia este bine ancorată, deciziile pe care va trebui să le luăm pentru desăvârşirea structurii noastre vor veni de la sine.

Formula eşecului

Eşecul nu este rezultatul unui singur eveniment dramatic. Nu ne prăbuşim în haos peste noapte. Eşecul este rezultatul

inevitabil al acumulării deciziilor şi gândurilor eronate. Ca să vă dau o definiţie mai simplă, *eşecul este consecinţa câtorva greşeli de raţionament repetate în fiecare zi.*

De ce comitem o greşeală de raţionament pe care o repetăm apoi în fiecare zi?

Pentru că nu o considerăm importantă.

Acţiunile noastre zilnice nu par foarte importante. O decizie proastă, un lucru minor de care am uitat sau o oră pe care am irosit-o inutil nu generează un impact copleşitor asupra noastră. Adesea, scăpăm uşor de consecinţele imediate ale faptelor noastre.

Dacă nu ne-am bătut capul să citim o carte în ultimele 90 de zile, această dovadă de indisciplină nu are un impact imediat asupra vieţii noastre. Şi pentru că nu ni s-a întâmplat nimic dramatic în următoarele 90 de zile, repetăm greşeala alte 90 de zile şi aşa mai departe. De ce? *Pentru că nu ni se pare o problemă importantă.* Şi aici apare pericolul. Mai cumplită decât lipsa lecturii este incapacitatea de a înţelege că vă confruntaţi de fapt cu o problemă gravă.

Cei care mănâncă alimente necorespunzătoare amplifică viitoarele probleme de sănătate, dar bucuria momentului eclipsează consecinţele ulterioare. Acestea par să nu aibă nici o importanţă. Cei care fumează sau beau prea mult repetă aceste acţiuni greşite an după an... pentru că *par* inofensive. Dar suferinţele şi regretele acestor erori de raţionament se vor face simţite cândva în viitor. Nu simţim consecinţele imediat; ele continuă să se adune inevitabil până într-o zi când va trebui să plătim preţul pentru deciziile proaste pe care le-am luat – decizii care *nu păreau* să aibă prea multă importanţă.

Atributul cel mai periculos al eşecului este viclenia. Pe termen scurt, aceste mici greşeli *nu par* să aibă consecinţe. *Nimic* nu ne dă de înţeles că ne prăbuşim. Uneori, aceste erori de raţionament îşi fac apariţia în momente de bucurie şi prosperitate. Pentru că nu ni se întâmplă nimic rău, pentru că nu există consecinţe imediate care să ne atragă atenţia asupra

acestor greşeli, continuăm să le repetăm, să nutrim gânduri eronate, să ascultăm voci rău intenţionate şi să luăm decizii proaste. Cerul nu se prăbuşeşte imediat peste noi, de aceea le considerăm nişte fapte nevinovate. Şi pentru că nu par să aibă consecinţe, le putem repeta fără probleme.

Dar trebuie să înţelegem că acest mod de gândire nu este benefic.

Dacă la sfârşitul unei zile, când am comis prima greşeală de raţionament, cerul s-ar fi prăbuşit asupra noastră, am fi trecut imediat la acţiune şi ne-am fi asigurat că nu vom mai repeta vreodată greşeala respectivă. La fel ca un copil care pune mâna pe o sobă încinsă, în ciuda avertismentelor părinţilor lui, am fi asociat experienţa respectivă cu un lucru rău, de care trebuie să ne ferim.

Din păcate însă, eşecul nu ne transmite semnale de alarmă. De aceea, este vital să ne remodelăm filozofia pentru a lua decizii mult mai bune. Cu ajutorul unei filozofii invincibile, care să ne călăuzească paşii în viaţă, vom ajunge să conştientizăm erorile de raţionament, dar şi faptul că toate aceste greşeli pot avea urmări iremediabile.

Formula succesului

Ca şi formula eşecului, cea a succesului poate fi uşor de pus în practică:

Trebuie să practicăm în fiecare zi câteva reguli simple.

Iată o întrebare la care merită să vă gândiţi: Cum putem transforma *greşelile* din formula eşecului în *reguli* necesare pentru obţinerea formulei succesului? Transformând viitorul într-un element esenţial al filozofiei noastre.

Succesul şi eşecul au consecinţe viitoare: bucurii nemărginite sau regrete copleşitoare, rezultate din acţiunile trecute. Dacă acest lucru este adevărat, de ce nu-şi rezervă oamenii mai mult timp să se gândească la viitor? Răspunsul este simplu: Sunt atât de prinşi în prezent încât *viitorul nu pare să conteze.*

Problemele şi bucuriile zilei de astăzi îi absorb atât de mult pe oameni încât nu mai au timp să se gândească la ziua de mâine.

Dar dacă stabilim o nouă regulă care să ne oblige să privim spre viitor câteva minute pe zi? Am putea să intuim consecinţele iminente ale comportamentului nostru prezent. Înarmaţi cu această informaţie preţioasă, am putea să trecem la acţiune ca să ne transformăm greşelile în formule pentru obţinerea succesului. Cu alte cuvinte, antrenându-ne pentru a putea „vedea" viitorul, ne vom schimba modul de gândire, ne vom îndrepta greşelile şi ne vom forma obiceiuri noi, care le vor înlocui pe cele vechi.

Trebuie să practicăm în fiecare zi câteva reguli simple

Un lucru extraordinar în privinţa formulei succesului este faptul că putem să vedem rezultatele imediat. În momentul în care reuşim să ne transformăm erorile zilnice în nişte reguli stricte, pe care să le respectăm în fiecare zi, vom avea parte de rezultate pozitive într-o perioadă scurtă de timp. Când ţinem regim, simţim o îmbunătăţire a sănătăţii după numai câteva săptămâni. Când începem să facem exerciţii fizice, ne simţim imediat mult mai energici. Când începem să citim, căpătăm mai multă încredere în propriile forţe şi conştientizăm lucruri de a căror existenţă nu am ştiut niciodată. Indiferent care este disciplina pe care ne-o impunem, rezultatele pe care le vom obţine în final vor fi – fără îndoială – pozitive şi eficiente.

Misiunea magică pe care o au aceste reguli noi o constituie schimbarea mentalităţii noastre. Dacă începem chiar de astăzi să citim cărţi, să ţinem un jurnal, să participăm la conferinţe, să ascultăm şi să observăm cu mai multă atenţie ce se petrece în jurul nostru, putem spune că ziua de astăzi este începutul unei vieţi noi care ne va oferi un viitor mult mai bun. Dacă vom începe chiar acum să ne transformăm greşelile în reguli constructive şi eficiente, nu vom mai duce niciodată o existenţă

banală, ci vom savura mereu roadele unei vieţi pline de consistenţă şi valoare.

Vom auzi glasuri care ne vor spune că nu avem nevoie de reguli ca să ne schimbăm viaţa, ci de o motivaţie puternică. Dar această „motivaţie" nu-i ajută pe oameni să-şi schimbe viaţa. Ca să înţelegi acest lucru, trebuie în primul rând să-ţi schimbi modul de gândire. Dacă un individ este un prost, dar este stimulat să facă ceva, el va fi doar un prost „motivat".

Ca să devenim ceea ce ne dorim să fim, trebuie să ne schimbăm concepţiile şi principiile – adică elementele de bază ale gândirii noastre. Ne putem schimba cursul vieţii dacă vom lupta din răsputeri să ne remodelăm filozofia.

Vestea bună este că nu trebuie să înfăptuim schimbări majore, căci rezultatele pe care le vom obţine vor continua – în locul nostru – procesul schimbării.

Regulile tind să se multiplice

Toate regulile şi legile pe care le adoptăm se influenţează unele pe altele. Fiecare regulă nou adoptată le influenţează nu numai pe cele deja existente, ci şi pe cele pe care ni le vom însuşi.

Totul ne afectează într-o măsură mai mare sau mai mică. Unele lucruri ne afectează mai mult decât altele, dar toate acţiunile noastre exercită o influenţă asupra mediului înconjurător. Suntem naivi dacă nu credem acest lucru. De aici se nasc cele mai subtile erori – din incapacitatea de a conştientiza impactul pe care îl pot avea asupra vieţii noastre greşelile pe care le comitem.

Avem tendinţa de a ne complace în situaţiile în care ne aflăm, permiţându-ne să facem greşeli după greşeli fără să ne gândim la consecinţe. „Doar în acest domeniu îmi permit să fiu slab" – ne spunem cu îngăduinţă. Dar acest mod de a gândi ne împinge în ghearele amăgirii, căci fiecare act de indisciplină creează o altă breşă în lanţul autodisciplinei. Îngăduinţa cu care ne privim greşelile ne permite să plutim în derivă şi să trecem graniţele autocontrolului. Odată cu trecerea timpului,

această indisciplină va eroda şi alte reguli pe care am încercat să ni le impunem.

Pentru că toate regulile se influenţează reciproc, trebuie să acordăm o atenţie deosebită fiecăreia în parte. Nu ne putem permite luxul de a comite greşeli în fiecare zi. Nu trebuie să uităm că autoindulgenţa ne poate influenţa negativ toate obiceiurile bune şi – în timp – ne poate afecta chiar performanţele.

Dar există şi o latură pozitivă! Fiecare regulă nou impusă poate să influenţeze pozitiv atât celelalte reguli, cât şi performanţele noastre personale.

Secretul constă în adoptarea tuturor regulilor care ne pot ajuta să ne remodelăm gândirea, să ne îndreptăm greşelile şi să ne perfecţionăm rezultatele. Trebuie să căutăm până şi cele mai mici şi aparent nesemnificative greşeli de raţionament şi să le transformăm în reguli de aur. Din clipa în care acest proces este demarat, greşelile încep să dispară încetul cu încetul.

Este uşor să obţinem succesul şi fericirea

Respectând paşii necesari obţinerii succesului şi fericirii, vom descoperi că aceste lucruri nu sunt intangibile. Este uşor să transformăm greşelile în reguli de aur, aşa cum este la fel de uşor să ajungem de pe marginea prăpastiei şi a eşecului pe culmile succesului. Putem să realizăm tot ce ne dorim, dar trebuie să luptăm din răsputeri ca să ne însuşim o disciplină de fier care ne va ajuta să îndepărtăm din calea noastră toate obstacolele destinului.

Dacă este atât de uşor, de ce nu trecem la acţiune?

Pentru că este *la fel de uşor* să ne complacem în situaţia în care ne aflăm şi să plutim pe valurile inerţiei.

Pericolul indiferenţei

Lucrurile care sunt uşor de realizat sunt la fel de uşor de ignorat. Motivul primordial pentru care cei mai mulţi oameni nu reuşesc să se bucure de bunătăţile vieţii este indiferenţa.

Nu este vorba de lipsa banilor – băncile sunt o sursă inepuizabilă de bani. Nu este vorba nici de lipsa oportunităţilor – America este în continuare naţiunea care oferă cele mai multe oportunităţi în comparaţie cu toate ţările lumii. Nici cărţile nu ne lipsesc – bibliotecile sunt pline de cărţi... şi le puteţi citi pe gratis! Nici şcoala nu este vinovată de această stare de fapt – clasele sunt pline de profesori buni. Avem lideri, preoţi, consilieri şi sfetnici care ne pot călăuzi prin hăţişurile vieţii.

Avem la îndemâna noastră tot ceea ce ne trebuie pentru a deveni bogaţi, puternici şi influenţi. Singurul obstacol care ne stă în cale este – pur şi simplu – *indiferenţa*.

Cunoaştem cu toţii proverbul: „Un măr pe zi ţine doctorul la distanţă". Putem dezbate mult şi bine pe tema valabilităţii acestui proverb celebru, dar ce se întâmplă dacă este adevărat? Dacă mâncând un măr pe zi (un act atât de simplu), putem să fim mult mai sănătoşi, mai dinamici şi mai energici? Nu este un lucru logic şi foarte simplu, de altfel, să mâncăm un măr pe zi?

Presupunând că proverbul este adevărat, de ce nu mâncăm un măr pe zi ca să ne bucurăm de o sănătate de fier? Dacă este un lucru atât de uşor şi presupune un rezultat extraordinar, de ce nu trecem la treabă? Pentru că lucrurile uşor de realizat sunt la fel de uşor de ignorat. Iată cum funcţionează mecanismul eşecului! Eşecul este în mare parte rezultatul indiferenţei şi neglijenţei. Ignorăm lucrurile aparent nesemnificative, pe care ar trebui să le înfăptuim şi această ignoranţă se transformă cu timpul într-un defect de proporţii, care îşi întinde tentaculele asupra lucrurilor şi aspectelor cu adevărat importante.

Indiferenţa poate fi asemănată cu o infecţie. Dacă nu este depistată la timp şi eradicată, se va răspândi în întregul sistem de reguli şi discipline autoimpuse, distrugând influenţa lor pozitivă, dar şi perspectivele unei vieţi armonioase şi prospere.

Dacă nu cunoaştem lucrurile pe care trebuie să le realizăm, cădem pradă sentimentului de vinovăţie, care ne erodează încrederea în propriile forţe. Odată cu diminuarea încrederii

în noi, scade şi nivelul activităţii noastre, care duce la diminuarea dramatică a rezultatelor noastre. Dacă rezultatele noastre au de suferit, atunci atitudinea este şi ea ştirbită. În momentul în care atitudinea devine negativă, încrederea în forţele noastre se diminuează din ce în ce mai mult şi... procesul continuă la nesfârşit. Incapacitatea de a face exact lucrurile pe care trebuie să le facem creează o spirală nocivă, ale cărei efecte negative sunt greu de stăvilit.

Învăţaţi să ascultaţi vocea succesului!

De ce suntem tentaţi să facem lucruri complet nesemnificative, dar le respingem pe cele necesare obţinerii succesului şi fericirii? Ce voce ne şopteşte: „Las-o baltă! De ce să-ţi baţi capul cu toate prostiile astea legate de disciplină şi reguli de aur?" Este vocea *negativismului*, o voce care a devenit din ce în ce mai puternică de-a lungul timpului, ca rezultat al expunerii îndelungate la influenţe, gânduri, filozofii şi decizii negative.

O soluţie prin care puteţi opri vocea negativismului este să învăţaţi să ascultaţi vocea succesului, care sălăşluieşte în fiecare dintre noi. Ea se luptă din răsputeri să se facă auzită printre aluziile negative ale vocii eşecului. Liberul nostru arbitru ne lasă să urmăm vocea pe care o dorim. Ori de câte ori cădem în mrejele vocii întunecate şi ne lăsăm convinşi să repetăm greşeală după greşeală, în loc să stăpânim noi reguli de aur, vocea negativismului devine din ce în ce mai puternică. De fiecare dată când ascultăm sfaturile vocii succesului şi ne lăsăm convinşi să închidem televizorul, să citim o carte, să deschidem paginile jurnalului nostru pentru a ne înregistra gândurile sau să petrecem câteva minute în tăcere reflectând asupra acţiunilor noastre prezente, conferim acestei voci – pe zi ce trece – tot mai multă putere şi încredere.

Nu putem elimina în totalitate vocea eşecului din lăuntrul nostru. Va exista întotdeauna în sufletul şi în conştiinţa noastră, determinându-ne să gândim, să simţim şi să acţionăm

contrar intereselor noastre. Dar o putem ignora cu ajutorul unei filozofii invincibile şi a unei atitudini pozitive faţă de viaţă şi viitor.

Este uşor să creăm o filozofie nouă. Este uşor să luăm decizii mult mai bune. Este uşor să adoptăm o atitudine nouă. Este uşor să obţinem toate lucrurile valoroase despre care am vorbit în acest capitol, dar marea provocare a vieţii – cea care ne poate conduce pe marginea prăpastiei, în loc să ne urce pe culmile gloriei – este de a le ignora.

Trebuie să analizăm cu atenţie diferenţele subtile dintre succes şi eşec şi să ţinem sub strictă observaţie dorinţa ascunsă de a repeta greşeli costisitoare în loc să ne impunem reguli de aur.

Trebuie să luăm hotărârea – în mod conştient – de a obţine şi de a ne bucura de bunătăţile vieţii prin remodelarea gândirii noastre şi prin analizarea minuţioasă a consecinţelor greşelilor acumulate de-a lungul timpului. Nu trebuie să adoptăm ideea potrivit căreia greşelile nu au o importanţă covârşitoare în viaţa noastră, *căci nu este aşa.* Nu trebuie să pornim de la premisa că indisciplina nu joacă un rol important în existenţa noastră, *căci rolul ei este definitoriu.* Şi nu trebuie să îmbrăţişăm ideea că putem avea tot ce ne dorim şi să devenim tot ce vrem să fim fără să întreprindem schimbări majore în modul în care privim viaţa şi universul, *căci ne înşelăm amarnic.*

Călătoria la capătul căreia se află o viaţă frumoasă şi armonioasă începe cu hotărârea de a schimba toate aspectele filozofiei noastre actuale, care ne poate îndepărta de visurile noastre. Toate celelalte elemente ale mozaicului vieţii pot să-şi piardă valoarea dacă nu ne concentrăm în primul rând atenţia asupra *acestui* element.

Zeii vor pune la picioarele noastre toate bunătăţile vieţii dacă vom citi cărţi, vom ţine jurnale, vom respecta anumite reguli, ne vom impune o disciplină de fier şi vom duce o luptă acerbă împotriva indiferenţei. Acestea sunt câteva dintre

acţiunile fundamentale care ne vor oferi nu doar o nouă filozofie de viaţă, ci şi o existenţă complet diferită de cea pe care am dus-o până acum – o existenţă plină de bucurii şi satisfacţii. Fiecare acţiune pozitivă diminuează efectele negative ale eşecului şi ne stimulează să facem tot ce ne stă în putinţă pentru a ajunge la destinaţia dorită. Fiecare pas disciplinat pe care îl facem în calea succesului ne cimentează sistemul filozofic de valori şi ne măreşte şansele de a trăi o viaţă bine echilibrată. Dar primul pas în realizarea acestei misiuni nobile este să devenim stăpânul propriei noastre corăbii şi căpitanul sufletului nostru, dezvoltându-ne o *filozofie* de viaţă invincibilă.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

∞ Capitolul 2

ATITUDINEA

Viaţa ne este în mare parte influenţată de *cunoştinţele* noastre, deoarece aceste *cunoştinţe* determină *hotărârile* pe care le luăm.

În aceeaşi măsură în care suntem influenţaţi de cunoştinţele pe care le dobândim de-a lungul timpului, *sentimentele* lasă şi ele asupra noastră o amprentă puternică.

În timp ce filozofia se bazează pe latura *logică* a vieţii – informaţiile şi modul de gândire –, atitudinea se concentrează în primul rând asupra problemelor *emoţionale* care ne afectează existenţa. Cunoştinţele ne determină filozofia. Sentimentele pe care ni le stârnesc aceste cunoştinţe generează atitudinea pe care o adoptăm.

Natura noastră emoţională este cea care ne guvernează comportamentul cotidian în viaţa personală, dar şi în lumea afacerilor. Aspectul emoţional al experienţelor noastre este cel care ne determină comportamentul. Sentimentele pe care le trăim în anumite situaţii implică o forţă extraordinară, care ne poate paraliza pe loc sau impulsiona să trecem imediat la acţiune.

La fel ca ideile şi gândurile noastre, emoţiile pot să ne propulseze spre un viitor mult mai bun, dar şi spre dezastre iremediabile. Sentimentele pe care le nutrim în privinţa semenilor noştri, a profesiei, familiei şi situaţiei noastre financiare, dar şi în privinţa lumii înconjurătoare constituie baza *atitudinii* noastre. Cu ajutorul unei atitudini pozitive,

oamenii pot muta munţii din loc. Adoptând însă o atitudine negativă, ei pot fi striviţi chiar şi de un grăunte de nisip.

Atitudinea pozitivă este o condiţie obligatorie pentru dobândirea succesului şi fericirii. Este unul dintre elementele esenţiale ale unei vieţi ideale. De aceea, este important să ne analizăm mereu sentimentele pe care le nutrim în privinţa rolului nostru în lume şi a posibilităţilor prin care ne putem împlini visurile. Sentimentele ne influenţează atitudinea, iar atitudinea determină calitatea vieţii noastre.

Atitudinea joacă un rol determinant în direcţia pe care o urmează viaţa noastră. Deoarece tot ce ni se întâmplă în viaţă ne afectează mai mult sau mai puţin, trebuie să analizăm toate aspectele care s-ar putea să exercite o influenţă negativă asupra atitudinii noastre.

Trecutul

Adoptarea unei atitudini pozitive, indiferent de experienţele trecute, poate să schimbe radical viaţa unui individ. Trecutul trebuie privit ca pe o *şcoală*, nu ca pe o *armă*. Nu trebuie să ne luptăm până la moarte cu greşelile, defectele, eşecurile şi pierderile din trecut. Evenimentele trecute – bune sau rele – fac parte din experienţa noastră de viaţă. Pentru unii, trecutul poate fi un profesor sever. Dar trebuie să învăţăm din lecţiile trecutului pentru a conferi valoare vieţii prezente. Este uşor să ne lăsăm copleşiţi de trecut. Dar este la fel de uşor să învăţăm din experienţele trecute şi să ne îmbogăţim din valorile lor.

O parte din miracolul viitorului nostru sălăşluieşte în trecut – lecţii trecute, greşeli trecute, succese trecute. Aceste experienţe colective pe care le-am trăit se pot transforma în stăpânul sau în servitorul nostru. De aceea este atât de important să investim lecţiile trecutului în viitorul nostru. Dacă abordăm trecutul în acest mod inteligent, putem schimba dramatic următoarele 12 luni din viaţă. Cu toţii ne vom afla *undeva* în următoarele 12 luni; întrebarea este „*Unde*?“

Abordarea trecutului dintr-o perspectivă diferită este cheia prin care ne putem schimba atitudinea. Dacă nu vom accepta faptul că nu putem să schimbăm trecutul, regretele, remuşcările şi tristeţea ne vor împiedica să ne concepem un viitor mai bun cu ajutorul oportunităţilor de astăzi.

Modul în care abordăm prezentul depinde de atitudinea faţă de trecut. Dacă nu ne remodelăm filozofia, nu ne putem schimba atitudinea. Dacă nu ne vom schimba atitudinea, viitorul va fi caracterizat de aceleaşi regrete, remuşcări şi tristeţi care ne tulbură prezentul. Nu ne putem bucura de un viitor mai luminos dacă nu ferecăm pentru totdeauna latura întunecată a trecutului.

Prezentul

Prezentul este momentul în care se naşte viitorul nostru mai bun. Trecutul ne-a dăruit comori inestimabile de amintiri şi experienţe, iar prezentul ne oferă şansa de a le folosi cu înţelepciune.

Prezentul ne oferă posibilitatea de a ne contura un viitor mult mai frumos. Dar perspectiva unui viitor ideal presupune plata unui anumit preţ în prezent. Trebuie să înhăţăm această oportunitate, căci altfel bunătăţile viitorului vor fi pe veci pierdute.

Obiectivele şi ambiţiile trecutului ne oferă recompensele de care ne bucurăm în prezent. Dacă aceste recompense sunt minore, înseamnă că şi eforturile noastre au fost nesemnificative. Dacă eforturile prezente sunt la rândul lor minore, recompensele viitoare vor fi pe măsură.

Ziua de astăzi ne oferă 1.440 de minute; 86.400 de bătăi de ceasornic. Şi bogaţii, dar şi săracii au la dispoziţie aceleaşi 24 de ore. Timpul nu favorizează pe nimeni. „Iată-mă!" – spune ziua de astăzi. „Ce ai de gând să faci cu mine?"

Cât de eficient folosim fiecare zi din viaţă depinde în mare parte de atitudinea noastră. Dacă adoptăm o atitudine pozitivă, putem transforma ziua de astăzi într-un nou început. Clipa de faţă nu este interesată de eşecurile de ieri sau de regretele de mâine. Ne oferă practic acelaşi dar de preţ – cele 24 de ore – şi speranţa că le vom folosi într-un mod înţelept.

Cea mai mare oportunitate pe care o aduce ziua de astăzi este şansa de a demara procesul schimbării. Astăzi – clipa prezentă – este momentul în care ne putem inaugura noua viaţă. Poate fi vorba de o schimbare a modului de a gândi, de o voce nouă care se face auzită sau de o atitudine nouă faţă de personalitatea noastră, drumul nostru în viaţă şi destinaţia la care vrem să ajungem. Ziua de astăzi poate să fie asemănătoare cu cea de ieri, cu cea de alaltăieri sau cu cea de săptămâna trecută... Este doar o chestiune de *atitudine*.

Viitorul

Atitudinea noastră în privinţa viitorului este, de asemenea, extrem de importantă. În lucrarea lor – *„Lessons of History"* (*„Lecţiile istoriei"*), Will şi Ariel Durant au scris un lucru extraordinar:

> „Ca să îndurăm *prezentul*, trebuie să ne amintim *trecutul* şi să visăm lucruri care se vor întâmpla în *viitor*."

Atitudinea pe care o adoptăm faţă de viitor depinde de capacitatea noastră *de a vedea* viitorul. Fiecare dintre noi poate să viseze, să contureze şi să trăiască viitorul prin puterea ochiului minţii. Tot ceea ce mintea umană poate *să-şi imagineze* reuşeşte să şi *creeze*.

În acelaşi fel în care trupul ştie din instinct cum să dea naştere miracolului *sănătăţii*, mintea ştie cum să dea naştere miracolului *abundenţei*.

Toate lucrurile trebuie definitivate înainte de a fi începute

Tot ce ne înconjoară în univers a fost desăvârşit în mintea creatorului său înainte de a fi început. Casele în care locuim, maşinile pe care le conducem, hainele sau mobila noastră – toate au început cu o idee. Fiecare idee a fost apoi studiată, remodelată şi perfecţionată – fie în minte, fie pe hârtie – înainte ca primul cui să fie bătut sau prima bucată dintr-un material să fie tăiată. Cu mult înainte ca ideea să se transforme în realitate, mintea umană a schiţat produsul finit.

Oamenii îşi conturează viitorul în aceleaşi fel. Începem mai întâi cu o idee. După un timp, remodelăm şi perfecţionăm imaginea conturată în minte. Apoi, gândurile, deciziile şi acţiunile noastre – conlucrează în perfectă armonie ca să transforme în realitate imaginea schiţată în minte.

Acesta este motivul pentru care atitudinea pozitivă joacă un rol atât de important. Când privim trecutul şi oportunităţile prezente dintr-o perspectivă pozitivă, subconştientul ne ghidează paşii spre realizarea visurilor noastre. Dar dacă ne lăsăm pradă regretelor legate de trecut şi grijilor prezentului, subconştientul ne ghidează paşii spre un viitor asemănător cu trecutul.

Gândurile şi sentimentele pe care le nutrim astăzi sunt vitale pentru viitorul nostru. Viitorul va fi oglinda acestei filozofii şi atitudini despre viaţă.

Cum ne putem contura un viitor mai bun

Trăim un moment extraordinar atunci când ne schiţăm viitorul şi stabilim noi obiective având în minte un scop bine determinat. În momentul în care vedem viitorul cu ochiul minţii, viaţa pare să se precipite, iar noi aşteptăm cu nerăbdare ziua în care toate visurile noastre vor deveni realitate. Cu cât imaginea viitorului este mai clară, cu atât ne vom putea inspira mai mult din ea, influenţându-ne conversaţiile, nivelul

energiei, relaţiile şi atitudinea. Cu cât visurile legate de viitor prind din ce în ce mai mult contur, cu atât ne va fi mai uşor să ne impunem anumite reguli şi o disciplină de fier pentru a ne remodela filozofia şi pentru a întreprinde toate schimbările necesare. Cu alte cuvinte, visurile ne impulsionează să gândim, să acţionăm, să simţim şi să devenim exact persoana pe care trebuie să o întruchipăm pentru a le transforma în realitate.

Dacă suntem destul de inteligenţi să investim experienţele trecutului şi destul de înţelepţi să „împrumutăm" bucuria şi nerăbdarea caracteristice realizărilor viitoare, atunci experienţele trecute şi rezultatele viitoare vor începe să lucreze în favoarea noastră chiar de astăzi. Produsul finit pe care îl vedem cu ochiul minţii ne ghidează paşii pe care îi facem în prezent pentru a obţine viitorul pe care ni-l dorim. Suntem *impulsionaţi* de viitor şi *ghidaţi* de trecut pentru că am ales o acţiune inteligentă în prezent.

Capacitatea uluitoare pe care o avem să investigăm experienţele trecute şi să „furăm" inspiraţia viitorului reprezintă o forţă incredibilă. Şi toată lumea se poate bucura de această putere! Zeii ne-au înzestrat pe toţi cu această capacitate unică de a ne concepe viitorul în aşa fel încât – atunci când se apropie ziua cea mare – trăim sentimentul de déjà-vu şi asta pentru că am îmbinat armonios trecutul cu viitorul.

Puterea viitorului este o forţă fantastică. Lucrurile care se pot întâmpla au puterea de a ne determina să trecem la acţiune şi să înţelegem ceea ce putem să realizăm.

Trebuie să plătim un tribut viitorului

Perspectiva unui viitor mai bun nu este însă gratuită. Trebuie să plătim un preţ pentru toate recompensele viitoare. Preţul pe care îl cere viitorul implică o disciplină de fier, muncă, fermitate şi o dorinţă acerbă de a avea un viitor mai bun decât trecutul sau prezentul. Acesta este preţul progresului, dar preţul devine o bagatelă atunci când perspectiva este clară. Când destinaţia devine atrăgătoare, manifestăm

din ce în ce mai mult interes pentru *mijloace*. Trebuie să urmărim şi să ne dorim această perspectivă cu nesaţ, căci în caz contrar, preţul pe care îl cere ne va copleşi dorinţele şi ne vom prăbuşi din nou în hăul din care abia am ieşit.

Dacă suntem sinceri atunci când spunem că ne dorim o viaţă mai bună, trebuie să descoperim ce lucruri vedem în viitor, care să ne alimenteze focul încrederii şi al nerăbdării. Cât de bine este conturată imaginea pe care o vedem în adâncul sufletului nostru? Este atât de clară încât ne impulsionează să ne trezim devreme dimineaţa şi să ne culcăm târziu seara? Suntem atât de obsedaţi de ţinta pe care ne-am stabilit-o încât putem înlătura din cale toate obstacolele şi dezamăgirile? În dorinţa noastră nebună de a ne schimba structura sufletească şi circumstanţele prezentului, suntem cu adevărat pregătiţi să înfruntăm toate provocările pe care viaţa ni le va rezerva?

Nu putem să obţinem – din senin – un viitor mai bun. Nu putem să urmărim un obiectiv din pură întâmplare. Un obiectiv stabilit la întâmplare nu este un obiectiv; este – cel mult – o dorinţă, iar dorinţele sunt doar o simplă amăgire. Sunt un anestezic pentru oamenii inerţi, un narcotic care le amorţeşte conştiinţa pentru a uita de condiţia lor disperată.

Este posibil ca planul pe care ni-l concepem, referitor la viitorul ideal pe care ni-l dorim, să devină la un moment dat „obsesia noastră magnifică".

Trebuie să permitem acestei obsesii să alimenteze focul talentului şi al capacităţilor noastre native, pentru a ne putea propulsa spre un viitor cu totul diferit.

În acest proces de planificare a viitorului, descoperim pe loc un avantaj pe plan emoţional. Viitorul este extraordinar! Cu cât imaginea viitorului devine din ce în ce mai clară şi cu cât îi simţim mai mult bucuriile şi avantajele, cu atât atitudinea noastră păşeşte cu mai multă încredere pe făgaşul optimismului, încredinţându-ne că ne vom împlini fără îndoială visurile. Această nouă atitudine ne va înarma cu ambiţia de a atinge progresul şi cu credinţa nemărginită că putem muta munţii din loc.

Nu putem să reuşim singuri în viaţă

Avem cu toţii nevoie de alţi oameni care să ne ajute să ne împlinim visurile. Avem nevoie unii de alţii. În lumea afacerilor, avem nevoie de ideile semenilor noştri. În viaţa personală, avem nevoie de colaborarea şi inspiraţia pe care ni le pot oferi cei din jur. Atitudinea semenilor noştri ne influenţează *pe fiecare* în parte, aşa cum atitudinea *fiecăruia* dintre noi ne influenţează pe *toţi*.

Devenim o forţă imbatabilă atunci când *fiecare* dintre noi conştientizează cât de puternici suntem ca întreg şi atunci când înţelegem *cu toţii* cât de valoros este *fiecare* individ în parte.

Ce lucruri putem realiza împreună? Lucruri cu adevărat inimaginabile. Putem ajunge pe Lună şi poate chiar şi mai departe. Putem dezlega misterele bolilor, putem diminua efectele înfometării globale şi suferinţele pricinuite din această cauză, putem spori numărul şi calitatea oportunităţilor pentru toată lumea şi putem crea lucruri care nu există încă, dar care vor îmbunătăţi condiţiile de viaţă ale întregii omeniri. Putem aduce pace în locuri răvăşite de război şi prietenia în locuri dezbinate de ură. Putem explora cerul, putem cerceta adâncurile oceanelor şi putem investiga tărâmurile nemărginite ale imaginaţiei umane. Nimic nu ne poate sta în cale, căci nimic nu este mai presus de imaginaţia noastră, iar imaginaţia este punctul de plecare al progresului.

Contribuţia noastră – a *tuturor* – este importantă pentru *fiecare* dintre noi. Fiecare individ dintr-o companie, o familie, o comunitate sau o sală de clasă este conectat cu toţi ceilalţi indivizi.

Atitudinea pe care o manifestăm faţă de relaţiile interumane exercită o influenţă puternică asupra viitorului nostru. Aşa cum scria John Donne cândva:

> „Nici un om nu este o insulă singuratică; fiecare individ în parte este o bucată din continent, o parte din întreg. ...Moartea unui om îmi frânge inima, căci fac parte din întreaga omenire; de aceea nu vreau să ştiu pentru cine bat clopotele; bat pentru *tine*."

Aprecierea valorii de sine este începutul progresului

Ce s-ar întâmpla dacă ne-am pune mintea la treabă şi am citi cărţi, am participa la conferinţe şi am descoperi modalităţi noi prin care să ne remodelăm filozofia? Ce s-ar întâmpla dacă am adopta o atitudine nouă faţă de trecut, prezent şi viitor? Ce s-ar întâmpla dacă ne-am schimba sentimentele pe care le nutrim faţă de semenii noştri şi dacă am aprecia la justa ei valoare importanţa fiecărui individ în destinul nostru colectiv? Dacă am realiza toate aceste lucruri, imaginaţi-vă ce impact copleşitor ar avea asupra viitorului nostru!

Suntem cu toţii înzestraţi cu putere mentală, spirituală, intelectuală şi creatoare pentru a înfăptui tot ceea ce visăm să realizăm. Trebuie doar să conştientizăm acest lucru şi să petrecem mai mult remodelându-ne structura şi personalitatea.

Ceea ce ne împiedică să ne recunoaştem darurile şi talentele native este atitudinea negativă pe care o nutrim faţă de noi înşine. De ce ne grăbim să descoperim valorile altora, dar nu reuşim să le vedem pe cele ascunse în sufletul nostru? De ce apreciem realizările altora, iar pe ale noastre le ignorăm?

Sentimentele pe care le nutrim faţă de noi înşine depind de liberul nostru arbitru

Imaginea pe care ne-o formăm despre noi înşine depinde de liberul arbitru, nu de circumstanţe, iar sentimentele pe care le nutrim în această privinţă sunt consecinţa filozofiei noastre personale.

Dacă i-am întreba pe semenii noştri cum au ajuns la concluzia la care au ajuns în privinţa anumitor probleme, am descoperi că nu ştiu mai nimic despre problemele respective. În lipsa unor date corecte şi precise, trag concluzii pripite, bazându-se pe frânturi de informaţii care le pică în mână de-a lungul timpului. Pornind de la aceste cunoştinţe limitate, iau adesea decizii proaste, ale căror consecinţe pot fi foarte grave.

Dacă ar poseda *mai multe* cunoştinţe, ar gândi *mult mai bine*. Cu alte cuvinte, ar trage concluzii mult mai bune dacă şi-ar perfecţiona cunoştinţele.

Iată şi o altă variantă a problemei: Dacă ar poseda *mai multe* cunoştinţe, ar nutri sentimente *mult mai frumoase*. De ce? Pentru că ar lua decizii mult mai bune, iar aceste decizii ar genera rezultate cu totul diferite.

Atitudinea noastră este modelată de deciziile pe care le-am luat, bazându-ne pe cunoştinţele acumulate de-a lungul timpului. Imaginaţi-vă un artist care vrea să picteze o capodoperă, dar paleta sa conţine doar câteva culori! Dorinţa sa acerbă este să dea naştere unei adevărate capodopere, dar îi lipseşte varietatea de culori care i-ar permite să realizeze o operă de artă. Acest lucru este valabil şi pentru oamenii care au un bagaj redus de cunoştinţe. Nu au „culorile spirituale" care i-ar ajuta să-şi desăvârşească lucrarea.

Dacă există un domeniu unde nu vă puteţi permite luxul de a nu fi bine informaţi, acesta este propriul vostru eu – alături de trăsăturile sale unice. Nutrim sentimente negative în privinţa noastră pentru simplul motiv că nu ne cunoaştem îndeajuns. Dacă ne-am cunoaşte în adevăratul sens al cuvântului – dacă am fi conştienţi de calităţile, aptitudinile, resursele, complexitatea structurii noastre emoţionale, simţul umorului sau de realizările noastre unice – nu ne-am mai îndoi niciodată de capacitatea noastră de a crea un viitor mult mai bun.

Fiecare dintre noi este înzestrat cu trăsături unice. Nu există oameni identici cu noi. Suntem singurii care pot să realizeze lucrurile unice pe care le înfăptuiesc. Şi aceste lucruri sunt *cu totul* deosebite. Poate că nu vom avea parte de ovaţii în public pentru faptele noastre, dar – prin intermediul lor – reuşim să transformăm lumea într-un loc mult mai bun. Familiile noastre devin mult mai puternice, munca noastră – mult mai eficientă, iar comunitatea în care trăim – mult mai prosperă, pentru că suntem ceea ce suntem.

Schimbarea imaginii de sine începe cu procesul de dezvoltare a unei noi filozofii referitoare la valoarea noastră individuală, dar şi la cea a semenilor noştri. Suntem atât de acaparaţi de iureşul vieţii noastre încât nu mai avem timp să apreciem lucrurile pe care le facem într-o singură zi. Nu ştim să ne apreciem pentru că nu ne cunoaştem. Cunoaşterea de sine este un element vital din jocul vieţii. Învăţând să ne cunoaştem, vom ajunge să luăm hotărâri mult mai bune pentru noi. În momentul în care aceste decizii devin mai bune şi rezultatele vor fi pe măsură, lucru care va duce la modelarea unui alt element esenţial din mozaicul vieţii: atitudinea noastră.

Sentimentele pe care le nutrim faţă de propria persoană sunt influenţate de indivizii din anturajul nostru

Oamenii care fac parte din anturajul nostru constituie o sursă importantă a opiniilor şi sentimentelor noastre.

Cei care se află în căutarea unei vieţi mai bune trebuie să-şi pună mereu trei întrebări:

Întrebarea #1: Cine sunt indivizii din anturajul meu?

Este bine să-i analizăm din când în când pe cei care exercită o anumită influenţă asupra noastră, pentru a descoperi dacă aceasta este benefică sau nu. Ce reputaţie au printre oamenii respectaţi, inteligenţi şi eficienţi care ne înconjoară? Care este gradul realizărilor lor trecute? Cât de complexe sunt cunoştinţele lor? Înţeleg valoarea şi importanţa noţiunilor precum atitudine, obiective şi dezvoltare personală? Câte cărţi au citit în ultimele 90 de zile? La câte conferinţe au participat pentru a-şi perfecţiona calităţile native şi a-şi însuşi altele noi? Care sunt opiniile lor referitoare la valori precum dăruirea, stăruinţa, corectitudinea, răbdarea şi munca asiduă? De ce consideraţi că sfaturile, părerile şi ideile lor sunt valoroase?

Din fericire, anturajul nostru nu este alcătuit din oameni ale căror „calităţi" extraordinare sunt spiritul sec de glumă şi opiniile distorsionate.

Cei care exercită o influenţă permanentă asupra noastră trebuie să ne inspire, nu să sădească în sufletul nostru sămânţa îndoielii şi a disensiunii prin caracterul lor pesimist, prin criticarea vehementă a celor din jur şi prin veşnica nemulţumire faţă de tot ce-i înconjoară. Menţinerea unei atitudini pozitive în faţa provocărilor destinului este o misiune destul de dificilă – şi fără *această* influenţă negativă în viaţa noastră.

Întrebarea #2: Care este impactul pe care îl au asupra noastră?

Aceasta este o întrebare cât se poate de firească. Care este destinaţia spre care ne „împing"? Ce limbaj ne sfătuiesc să adoptăm? Cum ne influenţează modul de a gândi, lecturile pe care ni le alegem sau acţiunile pe care le întreprindem? Cum ne ajută să ne dezvoltăm şi să ne consolidăm imaginea de sine? Şi – cel mai important – ce ne sfătuiesc *să devenim*?

Este uşor să permitem accesul oamenilor nepotriviţi în viaţa noastră. De aceea, trebuie să ne analizăm cu atenţie anturajul. Trebuie să ne asigurăm că vocile influenţei negative nu-şi fac apariţia în universul oportunităţilor noastre, cultivând sămânţa negativismului şi a îndoielii.

Deşi este un subiect delicat, trebuie să fim conştienţi de faptul că suntem cu toţii înconjuraţi de anumite persoane ale căror atitudini şi obiceiuri ne distrug şansele dobândirii succesului şi fericirii. Poate că sunt nişte oameni cumsecade, care au cele mai bune intenţii, dar dacă influenţa lor este nocivă, atunci trebuie să luăm o hotărâre dificilă. În încercarea de a ne apăra de influenţele negative, s-ar putea să fim obligaţi să ne îndepărtăm de oameni pe care îi cunoaştem de ani de zile pentru a încheia prietenii mult mai avantajoase şi emulative.

Întrebarea #3: Este un lucru acceptabil?

Reevaluarea anturajului nostru poate fi o misiune dificilă. Progresul este adesea dureros, dar la fel sunt şi consecinţele influenţei negative a altor oameni.

Trebuie să ne amintim uneori că nu este vorba doar de încercarea de a ne proteja şi modela atitudinea, căci miza poate fi chiar viitorul celor din jur. Dacă suntem puternici, îi putem ajuta şi pe alţii să-şi schimbe şi să-şi îmbunătăţească viaţa. Dacă suntem slabi, atunci influenţa altor persoane ne poate îngreuna progresul, făcându-l uneori chiar imposibil.

Ca să ne protejăm viitorul, trebuie să avem curajul să rupem anumite legături – dacă este necesar. Nu este o hotărâre *uşoară*, dar s-ar putea să fie *vitală*. Cu toţii lăsăm câteodată garda jos, prilej cu care oamenii, ocaziile şi gândurile negative îşi croiesc drum în viaţa noastră. Trebuie să învăţăm, aşadar, să recunoaştem efectele şi să facem paşii necesari prin care să diminuăm sau să eliminăm sursele negativismului.

De ce trebuie să facem un lucru atât de drastic? Pentru că influenţele negative sunt extrem de puternice şi ameninţătoare. Nu trebuie să subestimăm niciodată puterea influenţei. Influenţa îşi datorează puterea extraordinară capacităţii sale de a ne *schimba*, iar această schimbare poate fi greu de suprimat, în mod deosebit dacă este vorba de o schimbare în rău.

Influenţa este la fel de *subtilă* şi *vicleană* ca eşecul. Nu trebuie să permitem nimănui să ne îndepărteze de pe drumul pe care am pornit. Dacă nu suntem atenţi, s-ar putea să ne lăsăm ademeniţi – puţin câte puţin – într-o direcţie greşită de vorbele meşteşugite ale unui individ perfid. Aceşti oameni pot fi nişte maeştri în arta şireteniei, motiv pentru care este posibil să nu observăm ce se întâmplă... decât în momentul în care este prea târziu, iar răul a fost deja făcut. S-ar putea să credem că individul care ne ademeneşte de pe drumul cel drept ne este prieten.

După câteva dulci ademeniri bine plasate, ajungem să ne întrebăm într-o bună zi: „Dar eu ce caut *aici*? Nu acesta este

locul în care mi-am dorit să ajung!" Ne petrecem apoi săptămâni, luni sau poate chiar ani încercând să revenim pe făgaşul iniţial, pe drumul pe care ne aflam înainte ca „prietenul" cel viclean să ne distrugă viitorul prin puterea influenţei sale negative.

Problema selectării anturajului trebuie tratată cu multă seriozitate. Dar dacă vrem cu adevărat să ne schimbăm viitorul, suntem obligaţi să păstrăm o distanţă apreciabilă faţă de cei care ne pot influenţa negativ. Preţul pe care îl vom plăti în caz contrar este uriaş.

Valoarea unui anturaj selectiv

O altă modalitate prin care ne putem proteja atitudinea o constituie alegerea unui anturaj selectiv. Nu putem să evităm discuţiile cu colegii de serviciu sau vizitele făcute unor rude pe care nu le agreăm. Dar putem reduce timpul rezervat acestor oameni, limitându-le în acest fel influenţa.

Sunt oameni în preajma cărora putem să petrecem câteva minute, dar nu câteva ore. Cu alţii putem petrece câteva ore, dar nu câteva zile. **Nu** atunci când în joc se află visurile noastre.

O influenţă *excesivă* este o influenţă *negativă*. Putem încerca să punem capăt unei prietenii cu o persoană care exercită o influenţă negativă asupra noastră limitând timpul pe care îl petrecem cu individul respectiv. Dar trebuie să avem grijă pe cine includem în acest anturaj selectiv. Influenţele *ocazionale* sunt extrem de subtile, pentru că pot avea un efect *cumulativ*, care este dificil de detectat. Nu trebuie să uităm că eşecul reprezintă un proces lent şi imperceptibil de acumulare a greşelilor de raţionament pe care le repetăm frecvent pe o perioadă lungă de timp.

În viaţa personală, cât şi în lumea afacerilor, aproape 80% dintre oamenii cu care venim în contact sunt responsabili pentru procentul de 20% din rezultatele pe care le obţinem. În schimb, doar 20% dintre oamenii care ne înconjoară poartă

responsabilitatea pentru procentul de 80% din totalul rezultatelor perfecte. Iată un fapt interesant: grupul procentului de 80% (care generează doar 20% dintre rezultatele bune) încearcă să ne capteze atenţia 80% din timp, în vreme ce grupul de 20% (care generează 80% dintre rezultatele bune) se bucură doar de 20% din timpul nostru.

Provocarea este evidentă. Trebuie să ne impunem să petrecem 80% din timp în compania grupului cu 20 de procente, care ne poate ajuta să obţinem 80% din rezultatele ideale şi 20% din timp în compania grupului cu 80 de procente, care generează doar 20% din rezultatele eficiente. Nu este o sarcină uşoară. Adesea, cei din grupul de 80 de procente sunt adevăraţi maeştri ai artei disimulării şi înşelării, furându-ne – dacă nu suntem atenţi – 80% din timpul nostru preţios. Dacă nu vom fi cu ochii în patru, aceşti indivizi se vor comporta ca o cămilă lăsată nesupravegheată, care pătrunde – puţin câte puţin – în cortul stăpânului, dându-l în cele din urmă afară.

Cei care caută succesul şi fericirea trebuie să urmărească cu foarte multă atenţie modul de operare a grupului de 80%. Cei mai mulţi dintre aceşti indivizi sunt oameni buni, dar ei caută modalităţi uşoare de obţinere a succesului, fără să acorde importanţă raţiunilor acestei căutări. Ei nu înţeleg faptul că raţiunile trebuie să se situeze pe primul loc, şi nu rezultatele căutării. Nu sunt conştienţi de faptul că – atunci când mintea umană se axează asupra unei *obsesii* personale – ea nu mai are nevoie de un manual de instrucţiuni sau de ore de pregătire ca să profite de oportunităţile ce i se vor ivi în cale.

În această lume a oportunităţilor, îmbinate cu provocări, sunt oameni care vor să *ştie* pentru a putea *vedea* şi oameni care cred că *văd*, deşi *nu ştiu* nimic.

Pretutindeni, sunt oameni care ignoră dezvoltarea personală şi progresul. Dacă am avea norocul să descoperim o mină de aur şi am încerca să ne facem prieteni noi, cărora să le împărtăşim descoperirea noastră, am fi cu siguranţă dezamăgiţi.

Dacă le-am cere ajutorul în schimbul unui profit, unii s-ar considera nedreptăţiţi de termenii ofertei.

Alţii s-ar plânge de condiţiile grele de muncă.

Unii ar fi nemulţumiţi de distanţa pe care ar trebui să o parcurgă de acasă până la mina de aur.

Alţii s-ar plânge de taxele mari pe care vor fi nevoiţi să le plătească după terminarea contractului.

Unii s-ar văita că munca nu le este apreciată la justa ei valoare şi nu primesc atât cât li s-ar cuveni.

Alţii ne-ar acuza că dăm dovadă de favoritism faţă de alţi prieteni.

Dezvoltarea personală nu este întotdeauna o chestiune simplă, dar experienţele cele mai neplăcute, trăite de cei care se implică în acest proces sunt mult mai benefice decât lipsa de acţiune.

Nu trebuie să încetăm să ne căutăm propriile „mine de aur" în viaţă doar pentru că anumiţi indivizi, pe care îi considerăm prieteni şi care exercită o influenţă covârşitoare asupra atitudinii şi încrederii în forţele noastre, ne răpesc puterea spiritului şi asiduitatea dorinţei. Suntem obligaţi să diminuăm sau să eradicăm influenţa negativă exercitată de oameni rău intenţionaţi. În caz contrar, riscăm să ne pierdem viziunea din cauza pesimismului celor care nu doresc să ne împărtăşească dorinţa de a ne bucura de bunătăţile vieţii.

Valoarea unui anturaj în compania căruia merită să petrecem cât mai mult timp

Un anturaj de acest gen presupune implicarea unor indivizi cu o viziune pozitivă şi optimistă asupra vieţii, a căror companie este extrem de valoroasă pentru modelarea atitudinii şi filozofiei noastre de viaţă.

Chiar şi o perioadă scurtă de timp petrecută alături de aceşti oameni poate marca o diferenţă substanţială în modul nostru de a gândi, deoarece ei ne încurajează, ne stimulează şi ne ajută să ne îndreptăm în direcţia corectă.

Este mult mai bine să petrecem mai puţin timp cu oamenii din anturajul selectiv decât să petrecem prea mult timp în compania indivizilor pesimişti, care nutresc o viziune negativă asupra vieţii. Mărindu-ne acest anturaj selectiv şi înlăturându-i din viaţa noastră pe indivizii „negativişti", avem şansa de a ne adăpa din alte surse de influenţă, mult mai benefice.

Noi surse de influenţă benefică

Avem cu toţii la dispoziţie surse de informaţii şi idei noi, care pot să exercite un impact dramatic asupra atitudinii noastre. Acestea pot fi extrem de variate. Trăim într-un ocean de informaţii – dacă suntem dispuşi să le căutăm.

Chiar dacă nu putem lua personal legătura cu aceşti oameni de valoare, avem întotdeauna acces la cuvântul lor scris. Există nenumărate surse de informaţie şi muze de inspiraţie sub forma casetelor audio. Aceste programe audio ne oferă noi perspective asupra domeniilor existenţiale ale vieţii: stabilirea obiectivelor, dezvoltarea atitudinii, strategia de controlare a timpului, arta de a conduce, managementul financiar şi multe alte subiecte importante. Ascultând aceste voci pline de inspiraţie, în timp ce ne ducem sau venim de la serviciu, vom descoperi că seminţele progresului se vor implanta în mintea noastră, determinându-ne să nutrim gânduri noi şi constructive. Vocile înregistrate pe aceste casete audio se vor dovedi cu adevărat benefice pentru cei care le vor asculta, în contrast cu vocile DJ-ilor de la radio.

Pentru a-şi dovedi însă caracterul eficient, trebuie să ascultăm casetele în mod *frecvent* în aşa fel încât mesajele lor să ne poată influenţa pozitiv. La urma urmei, *repetiţia* este mama învăţăturii.

Descoperirea acestor noi muze de inspiraţie nu depinde de talentul sau de norocul nostru, ci de atitudinea noastră. *Elevul* este cel care trebuie să caute învăţăturile *profesorului*, căci rar se întâmplă ca o idee bună să se interpună în calea noastră. Succesul vine în întâmpinarea celor care caută progresul, nu a celor care îi vânează doar profitul.

Atitudinea reprezintă totul în viaţă

Procesul schimbării începe în lăuntrul nostru. Cu toţii suntem înzestraţi cu un potenţial extraordinar. Cu toţii ne dorim să obţinem rezultate bune pentru eforturile depuse. Cei mai mulţi dintre noi sunt dornici să muncească din greu şi să plătească preţul pe care îl cer succesul şi fericirea.

Cu toţii avem capacitatea de a ne exploata potenţialul unic pentru a obţine rezultatele dorite. Dar factorul primordial care determină nivelul potenţialului nostru, care ne intensifică şi ne stimulează acţiunile şi care generează calitatea rezultatelor finite este *atitudinea.*

Atitudinea este cea care ne ajută să vedem viitorul. Determină amplitudinea visurilor noastre şi ne influenţează hotărârile atunci când ne aflăm faţă în faţă cu o nouă provocare. Nimeni nu poate pune stăpânire pe atitudinea noastră. Oamenii ne pot influenţa atitudinea prin intermediul unei gândiri pesimiste, printr-o dezinformare nepremeditată sau cu ajutorul surselor negative de influenţă, dar nimeni nu ne poate controla atitudinea dacă nu cedăm din proprie voinţă frâiele controlului.

Nimeni nu ne poate „înfuria". Ne înfuriem *singuri* atunci când cedăm controlul atitudinii noastre. Acţiunile altor persoane sunt irelevante. Noi alegem, nu alţii. Ei doar ne pun atitudinea la încercare. Dacă dăm dovadă de o atitudine „volatilă" şi devenim ostili, mânioşi, geloşi sau suspicioşi, înseamnă că am picat testul. Dacă ne condamnăm şi ne considerăm nedemni, am picat din nou testul.

Trebuie să învăţăm – spre binele nostru – să ne asumăm responsabilitatea propriilor sentimente. Trebuie să eliminăm sentimentele care ne pot distruge atitudinea pozitivă şi să le consolidăm pe cele care ne pot oferi un viitor mult mai bun.

Dacă vrem să ne bucurăm de bunătăţile viitorului, trebuie să învăţăm să deţinem controlul absolut asupra atitudinii noastre. Atitudinea este o comoară de preţ, care trebuie apărată

în consecinţă. Păziţi-vă de hoţii şi tâlharii care ne-ar putea fura acest dar nepreţuit!

Atitudinea pozitivă este unul dintre elementele esenţiale ale succesului. Îmbinarea armonioasă dintre o filozofie solidă de viaţă şi o atitudine pozitivă faţă de propria imagine, dar şi faţă de lumea înconjurătoare ne conferă o putere lăuntrică şi o hotărâre de fier, care influenţează toate celelalte domenii ale existenţei noastre... inclusiv cel de al treilea element esenţial al vieţii, pe care îl vom analiza în cele ce urmează.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

∞ Capitolul 3

ACŢIUNEA

Cunoaşteţi probabil parabola Talentelor. Legenda spune că – într-o zi – eroul povestirii noastre le-a spus celor trei servitori ai săi că va pleca într-o lungă călătorie. Înainte de a pleca, a dăruit fiecăruia dintre ei un anumit număr de talente. În acele zile, un talent valora salariul pe câţiva ani al unui lucrător obişnuit, aşa că darul stăpânului nostru reprezenta o sumă substanţială de bani. Unui servitor i-a dăruit cinci talente; altuia i-a dat două talente; iar celui de al treilea i-a dăruit un singur talent. I-a avertizat să aibă grijă de aceste talente şi a purces la drum.

În lipsa stăpânului lor, servitorul care primise cinci talente s-a dus la piaţă şi le-a negociat până când a reuşit să strângă zece talente. Cel de al doilea servitor a procedat la fel şi a reuşit să adauge încă două talente celor două primite de la stăpânul lui. Cel de al treilea servitor, fiind un om precaut din fire, a hotărât să-şi îngroape singurul talent pe care îl primise de la stăpânul său ca să-l păstreze în siguranţă.

După un timp, stăpânul se întoarse acasă şi îi întrebă pe cei trei servitori ce au făcut cu talentele pe care le primiseră de la el. Primul servitor i-a explicat cum reuşise să transforme cele cinci talente în zece.

– Bravo! îi spuse stăpânul.

Cel de al doilea servitor îi spuse că urmase exemplul înţelept al primului servitor şi reuşise să adauge încă două talente primelor două pe care le primise de la stăpânul său.

– Bravo! spuse din nou stăpânul său.

Cel de al treilea servitor îşi înfăţişă şi el povestea.

– Pentru că m-am temut că voi pierde banii pe care mi i-ai dat, i-am îngropat în grădină.

El îi arătă mândru stăpânului său talentul pe care îl păzise cu atâta grijă. Stăpânul privi cu tristeţe talentul nefolosit şi spuse:

– Dăruieşte acest talent celui care are acum zece talente!

Oamenii nu sunt mulţumiţi de sfârşitul acestei povestiri. Nu li se pare cinstit ca stăpânul să ia singurul talent pe care îl avea cel de al treilea servitor şi să-l dea celui care avea zece. Dar nu trebuie să uitaţi că viaţa nu oferă răsplăţi în funcţie de *dorinţele* şi *nevoile* noastre, ci în funcţie de *faptele* noastre. Morala acestei parabole este următoarea: este responsabilitatea noastră să facem ceva cu talentul sau talentele pe care viaţa ni le dăruieşte – fie că este vorba de un singur talent sau de o sută de talente. În acest fel transformăm bănuţii în averi uriaşe şi obstacolele în oportunităţi – punând la treabă tot ce avem.

Mai devreme sau mai târziu, trebuie să transformăm cunoştinţele pe care le posedăm în fapte reale. Cu alte cuvinte, trebuie să trecem la acţiune. Aşa cum o demonstrează parabola noastră, cu cât depunem mai multe arme în luptă, cu atât ne vom bucura de mai multe bunătăţi. De aceea, adoptarea unei filozofii de viaţă invincibile şi a unei atitudini pozitive este extrem de importantă. Cu cât vom şti mai multe lucruri şi cu cât vom nutri o imagine de sine cât mai favorabilă cu putinţă, cu atât vor creşte şansele noastre de succes.

Dar această filozofie şi atitudine pozitivă nu sunt suficiente dacă nu trecem la *acţiune*. Filozofia şi atitudinea joacă un rol important în descătuşarea potenţialului nostru, dar strategia prin care ne putem împlini obiectivele o constituie *trecerea la acţiune*.

Putem să avem o filozofie de viaţă armonioasă, un caracter imbatabil şi o atitudine pozitivă, dar dacă nu le punem la

treabă, vom descoperi că nu vom înregistra un progres prea mare. Cunoştinţele şi sentimentele noastre sunt nişte factori determinanţi în viaţa noastră, care ne influenţează existenţa şi universul în care trăim. Dar ele nu sunt decât temelia pe care ne clădim viitorul. Desăvârşirea tabloului de ansamblu presupune *acţiune*.

De ce rămânem uneori încătuşaţi în lanţurile inerţiei?

Dacă ne dorim progresul cu adevărat, atunci trebuie să facem tot ce ne stă în putinţă ca să ne punem în aplicare toate cunoştinţele şi informaţiile de care dispunem. Trebuie să descoperim modalităţi prin care să arătăm lumii întregi valorile adânc ferecate în sufletul nostru. În caz contrar, aceste valori vor rămâne tainice şi nu se vor bucura de aprecierea pe care o merită.

Motivul pentru care unii oameni reuşesc în viaţă, iar alţii dau greş este încă necunoscut. Uneori, acest lucru ni se pare incorect. Cunoaştem oameni care au o educaţie solidă, o atitudine pozitivă şi o dorinţă acerbă de a realiza ceva în viaţă. Sunt părinţi buni, angajaţi cinstiţi şi prieteni loiali. Dar în ciuda cunoştinţelor, sentimentelor şi dorinţelor lor, continuă să ducă o viaţă mizeră, caracterizată printr-o disperare tacită. Ar trebui să deţină mai mult decât au în realitate, dar par să aibă parte numai de necazuri.

Există şi o altă categorie de oameni, care se bucură de o viaţă atât de îmbelşugată, deşi nu o merită. Nu au nici o educaţie. Nutresc o atitudine negativă faţă de ei înşişi, dar şi faţă de semenii lor, şi sunt adesea necinstiţi şi imorali. Singurul lucru pe care îl au în comun cu indivizii din prima categorie este dorinţa sinceră de a merge mereu tot mai departe. În ciuda lipsei lor de virtuţi, cunoştinţe şi valoare, aceşti oameni par să ajungă mereu în vârf.

De ce oamenii corecţi şi cinstiţi au parte numai de lipsuri, în timp ce ticăloşii se înfruptă din toate bunătăţile vieţii? De ce traficanţii de droguri, hoţii şi criminalii din societatea noastră merg ţanţoşi la volanul maşinilor Rolls Royce, în timp ce mulţi dintre noi se luptă cu necazurile vieţii? Dacă dorinţa noastră de a obţine succesul este la fel de acerbă ca a lor şi suntem înzestraţi cu talente şi calităţi deosebite, de ce viaţa noastră nu este mai îmbelşugată decât a lor?

Răspunsul poate fi extrem de simplu: *noi nu* ne luptăm ca să ne realizăm obiectivele, în timp ce *ei fac* acest lucru neîncetat. Noi nu ne punem la treabă calităţile şi talentele cu care suntem înzestraţi. Ei *o fac*. Noi nu pierdem nopţile concepând noi planuri de luptă prin care să ne putem împlini visurile şi nici nu muncim pe brânci ca să transformăm aceste visuri în realitate. Ei *o fac*. Noi nu învăţăm tot ce putem despre domeniul sau industria în care activăm. Ei *fac* acest lucru. Nu ne luptăm să descoperim noi surse de influenţă pozitivă şi nici nu încercăm să ne asociem cu oameni care ne-ar putea ajuta să ne împlinim obiectivele. Ei *o fac*. În timp ce noi *visăm* la un viitor ideal, ei *trec la acţiune*. E adevărat, poate că faptele lor nu sunt corecte, dar intensitatea şi dăruirea cu care luptă ne fac adesea să roşim.

Răul îşi face întotdeauna apariţia acolo unde binele nu există. Singurul lucru necesar pentru ca triumful răului să fie complet este ca oamenii corecţi să nu facă nimic şi – din păcate – asta şi fac mulţi indivizi. Lipsa noastră de acţiune a permis răului să înflorească, nimicind treptat binele. Dacă viaţa nu pare *corectă,* uneori, vina ne aparţine numai nouă.

Imaginaţi-vă cât de diferită ar fi lumea noastră dacă ne-am hotărî să trecem la acţiune chiar *acum*, folosindu-ne *toate* mijloacele pe care le avem la dispoziţie! Ce s-ar întâmpla dacă ne-am dedica 100% slujbelor, familiei şi comunităţilor noastre? Dacă am începe să citim cărţi, să înlocuim greşelile cu virtuţi

şi să ne înconjurăm de oameni care ne pot stimula ideile? Dacă ne-am transforma visurile în planuri, iar planurile în acţiune? Cât de diferită ar fi lumea în acest caz! Am tăia răul din rădăcină şi am instaura binele pe locul său de drept. Ce viaţă extraordinară am trăi împreună cu familia noastră – o viaţă plină de provocări emulative, de bucurii şi satisfacţii materiale şi spirituale! Şi ce moştenire am lăsa generaţiilor viitoare – o comoară de virtuţi şi talente, cu ajutorul cărora vom putea clădi o lume nouă! Şi totul pentru că am trecut la acţiune hotărâţi să realizăm ceva în viaţă şi să ne eliberăm talentele şi capacităţile din ghearele inerţiei.

Puneţi-vă la treabă viziunea viitorului!

Cascada Niagara ne oferă unul dintre spectacolele uluitoare ale lumii. În fiecare oră, mii de tone de apă se prăvălesc peste roci în apele mânioase de la poalele stâncilor. Datorită imaginaţiei sale, omul a captat forţa puternică a apei, transformând-o într-o sursă de energie pentru sute de mii de oameni.

Şi visurile noastre pot fi la fel de puternice ca această minune a naturii. Dar şi ele trebuie puse la treabă şi transformate într-o formă de energie – dacă vrem să le conferim valoare. Altfel, vor rămâne pentru totdeauna nişte visuri frumoase.

Cu toţii spunem că vrem să reuşim în viaţă, dar – mai devreme sau mai târziu – nivelul acţiunilor noastre trebuie să echivaleze cu nivelul intenţiilor noastre. *Să vorbim* despre planurile noastre de a ne împlini obiectivele este o chestiune cu totul diferită de *trecerea la acţiune,* pentru a le transforma în realitate.

Unii oameni agreează mai mult ideea *de a vorbi* despre succes decât *de a-l obţine* în adevăratul sens al cuvântului. Refrenul pe care îl fredonează adesea: *„Voi face asta într-o bună zi"*, le creează un sentiment fals de siguranţă, astfel încât toate lucrurile pe care ar trebui şi ar putea să le facă în orice zi rămân doar nişte visuri neîmplinite.

Consecinţele acestei autoamăgiri au propriul lor preţ pe care va trebui să-l plătim „într-o bună zi". Mai devreme sau mai târziu, va sosi şi ziua în care vom privi cu regret toate lucrurile pe care le-am fi putut realiza, dar pe care nu le-am înfăptuit niciodată. De aceea, trebuie să ne impunem şi să îndurăm suferinţa unei discipline de fier. Vom îndura cu toţii suferinţe – fie pe cea a regretelor, fie pe cea a disciplinei. Diferenţa constă însă în faptul că regretele lasă răni grave în sufletul nostru, în timp ce suferinţele provocate de o disciplină de fier sunt doar temporare.

Acţiunea presupune punerea în aplicare a tuturor cunoştinţelor şi sentimentelor noastre, îmbinate cu dorinţa de a ne depăşi condiţia.

Acţiunea este mai bună decât inerţia

Dacă suntem implicaţi într-un proiect, cât muncim pentru realizarea lui? Cât timp trebuie să investim în proiectul respectiv?

Filozofia şi atitudinea noastră faţă de acţiune şi muncă ne influenţează calitatea vieţii. Raportul pe care îl stabilim între efort şi rezultatele obţinute stabileşte o anumită etică a muncii. Această etică – atitudinea faţă de efortul pe care suntem dispuşi să-l depunem pentru obţinerea succesului viitor – determină calitatea acestui succes. Ne spune dacă rezultatele obţinute sunt valoroase sau ineficiente.

Acţiunea este întotdeauna mai bună decât inerţia. De fiecare dată când preferăm să facem mai puţin decât am putea să facem în realitate, această greşeală de raţionament ne afectează încrederea în forţele proprii. Repetând-o în fiecare zi, vom descoperi în cele din urmă că nu numai munca şi rezultatele noastre vor avea de suferit, ci şi personalitatea noastră. Efectul cumulativ al acestei erori de raţionament poate fi devastator.

Din fericire, putem să punem capăt acestui proces. Putem să ne impunem în fiecare zi o disciplină de fier, care să ne ajute

să trecem la acţiune. De fiecare dată când alegem acţiunea în detrimentul inerţiei şi munca în detrimentul odihnei, respectul faţă de propria persoană, imaginea de sine şi încrederea în forţele noastre cresc substanţial. În final, aceste trei caracteristici sunt cele care ne oferă cele marile recompense. Nu rezultatele ne conferă valoare, ci personalitatea şi procesul nostru evolutiv. Faptele noastre – care ne ajută să ne împlinim visurile şi să ne transformăm ideile în realitate – ne conferă o valoare unică, pe care nu o putem obţine din alte surse.

Totul se plăteşte şi totul presupune suferinţă, dar – atunci când perspectiva viitorului este bine conturată – preţul şi suferinţa nu mai sunt chiar atât de greu de îndurat. Ca armele să-şi nimerească ţinta, trebuie să fim obsedaţi de ideea rezultatelor finale – adică, de perspectiva viitorului. Aceste rezultate nu vor „justifica" doar mijloacele pe care le folosim. Inspiraţia şi impulsul pe care le simţim atunci când *„vedem"* rezultatele cu ochiul minţii ne vor ajuta *să găsim* mijloacele necesare.

Raportul dintre muncă şi odihnă

Viaţa nu este un proces de muncă permanentă. Este important să rezervăm un anumit timp relaxării fizice şi psihice, căci numai aşa ne putem „reîncărca bateriile". Secretul constă în conceperea unui raport echilibrat între muncă şi odihnă.

Biblia ne oferă o soluţie: şase zile de muncă şi o zi de odihnă. Unii oameni nu consideră echitabil acest raport. De fapt, există voci care protestează şi împotriva sistemului nostru actual, care presupune cinci zile de muncă şi două de odihnă. Aceşti indivizi cer ca perioada de odihnă să se extindă la *cel puţin* trei zile.

Fiecare dintre noi este liber să-şi conceapă acest raport după bunul său plac, fără să ignore însă faptul că o activitate restrânsă generează rezultate restrânse. Dacă ne vom odihni prea mult, buruienile ne vor năpădi – fără îndoială – grădina.

Procesul de erodare a valorilor începe din clipa în care ne lăsăm pradă inerţiei. De aceea, trebuie să transformăm odihna într-o *necesitate*, nu într-un *obiectiv*. Perioada de odihnă trebuie să implice o pauză necesară în procesul de pregătire pentru lansarea următorului atac asupra obiectivelor noastre.

Pedeapsa pentru o relaxare excesivă este mediocritatea.

Pericolul căutării scurtăturilor în drumul spre succes

Poate că unii dintre prietenii noştri încearcă să ne convingă de faptul că sentinţele pozitive sunt mai importante decât acţiunea în sine. În loc să trecem la acţiune şi să facem ceva constructiv prin care să ne schimbăm viaţa, ei ne obligă să repetăm diverse sloganuri cu tentă optimistă: „În fiecare zi şi prin toate mijloacele pe care le am la dispoziţie, viaţa mea este din ce în ce mai bună."

Trebuie să ne amintim că adoptarea unei discipline de fier este o condiţie obligatorie pentru progres, dar aceste sloganuri fără prezenţa unor reguli bine implementate nu fac altceva decât să ne amăgească.

Sentinţele de acest gen sunt benefice dacă se bazează pe două reguli importante. În primul rând, ele nu trebuie să înlocuiască acţiunea. Dacă te simţi *mai bine*, asta nu înseamnă că viaţa ta este într-adevăr roz. Şi în al doilea rând, trebuie să se bazeze pe un fapt cert, incontestabil.

Dacă suntem faliţi, de exemplu, atunci cea mai bună afirmaţie pe care putem să o facem este: „Sunt falit". Aceste cuvinte demarează procesul gândirii. Rostite cu convingere, ele ne determină să trecem la acţiune.

În cazul în care cei care au pierdut controlul asupra vieţii lor s-ar confrunta cu această realitate crudă, dar ar expune adevărul cu voce tare în loc să-l ascundă sau să-l denatureze, ar genera o schimbare pozitivă, cu rezultate pozitive.

Realitatea este întotdeauna cel mai bun punct de plecare. În această realitate sălăşluieşte miracolul existenţei noastre. Puterea credinţei îşi are rădăcinile în realitate. Dacă ne vom lua inima în dinţi şi vom spune adevărul despre viaţa şi circumstanţele noastre, atunci adevărul ne va elibera din ghearele amăgirii. În momentul în care vom înţelege şi vom accepta adevărul, ni se va ivi la orizont perspectiva unui viitor mai bun.

Mai devreme sau mai târziu, va trebui să încetăm să mai dăm vina pe guvern, pe ziua de salariu, pe sistemul bancar, pe taxe, pe vecini, pe şefi, pe colegii de serviciu, pe companii, pe preţurile mari, pe trecut, pe părinţi, pe trafic sau pe vremea de afară pentru eşecul nostru de a obţine progresul. Când vom înţelege de ce am ajuns unde am ajuns şi de ce suntem cine suntem (acestea fiind consecinţele subtile ale greşelilor repetate la nesfârşit), atunci dorinţa de a recunoaşte adevărul va demara procesul în urma căruia vom urca pe culmile gloriei.

Schimbarea depinde de liberul arbitru

Ne dorim mereu să ne putem schimba viaţa. Ne dorim mereu să putem citi cartea care ne va deschide calea spre cunoaştere. Ne dorim mereu să putem începe o altă activitate. Ne dorim mereu să putem demara procesul schimbării universului nostru. Putem face asta imediat, sau săptămâna viitoare, sau luna viitoare, sau anul viitor.

Putem, firește, să nu facem nimic. Putem doar să pretindem că facem ceva. Iar dacă ideea de a ne schimba nu este pe placul nostru, putem să rămânem aşa cum suntem. Putem să alegem odihna în locul muncii, distracţia în locul educaţiei, amăgirea în locul adevărului şi îndoiala în locul încrederii. Alegerea ne aparţine. Dar deşi blamăm *efectele*, continuăm să îmbrăţişăm *cauzele*. „Greşeala... nu o vom găsi în stele, ci în *lăuntrul* nostru" – spunea Shakespeare în modul său unic.

Noi am creat circumstanțele prezente prin alegerile trecute. Avem capacitatea, dar și responsabilitatea de a lua decizii mult mai bune începând chiar de astăzi. Cei care se află în căutarea unei vieți mai bune nu au nevoie de mai multe răspunsuri sau de mai mult timp ca să analizeze lucrurile și să tragă concluzii mult mai bune. Au nevoie de *adevăr*. De *purul adevăr*. Nu au nevoie de nimic altceva.

Nu trebuie să permitem erorilor de raționament să ne conducă pe o cale greșită. Trebuie să ne întoarcem la elementele esențiale care creează o diferență fantastică în modul de operare a vieții. *Acțiunea* este unul dintre aceste elemente pe care nu avem voie să-l neglijăm.

Necesitatea unei acțiuni inteligente

Mulți dintre cei care caută succesul și fericirea muncesc din greu ca să-și împlinească visurile, dar par să nu ajungă nicăieri. Ca să obținem rezultatele dorite, trebuie să îmbinăm acțiunea cu inteligența și fervoarea. Acțiunea fără amprenta inteligenței poate fi distrugătoare. Nu trebuie însă să irosim prea mult timp în căutarea și dobândirea inteligenței. Toate ingredientele trebuie să fie bine echilibrate.

Este ușor să încurcăm calea spre progres cu drumul ce duce spre împlinirea visurilor. De aceea, acțiunile trebuie să fie bine planificate, concepute și executate.

Acțiunea trebuie planificată

Trebuie să fim destul de inteligenți ca să ne folosim de ziua de astăzi pentru a o planifica pe cea de mâine. Trebuie să ne schițăm viitorul în minte, nu doar să-l visăm. Dacă ne vom concepe planurile cu inteligență, vom conferi valoare viitorului nostru.

Călătoria spre succes nu este o călătorie de plăcere. Trebuie să ne alegem o destinație specifică. Trebuie, de asemenea, să

anticipăm obstacolele şi riscurile şi să ne pregătim să le înfruntăm atunci când apar în calea noastră.

Stabilirea obiectivelor constituie un element vital în procesul de planificare a vieţii. Trebuie să le aşternem pe hârtie şi să cuprindă perioade scurte de timp, dar şi perioade mai lungi. Obiectivele pe termen scurt reprezintă puncte de reper în călătoria noastră. Ele sunt pietre de temelie care ne ajută să ne realizăm visurile şi să menţinem cârma corabiei noastre pe drumul cel drept.

Obiectivele pe termen lung reprezintă puncte de răscruce în viaţa noastră, care ne ajută să savurăm roadele eforturilor noastre.

Dar partea cea mai importantă din procesul de planificare şi stabilire a obiectivelor noastre este să vedem cu ochiul minţii ţelurile primordiale pe care le urmărim. Aceasta este „obsesia" despre care am discutat puţin mai devreme. Este chintesenţa curajului şi ambiţiei noastre, care ne determină să mergem mereu tot mai departe.

Obiectivele primordiale constituie forţa nevăzută care ne impulsionează să facem tot ce ne stă în putinţă pentru a obţine succesul şi pentru a ne bucura de un viitor mult mai bun. Dar cel ce ne stimulează zi de zi să mergem mereu mai departe şi să depăşim obstacolele pe care destinul ni le presară în cale este visul de a ne împlini obiectivele. În momentul în care începem să dăm dovadă de o hotărâre de fier, eliminăm graniţele autolimitării şi ne împlinim obiectivele, auzim din ce în ce mai tare glasul conştiinţei, care ne sfătuieşte să nu ne oprim nicicând din drumul nostru, căci viitorul începe acum să se contureze din ce în ce mai bine.

Un plan bun este un plan simplu

Un viitor ideal se bazează pe un obiectiv nobil şi pe un plan simplu. Nu trebuie sub nici o formă să ne încărcăm planurile

cu detalii inutile. Este nevoie de foarte mult timp pentru descoperirea tuturor răspunsurilor. Este practic imposibil să planificăm toate detaliile sau să anticipăm toate obstacolele.

De asemenea, trebuie să fim atenţi ca influenţa negativă a celor din jur să nu afecteze dezvoltarea planului nostru. Suntem practic invadaţi de opiniile semenilor noştri, care ne spun cu toţii ce trebuie să facem, dar planul final pentru obţinerea progresului trebuie să fie numai creaţia noastră. Putem să ascultăm vocile cu adevărat valoroase, dar nu trebuie să uităm că nimeni nu vede planul aşa cum îl vedem noi. Noi suntem cei care îl proiectăm, iar creatorul şi arhitectul său trebuie să rămână la cârma vasului până la sfârşitul călătoriei.

Acţiunile trebuie să stea sub semnul disciplinei

Disciplina – un cuvânt pe care l-am folosit adesea pe parcursul acestei cărţi – şi dintr-un motiv bine întemeiat. Latura negativă a vieţii are tendinţa de a se infiltra în planurile, visurile şi acţiunile noastre, în încercarea de a prelua controlul asupra noastră. Optimismul are tendinţa de a ceda locul în faţa îndoielii, aşa cum un plan simplu are tendinţa să devină complicat. Curajul cedează adesea în faţa fricii, iar încrederea se lasă copleşită de grijile cotidiene.

Numai cu ajutorul unei discipline de fier putem înlătura aceste tendinţe negative ale vieţii, a căror misiune este distrugerea planurilor noastre. Odată cu trecerea timpului şi obţinerea succesului, lăsăm garda jos. De aceea, indivizii care se află în căutarea unei vieţi mai bune trebuie să înveţe să aprecieze noţiunea de autodisciplină şi să-şi conştientizeze acţiunile şi faptele.

Putem realiza lucruri extraordinare, lucruri unice – din clipa în care ne-am hotărât să ne însuşim o disciplină de fier cu ajutorul căreia ne putem remodela atitudinea, filozofia şi nivelul acţiunii. Dar faptele oamenilor ne dezamăgesc de multe ori.

Ne putem elibera oricând din ghearele unui prezent limitativ, indiferent de circumstanţele noastre. Dacă citim măcar o pagină sau un paragraf pe zi sau dacă ne însuşim o disciplină de fier, vom reuşi să demarăm procesul de schimbare a acţiunilor noastre în aşa fel încât ziua de astăzi să poată deveni o rampă de lansare pentru o nouă viaţă.

Oricine poate să realizeze acest lucru.

Îl putem înfăptui concepându-ne un plan bun; stabilindune obiective noi; modelând lucrurile relativ minore, care ne pot schimba radical viaţa. Ca toate celelalte elemente necesare obţinerii succesului, însuşirea unei discipline care să ne ajute să ne împlinim visurile poate fi un lucru uşor de realizat... dar şi mai uşor de ignorat.

Punctul de plecare al unei activităţi disciplinate

Acesta este locul unde putem demara procesul de adoptare a unei discipline stricte. Toată lumea are o listă cu afirmaţii care încep cu „ar fi trebuit":

„Ar fi trebuit să-i scriu mamei mele în acest sfârşit de săptămână."

„Ar fi trebuit să-i spun cât de mult o iubesc."

„Ar fi trebuit să-l sun pe creditor încă de luna trecută şi să-i spun adevărul."

„Ar fi trebuit să încep exerciţiile fizice cu ani în urmă."

Putem alege orice zi ca să pornim la treabă şi să începem procesul autodisciplinării.

Inspiraţia care se naşte din punerea în aplicare a acestui proces de autodisciplinare generează un alt proces pe care eu

îl numesc „consolidarea respectului de sine". Nu contează cât de mici şi nesemnificative par acţiunile noastre, căci tocmai în aceste acţiuni obscure, dar importante, sălăşluiesc marile oportunităţi ale vieţii.

Aceşti paşi micuţi spre progres clădesc o scară ce ne poartă din abisul eşecului şi indiferenţei spre culmile succesului. Fiecare disciplină pe care ne-o impunem ne ajută să mai urcăm o treaptă spre lumină, eliberându-ne astfel din lanţurile întunericului, greşelilor, nemulţumirii şi confuziei generale, care ne-au caracterizat viaţa până acum.

Este uşor să construim această scară, aşa cum este la fel de uşor s-o ignorăm.

Dacă nu vom învăţa să avem grijă de micile oportunităţi pe care destinul ni le presară în cale, nu vom reuşi niciodată să ne bucurăm de fericire şi prosperitate. *Marile* realizări în viaţă depind de arta de a stăpâni *micile* reguli de aur. „Muşchii" mentali, emoţionali şi spirituali, necesari să redactezi o scrisoare, să faci curăţenie în garaj sau să plăteşti facturile la timp sunt aceiaşi cu cei implicaţi în conducerea unei companii sau a unui departament important. Ca să citäm cuvintele înţelepte ale unui profet:

> „Nu te obosi prea tare să dobândeşti belşugul,
> căci la timpul potrivit îl vei culege,
> de vei şti cum să o faci!"

Nu putem conduce un oraş dacă nu ne stăpânim spiritul.

Nu putem conduce o naţiune dacă nu ne conducem pe noi înşine.

Nu ne putem concepe viitorul fără să ne remodelăm obiceiurile.

Nu ne putem bucura de bunătăţile vieţii dacă nu ne impunem un nivel mai înalt al inteligenţei implicate în acţiunile noastre.

Punctul de plecare al acestei operaţiuni de autoperfecţionare îl constituie chiar sinele nostru. Aici se naşte succesul şi de aici începe să se dezvolte. Vom avea parte de cele mai mari bucurii ale vieţii dacă ne vom impune o disciplină strictă, care ne va determina să trecem prin toate etapele de dezvoltare despre care am vorbit până acum. Nu trebuie să permitem nimănui să ne răpească sănătatea, prosperitatea, prieteniile şi stilul de viaţă pe care ni le dorim. Nu trebuie să ne lăsăm înşelaţi de ideea potrivit căreia „lucrurile minore nu au nici o importanţă în viaţă". Nu trebuie să spunem vreodată: „Acesta este singurul domeniu în care mă pot complace în autoindulgenţă." Acest mod de gândire va da naştere procesului de erodare a altor reguli şi discipline impuse.

Una dintre cele mai mari provocări ale destinului este autodisciplina. Trebuie să ne impunem să dobândim cât mai multe cunoştinţe, căci niciodată nu sunt suficiente. Trebuie să ne impunem menţinerea unei atitudini pozitive, căci suntem înconjuraţi de nenumărate surse negative, care ne pot eroda imediat atitudinea pe care ne-am luptat din greu să o dezvoltăm. Şi trebuie să ne impunem să transformăm visurile în planuri, planurile în obiective, iar obiectivele în mici activităţi zilnice, care ne vor conduce – pas cu pas – spre un viitor mai bun.

Şi în final, trebuie să ne folosim puterea imaginaţiei. Trebuie să ne gândim la toate posibilităţile care ne înconjoară. Trebuie să ne înarmăm cu ideea că – pentru a realiza toate *lucrurile posibile* – este necesar să înfruntăm *imposibilul*. „Este mai bine să-ţi îndrepţi suliţa spre lună şi să loveşti vulturul decât să ţinteşti vulturul şi să nimereşti o stâncă" – a scris cândva un războinic din Antichitate.

Procesul de planificare, imaginaţia şi acţiunea reprezintă nişte forţe extraordinare, care au puterea de a ne schimba radical existenţa.

Acţiunea este un element esenţial al vieţii. Este puterea ce conferă consistenţă şi semnificaţie filozofiei şi atitudinii noastre. O acţiune inteligentă, planificată, intensă şi consecventă creează noi surse de energie, determinându-ne să ne îndreptăm cu orice preţ spre viitorul armonios, pe care gândurile şi dorinţele noastre l-au conceput deja pentru noi.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

∞ Capitolul 4

REZULTATELE

Orice activitate – pe plan personal sau profesional – înfăptuită la timpul potrivit şi îmbinată cu talentele şi înţelepciunea „aferentă" – generează un rezultat previzibil. Scopul acţiunilor şi activităţilor noastre constă în *randamentul* şi *rezultatele* pe care le obţinem la sfârşitul muncii prestate.

Rezultatele reprezintă „recolta" pe care o strângem în urma eforturilor depuse în trecut. Dacă un fermier a plantat primăvara doar o mână de seminţe, nu poate să spere că toamna va avea parte de o recoltă bogată. O persoană care s-a implicat *în trecut* în foarte puţine acţiuni, nu trebuie să se aştepte să obţină rezultate semnificative *în prezent*.

Rezultatele sunt direct proporţionale cu eforturile depuse. Cei care se odihnesc primăvara nu culeg nimic toamna, indiferent de nevoile sau dorinţele lor. Rezultatele sunt răsplata celor care au ştiut să profite de o oportunitate în trecut. Dacă au ratat această oportunitate, nu se vor mai bucura de răsplata cuvenită.

Oportunităţile primăverii sunt de scurtă durată. Apar şi apoi dispar când nici nu te aştepţi. Cei care ştiu să le înhaţe printr-o acţiune inteligentă vor avea parte de rezultatele dorite.

Toate faptele şi acţiunile noastre determină rezultatele pe care le vom obţine în viitor. Întocmai ca fermierul care ară pământul înainte de a planta seminţele, trebuie şi noi – la rândul nostru – să muncim cu asiduitate pentru a ne dezvolta

o filozofie invincibilă. Întocmai ca fermierul care îşi cultivă şi îşi fertilizează recolta, care distruge buruienile şi udă răsadurile, trebuie să ne luptăm pentru a adopta o nouă atitudine în viaţa noastră. Şi la fel ca fermierul care are grijă de grădina lui de dimineaţă până seara în speranţa că eforturile sale vor da naştere unei recolte bogate, trebuie să muncim pe brânci, să ne implicăm în cât mai multe acţiuni şi activităţi.

Dacă eforturile depuse în trecut au produs o recoltă săracă, nu mai putem face nimic în această privinţă. Nu putem schimba trecutul. Nu putem ruga Natura să facă o excepţie de la regulă, indiferent cât de flămânzi am fi. Şi nici nu putem ruga Pământul să ne dea un „avans". Singurul lucru pe care îl putem face este să ne pregătim pentru sosirea unei alte primăveri – a unei alte oportunităţi – şi apoi să plantăm, să udăm şi să avem grijă de recolta noastră, amintindu-ne consecinţele dureroase pe care le-am suferit din cauza neglijenţei noastre din trecut. Nu trebuie însă să ne lăsăm copleşiţi de aceste lecţii din trecut, căci menirea lor este de *a ne învăţa* lecţii de viaţă folositoare, nu *de a ne copleşi*.

Pe parcursul vieţii, vom trece prin multe primăveri şi vom experimenta multe recolte. Fericirea pe care ne-o dorim în viitor nu este produsul unei singure recolte. Este rezultatul sumei totale a oportunităţilor individuale, de care am ştiut să profităm sau pe care le-am ignorat. Fericirea îşi are sălaşul în efectul cumulativ al acţiunilor trecute. De aceea, este foarte important să analizăm rezultatele. Această analiză efectuată în mod frecvent ne oferă un indiciu extraordinar al nivelului de eficienţă cu care ne-am pus la treabă oportunităţile. Rezultatele actuale reprezintă un indiciu al felului în care va arăta viitorul nostru dacă vom continua să mergem pe aceeaşi cale pe care o urmăm în prezent. Dacă rezultatele sunt satisfăcătoare, atunci ne vom bucura în viitor de aceeaşi recoltă bogată. Dacă rezultatele actuale nu sunt pe măsura aşteptărilor noastre, atunci trebuie să analizăm cu mai multă atenţie factorii care ne-au condus în direcţia greşită.

Cum trebuie să ne analizăm rezultatele

Rezultatele pe care le-am obţinut în urma eforturilor trecute pot fi analizate din mai multe puncte de vedere. În primul rând, trebuie să ne analizăm posesiunile. Casele, maşinile, conturile bancare, investiţiile şi toate valorile reale pe care le avem sunt un indicator clar al progresului nostru material.

Activele noastre reflectă un aspect important al *valorilor* noastre actuale. Ca să ne apreciem valorile, trebuie să ne examinăm activele. Nu trebuie să înţelegeţi că singura modalitate prin care putem face acest lucru este conceperea unei liste cu posesiunile materiale. Există foarte multe lucruri de valoare, iar adevăratele comori ale vieţii – bucuria, sănătatea, dragostea, familia, experienţele şi prieteniile – vor eclipsa întotdeauna orice alt obiect de preţ pe care ni l-am putea achiziţiona. Dar lucrurile pe care le-am strâns de-a lungul anilor sub forma valorilor materiale pot fi un indicator foarte bun al eforturilor depuse în trecut şi al rezultatelor pe care le-am putea obţine în viitor.

Dacă am reuşit să strângem o sumă substanţială de bani şi multe lucruri materiale de valoare, suntem pe cale să ne împlinim un vis important – am obţinut *independenţa financiară*. Dacă lista valorilor noastre este sărăcăcioasă, în ciuda eforturilor pe care le-am depus în ultimii 10, 20 sau 30 de ani, atunci trebuie să schimbăm ceva în viaţa noastră. Trebuie să întreprindem schimbări radicale în modul de abordare a acţiunilor şi activităţilor noastre, pentru a obţine rezultate mult mai bune. Poate că va fi nevoie să ne perfecţionăm talentul, capacităţile sau cunoştinţele de care dispunem pentru a profita de oportunităţile vieţii. Sau poate că va trebui să ne remodelăm filozofia şi atitudinea faţă de bani şi modul de a-i cheltui.

Dacă nu suntem mulţumiţi de realizările pe care le-am obţinut până în acest punct din viaţa noastră, atunci acesta este momentul în care trebuie să ne „corectăm" viitorul. Dacă nu ne vom schimba filozofia, atitudinea şi mentalitatea, vom rămâne ţintuiţi în locul în care ne aflăm acum. Aceleaşi

seminţe cultivate de acelaşi semănător vor produce aceeaşi recoltă.

Ca să ne schimbăm *recolta*, trebuie să schimbăm seminţele, pământul şi poate chiar *semănătorul*. Poate că acesta foloseşte un plan care nu dă rezultatele scontate. Poate că el consideră că însămânţarea trebuie efectuată vara, nu primăvara. Când vine iarna, iar nevoile semănătorului sunt mari, acesta se trezeşte dintr-odată în mijlocul unui teren gol şi începe să acuze împrejurările neprielnice care au împiedicat pământul să-i ofere recolta promisă. Acesta este momentul ideal ca semănătorul înşelat să analizeze motivele pentru care pământul nu a acceptat un plan prost conceput. Dar în loc să cerceteze aceste motive, semănătorul se plânge de soarta sa nedreaptă şi face o altă listă cu lucrurile care stau la baza nefericirii sale.

Toate posesiunile noastre sunt rezultatul eforturilor şi ideilor din trecut. Experienţele din trecut ne conferă inteligenţă sau ignoranţă, astfel încât rezultatele viitoare vor fi pe măsura faptelor şi acţiunilor noastre din aceste vremuri apuse. Trebuie, aşadar, să ne rezervăm mai mult timp pentru a planifica, elabora, analiza, investi, împărtăşi şi remodela toate acţiunile din trecut pentru a le stoca apoi în computerul nostru cerebral. Acestea sunt seminţele pe care trebuie să le adunăm de-a lungul timpului, în aşa fel încât calitatea rezultatelor obţinute să se îmbunătăţească odată cu trecerea anilor.

O altă modalitate prin care ne putem analiza rezultatele este examinarea minuţioasă a *evoluţiei* şi *personalităţii* noastre. Ce fel de oameni fac parte din anturajul nostru? Ne bucurăm de respectul vecinilor şi al colegilor de serviciu? Ne respectăm convingerile în care credem cu tărie? Încercăm să înţelegem punctele de vedere expuse de semenii noştri? Ştim să ascultăm problemele copiilor? Ne exprimăm aprecierea sinceră faţă de părinţii, soţii, soţiile sau prietenii noştri? Suntem cinstiţi şi morali atunci când efectuăm tranzacţii de afaceri? Suntem cunoscuţi pentru integritatea noastră desăvârşită? Ascultăm în continuare ritmul unui alt toboşar? Suntem fericiţi de evoluţia şi personalitatea noastră?

Destinaţia la care am ajuns în prezent este rodul tuturor experienţelor trecute şi a felului în care le-am analizat şi le-am pus în practică. Este, de asemenea, rezultatul schimbărilor pe care le-am efectuat de-a lungul anilor pe plan personal – în mod voluntar sau involuntar. Dacă nu suntem mulţumiţi de evoluţia şi destinaţia noastră, atunci trebuie să ne schimbăm radical viaţa. Ca lucrurile să se schimbe, trebuie să ne schimbăm noi înşine... De-a lungul vieţii, aceasta este una dintre condiţiile sine qua non.

Atragem lucrurile pe care le avem în funcţie de personalitatea pe care ne-am dezvoltat-o

Ca să avem parte de un viitor mai bun, trebuie să ne concentrăm în primul rând asupra personalităţii noastre. Dacă nu suntem mulţumiţi de rezultatele actuale, atunci acesta este locul unde trebuie să demarăm procesul schimbării.

Tot ceea ce avem în viaţă – lucrurile materiale, dar şi cele imateriale – reprezintă rezultatul direct al evoluţiei noastre personale. Ca să ne bucurăm de o viaţă mai bună, trebuie să ne perfecţionăm evoluţia şi să ne schimbăm destinaţia.

Dacă am pierde totul mâine, le-am putea înlocui extrem de uşor. De ce? Pentru că lucrurile pe care le-am dobândit în viaţă sunt rezultatul personalităţii noastre. Dacă presupunem că personalitatea noastră nu s-a schimbat, vom reuşi cu timpul să recuperăm tot ceea ce am pierdut. Aceleaşi cunoştinţe, aceeaşi atitudine, aceleaşi eforturi şi acelaşi plan vor produce aceleaşi rezultate.

Acest lucru constituie un motiv de bucurie, dar şi un semnal de alarmă. Motivul de bucurie se datorează faptului că putem alege orice zi din viaţă în care să demarăm procesul schimbării noastre lăuntrice, care ne va oferi în cele din urmă marile bunătăţi ale vieţii. Semnalul de alarmă ne transmite faptul că – dacă nu întreprindem schimbările necesare, dacă nu transformăm greşelile în virtuţi, visurile în planuri, iar planurile

în acţiuni inteligente şi consecvente – vom rămâne pentru totdeauna în stadiul în care ne aflăm astăzi. Vom locui în aceeaşi casă, vom conduce aceeaşi maşină, ne vom învârti în acelaşi cerc de prieteni şi vom trăi aceleaşi frustrări şi eşecuri pe care le-am trăit mereu. Rezultatele vor fi mereu previzibile, căci ele sunt determinate de personalitatea şi evoluţia noastră.

Trecerea la acţiune este doar o parte din răspuns. Răspunsul integral îl găsim în procesul de dezvoltare a personalităţii noastre, în urma căruia ne putem exploata potenţialul la maxim, implicându-l apoi în toate acţiunile noastre. În acest fel, viaţa poate urma un făgaş ascendent. Nu putem să avem mai mult dacă nu ne perfecţionăm evoluţia şi personalitatea. Aceasta este una dintre noţiunile de bază ale existenţei noastre.

Succesul trebuie atras, nu urmărit

Valoarea personală este magnetul care atrage toate lucrurile bune de care avem parte în viaţă. Cu cât valoarea noastră este mai mare, cu atât sunt mai mari şi recompensele noastre. Trebuie, aşadar, să fim într-o permanentă căutare a unor modalităţi noi cu ajutorul cărora putem să dăruim aripi valorilor noastre individuale. Autocontrolul, autodisciplina, răbdarea, strategia de planificare, eforturile susţinute, investiţia pe care o facem în rezultatele pozitive, dezvoltarea unei atitudini echilibrate, acţiunile intense, cunoştinţele bogate, lectura frecventă şi o filozofie de viaţă pozitivă – toate sunt exemple prin care ne putem extinde graniţele valorilor noastre.

Obiectivul nostru primordial trebuie să fie căutarea valorilor noastre morale, nu a valorilor materiale. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să muncim din greu să ne modelăm personalitatea. Acordând o atenţie deosebită filozofiei, atitudinii şi acţiunilor noastre, ne perfecţionăm personalitatea, ce va atrage apoi ca un magnet toate bunătăţile vieţii.

Rezultatele bune se nasc dintr-o personalitate ideală

În primul rând, trebuie să ne dezvoltăm pe plan personal şi apoi să obţinem bunăstarea materială. Din păcate, cei mai mulţi dintre noi văd lucrurile complet diferit. Se conduc după principiul: „Dacă aş avea mai mulţi bani, aş fi o persoană mult mai bună." Dar nu acesta este principiul vieţii. Dacă ai mai mult nu înseamnă că eşti o persoană mai bună. Averea personală scoate în evidenţă personalitatea pe care o ai în prezent. De exemplu, cei care nu sunt în stare să pună deoparte un bănuţ din câştigurile lor sărăcăcioase nu vor putea niciodată să strângă averi colosale. Hotărârea de a pune în fiecare săptămână câţiva bănuţi într-un borcan este aceeaşi cu hotărârea de a-ţi deschide un cont de economii sau de a realiza un portofoliu de investiţii.

Discuţiile despre intenţia de a înregistra cât mai multe progrese în viaţă nu ne duc prea departe. Promisiunile trebuie să fie însoţite de performanţe. Dacă rezultatele întârzie să apară într-un anumit interval de timp, există riscul să pierdem atât încrederea semenilor noştri, cât şi respectul de sine. Vom descoperi că persoanele care care au crezut cândva în noi nu ne mai acordă încredere, lăsându-ne în compania promisiunilor noastre bine intenţionate, dar neîmplinite.

În ziua aceea, vom descoperi că şi respectul şi imaginea de sine vor fi ştirbite de lipsa noastră de acţiunea. Atunci vom gusta din cupa amară a dezamăgirii. Vom suporta consecinţele dramatice ale autoamăgirii, tărăgănării şi promisiunilor neîndeplinite.

Vom începe atunci să citim cărţi, să facem planuri, să ne investim în mod înţelept timpul, dar şi o parte din câştigurile obţinute, să participăm la conferinţe cu scopul de a perfecţiona talentele şi capacităţile, ne vom înconjura de oameni mai buni pentru a ne spori şansele de succes? Vom recunoaşte adevărul, ne vom perfecţiona capacitatea de a comunica, ne fom folosi

jurnalele intime şi vom acorda atenţie tuturor virtuţilor necesare dobândirii succesului? Sau ne vom mulţumi să privim cum timpul ne alunecă printre degete ca nisipul dintr-o clepsidră, în timp ce ne vom pierde încrederea în forţele noastre, respectul celor din jur şi poate chiar relaţiile valoroase pe care am reuşit cu atâta greutate să le atragem în viaţa noastră? Ne vom mulţumi să stăm deoparte şi să privim cum visurile se transformă în amintiri, iar speranţele în regrete?

Cu siguranţă că nu.

Răsplăţile viitoare vă aşteaptă la tot pasul

Aşa cum am visat cândva, putem să visăm din nou. Aşa cum am crezut cândva, putem să credem din nou. Indiferent unde ne aflăm în prezent, avem încă puterea să ne schimbăm universul.

Călătoria spre succes este o călătorie lungă, ce începe cu lectura unei pagini dintr-o carte sau cu ţinerea unei singure promisiuni. Începe cu trezirea la viaţă a spiritului nostru adormit prin intermediul viselor ce ne conturează un viitor ideal.

Putem alege orice moment în care să facem primul pas din această călătorie, la capătul căreia vom descoperi o viaţă mult mai bună. Nu trebuie să aşteptăm rezultate imediate doar pentru că am trecut la acţiune, dar făcând eforturi susţinute vom ajunge să savurăm într-o bună zi bunătăţile vieţii.

Valoarea talentelor noi

Dezvoltarea unor talente şi capacităţi noi este o condiţie vitală dacă vrem să obţinem progresul şi să ne perfecţionăm nivelul performanţelor. Un individ poate să doboare un copac folosind un ciocan, dar va avea nevoie de trei zile. Învăţând să folosească un topor, poate să-şi termine treaba în 30 de minute.

Viaţa şi munca pot deveni mai uşoare atunci când îmbinăm cunoştinţele cu aptitudini noi. Măiestria presupune perfecţio-

narea aptitudinilor curente îmbinate cu „achiziţionarea“ unor talente noi. Ea este rezultatul investigaţiilor efectuate sub imperiul curiozităţii. Este rezultatul creativităţii şi imaginaţiei aplicate în mod inteligent noilor metode de lucru. Este produsul unor strategii şi tehnici rafinate, deoarece calitatea este ridicată la rang de rege. Măiestria presupune înţelegerea perfectă a sarcinilor pe care trebuie să le duci la bun sfârşit, datorată studiilor minuţioase şi observaţiei atente.

Măiestria desăvârşită implică încredere deplină în forţele şi talentele noastre. Ea presupune un proces continuu de învăţare şi perfecţionare. Este rezultatul experienţelor vaste pe care le-am acumulat de-a lungul timpului şi a hotărârii de a face totul perfect.

Cei care îşi doresc să obţină fericirea şi succesul trebuie să devină stăpânii unui număr cât mai mare de arte, talente şi aptitudini. Cu ajutorul valorii extraordinare pe care o presupun aceste talente, totul devine posibil.

Primul pas pentru a obţine rezultate mult mai bune

Schimbarea dramatică a rezultatelor noastre depinde în mare parte de imaginaţia noastră. În 1960, era practic imposibil din punct de vedere tehnologic să călătorim în spaţiu. Cu toate acestea, 10 ani mai târziu, primul om a reuşit să pună piciorul pe Lună. Procesul miraculos de transformare a viselor în realitate a început în momentul în care o voce s-a făcut auzită în comunitatea oamenilor de ştiinţă, spunând cu tărie că America trebuie să facă tot ce-i stă în putinţă „pentru a trimite un om pe Lună până la sfârşitul acestui deceniu“. Această provocare a trezit spiritul unei naţiuni, plantând seminţele viitoarelor realizări ale omenirii în pământul fertil al imaginaţiei. Datorită acestei provocări îndrăzneţe, imposibilul a devenit realitate.

Un om sărac poate să devină bogat? Firește! Prin îmbinarea extraordinară a dorinţelor fervente, a planificării acţiunii, a

eforturilor şi a stăruinţei se va ajunge întotdeauna la rezultate magice. Problema nu este dacă *formula* succesului va avea rezultatele scontate, ci dacă omul ştie să pună în practică această formulă. Aceasta este necunoscuta. Aceasta este provocarea pe care trebuie să o înfruntăm cu toţii. Trebuie să pornim din locul în care ne aflăm spre locul în care dorim să ajungem. Nici un vis nu este imposibil dacă avem curajul să credem în el.

Dacă vom plăti preţul, vom moşteni promisiunea

Este uşor să rezolvăm problemele financiare. Dar este şi mai uşor să nu le rezolvăm. Dacă nu avem parte de răsplăţile cuvenite, atunci este timpul să ne analizăm rezultatele.

Dacă rezultatele sunt slabe, atunci ne confruntăm cu o problemă gravă. Lipsa rezultatelor constituie simptomele unei probleme care trebuie analizată şi corectată. Să ignorăm simptomele înseamnă să perpetuăm cauzele. O problemă nu se rezolvă niciodată singură. Dimpotrivă, dacă o ignorăm, ea se intensifică.

Cei care au parte de rezultate slabe au adesea o listă lungă de motive care justifică lipsa progresului. Aceste lucruri nu sunt pretexte pentru ei, ci motive bine întemeiate. Aceşti indivizi dau vina, aşadar, pe compania unde lucrează sau pe şeful lor; pe taxe şi impozite; pe părinţii sau pe profesorii lor; pe sistemul social sau poate chiar pe ţara întreagă.

Dar nu ţara este vinovată pentru lipsa progresului lor. Europa de Est a dărâmat recent zidurile care o izolau de restul lumii doar ca să se poată bucura de oportunităţile oferite de capitalism. Aceşti oameni sunt fericiţi să se confrunte cu marile provocări ale vieţii, căci au tânjit atât de mult după recompensele ce se ascund în spatele acestor confruntări. Industriile lor se vor afla în curând în competiţie cu ale noastre, creând produse noi, oferind servicii mai bune şi introducând tehnologii noi, care vor genera rezultate noi, dar şi recompense pe măsură.

America nu duce lipsă de oportunităţi. Există doar oameni care se încăpăţânează să nu pună în aplicare noţiunile de bază care le-ar putea oferi succesul şi fericirea.

Verificaţi adesea rezultatele pe care le obţineţi!

Nu ne putem permite să aşteptăm zece ani pentru a vedea dacă planurile, filozofia, atitudinea sau eforturile noastre trebuie modificate. Ignoranţa sau tărăgănarea pot fi costisitoare.

Progresul trebuie analizat în mod frecvent. Verificarea indicatorilor-cheie în toate aspectele vieţii reprezintă barometrul gândirii mature şi responsabile. Frecvenţa cu care trebuie să ne verificăm rezultatele depinde de destinaţia la care vrem să ajungem. Cu cât această destinaţie este mai îndepărtată, cu atât trebuie să le verificăm mai des. Dacă am pus ochii pe o stea îndepărtată şi ne dorim să ajungem la ea, atunci o eroare de calcul – indiferent cât de mică ar fi – ne poate îndepărta cumplit de mult de ţinta noastră. Cu cât aşteptăm mai mult să descoperim această greşeală, cu atât ne va fi mai greu să ne întoarcem pe drumul cel drept. Iar o consecinţă gravă a acestei amânări o constituie faptul că trecerea timpului ne va diminua dorinţa de a o lua de la capăt pentru a ne îndrepta în direcţia corectă. Va trebui să ne mulţumim cu puţinul pe care îl avem şi să renunţăm la visurile pe care ni le-am făurit cândva.

Cum putem să înregistrăm progrese remarcabile într-o perioadă de timp rezonabilă

Aceasta este cea mai mare provocare a vieţii – să facem progrese într-o perioadă de timp relativ scurtă. Asta creează scopul şi valoarea vieţii noastre.

Dacă vrem să înfruntăm cu succes această provocare, atunci nu trebuie să dăm vina pe circumstanţele prezentului pentru eşecurile şi lipsa progresului nostru. Când împrejurările în care ne aflăm ne îngreunează progresul, atunci trebuie să luptăm cu şi mai multă hotărâre.

Greutăţile pe care le întâlnim în cale au un scop bine determinat. Ele ne pun la încercare puterea caracterului şi fermitatea hotărârilor. Dacă dorinţa noastră este destul de puternică, atunci vom porni fără întârziere în căutarea soluţiilor. Invocându-ne puterea imaginaţiei şi intensificându-ne eforturile pentru a cuceri noi citadele aparent inexpugnabile, ne grăbim să ajungem la destinaţia finală – atingerea progresului.

Fără aceste provocări, s-ar putea să ajungem mai greu la destinaţia noastră. Dacă drumul este lin, avem tendinţa de a merge la pas, mulţumiţi că succesul se află la îndemâna noastră. Dacă drumul este presărat de obstacole, ne vom sonda şi mai mult adâncurile fiinţei şi vom scoate la iveală mai multe talente, mai multe aptitudini, mai multă putere şi creativitate decât ne-am imaginat vreodată. Cucerirea acestor citadele ne ajută să ne consolidăm încrederea în propriile forţe, care ne va conduce inevitabil spre obţinerea succesului.

Dacă nu înregistrăm progrese într-o anumită perioadă de timp, asta înseamnă că obiectivele noastre sunt prea mici. Este dificil să ne concentrăm asupra unor câştiguri minore.

O altă problemă poate fi faptul că nu credem în visurile noastre sau nu avem încredere în capacitatea noastră de a le transforma în realitate. În loc să fim stimulaţi de aceste obstacole, le folosim drept pretexte pentru a ne retrage din faţa lor. De aceea, este extrem de important să ne verificăm adesea rezultatele. Dacă nu facem progrese într-un timp relativ scurt, atunci ne confruntăm cu o problemă gravă – fie în ceea ce priveşte obiectivele noastre, fie punerea în aplicare a planurilor noastre.

Orice se întâmplă, se întâmplă tuturor

O analiză minuţioasă ar dezvălui faptul că ne confruntăm cu aproape aceleaşi circumstanţe ca toţi semenii noştri. Unii le transformă în pretexte pentru rezultatele şi performanţele

lor slabe, în timp ce alţii le transformă în oportunităţi de dezvoltare şi perfecţionare, obţinând rezultate remarcabile.

Viaţa ne oferă tuturor ocazii favorabile, dar şi obstacole. Trăim cu toţii perioade proaste şi perioade bune, momente când suntem bolnavi, dar şi momente când ne bucurăm de o sănătate de fier. Furtunile se abat şi asupra celor săraci, dar şi asupra celor bogaţi.

Orice se întâmplă, se întâmplă tuturor. Singura diferenţă constă în modul nostru de abordare a „lucrurilor care se întâmplă". Nu evenimentele care se întâmplă determină calitatea vieţii noastre, ci modul în care tratăm aceste evenimente.

Avem tendinţa să pretindem anumite rezultate într-un anumit moment din viaţă. Dar legea cultivării şi recoltării ne spune că – pentru a aduna recolta toamna – trebuie să plantăm seminţele primăvara. Vara, trebuie să ajutăm plantele să devină viguroase, apărându-le de paraziţi şi de buruienile invadatoare. Nu trebuie să cădem pradă niciodată inerţiei şi să punem capăt muncii zilnice. În final, ne vom bucura de recolta dorită, dar numai la timpul potrivit:

> „Există un timp pentru toate lucrurile şi pentru toate visurile de pe pământ: un timp pentru a te naşte şi un timp pentru a muri; un timp pentru a sădi şi un timp pentru a culege ce ai sădit; un timp pentru lacrimi şi un timp pentru zâmbete; un timp pentru tânguire şi un timp pentru dans; un timp pentru dragoste şi un timp pentru ură; un timp pentru război şi un timp pentru pace."

Rezultatele nu ţin seama de nevoile şi dorinţele noastre. Ele depind însă de eforturile... de munca... şi de activităţile noastre. Dacă ne-am îndeplinit misiunea, rezultatele nu vor ezita să apară – dar numai la timpul potrivit.

Indiferenţa consolidează provocările şi obstacolele

Deşi provocările şi obstacolele joacă un rol important în evoluţia şi dezvoltarea noastră, nu este nevoie să le invităm în mod deliberat în viaţa noastră.

Peste zece ani, vom fi cu toţii *undeva* – întrebarea este însă – *unde*? Prezentul este momentul în care trebuie să ne stabilim destinaţia unde vom ajunge peste zece ani. Viaţa ne va presăra în cale destule obstacole, fără să mai fie nevoie să le atragem singuri.

O modalitate eficientă prin care putem reduce obstacolele şi provocările viitoare este să anticipăm rezultatele indiferenţei noastre actuale. Această metodă presupune câteva întrebări importante pe care trebuie să ni le punem referitoare la elementele fundamentale ale vieţii:

Câte cărţi am citit în ultimele 90 de zile?

Luna trecută, mi-am respectat cu stricteţe programul de exerciţii fizice?

Câte procente din venitul meu mi le-am investit anul acesta?

Câte scrisori am scris săptămâna aceasta?

Câte însemnări am făcut în jurnalul meu luna aceasta?

Răspunsurile la aceste întrebări, dar şi la multe altele, ne vor oferi informaţii preţioase referitoare la potenţialul pe care îl putem pune la bătaie pentru a obţine progresul şi câştigurile viitorului. Dacă nu ne putem concentra asupra lucrurilor aparent minore, nu vom reuşi să ne canalizăm atenţia nici asupra marilor oportunităţi ale vieţii atunci când vor apărea în calea noastră.

Fiecare greşeală corectată cu ajutorul acţiunilor disciplinate ne pavează drumul spre succesele viitoare. În acest fel, vom completa mozaicul vieţii – piesă cu piesă, victorie cu victorie.

Rolul încrederii în obţinerea rezultatelor

Cei care se află în căutarea unei vieţi ideale trebuie să-şi exploateze potenţialul la maxim, căci efectele pe care le vor resimţi în caz contrar ar fi cumplite. Neexploatarea potenţialului maxim duce la ştirbirea încrederii în propriile forţe, dar şi a respectului de sine.

Ne afectează atitudinea, creează emoţii negative şi generează rezultate slabe şi deprimante.

Neexploatarea potenţialului maxim stârneşte valuri de vinovăţie, ce duc la apariţia îndoielii şi pierderii încrederii în capacităţile noastre, lucru care ne asigură eşecul „desăvârşit". Ne vom simţi din ce în ce mai incapabili şi vom înfăptui din ce în ce mai puţine lucruri, ceea ce va duce la obţinerea unor rezultate extrem de slabe. Dacă rezultatele încep să scadă, atitudinea va avea şi ea de suferit. Se creează astfel un cerc vicios, în care ne vom învârti fără scăpare, pierzând controlul asupra vieţii noastre.

Şi cum a început această prăbuşire? Prin neexploatarea potenţialului maxim şi prin lipsa de acţiune. Lucrurile rămase neterminate ne subminează încrederea nu numai în forţele noastre, ci şi în posibilităţile dobândirii unui viitor mai bun.

Dar există o soluţie pentru cei prinşi în acest cerc vicios. Modelându-ne atitudinea, demarăm procesul trecerii la acţiune. Acţiunea generează rezultate noi, care ne ajută apoi să ne redobândim încrederea în forţele proprii. Această încredere ne determină să ne implicăm în acţiuni noi, care creează rezultate noi, ceea ce duce la consolidarea extraordinară a atitudinii noastre. Ne dăm seama că am preluat controlul asupra vieţii noastre şi că ne îndreptăm spre viitorul pe care l-am

visat. Totul începe, aşadar, cu procesul de schimbare a *atitudinii* – cheia progresului şi a marilor realizări ale omenirii.

Uneori, cea mai bună reţetă pentru o atitudine negativă este *acţiunea*. Alteori, ne trezim în faţa unei atitudini corecte, ce necesită puţină modelare prin intermediul talentelor noastre. O sentinţă plină de înţelepciune spune următorul lucru: „Slab este cel ce permite atitudinii sale să-i controleze acţiunile şi puternic este cel ce-şi obligă acţiunile să-i controleze gândurile." Dacă reţeta succesului începe cu acţiunea sau cu atitudinea, pasul vital pe care trebuie să-l facem este să pornim fără întârziere într-o direcţie sau alta. *Inerţia* – indiferent de cauzele ei – este inacceptabilă.

Nu trebuie să mai amânaţi trecerea la acţiune. Puteţi începe, aşadar, să scrieţi o scrisoare pe care o tot tergiversaţi de ceva timp sau să daţi un telefon important, dar pe care îl consideraţi dificil. Puteţi să faceţi câteva însemnări în jurnalul personal sau să citiţi o carte. Puteţi să închideţi radioul şi să ascultaţi o casetă ce vă poate oferi informaţii noi şi perspective valoroase.

Când viaţa noastră urmează un făgaş descendent, trebuie să trecem de îndată la acţiune, să schimbăm lucrurile în bine. Trebuie să facem acest lucru înarmaţi cu o încredere neţărmurită, în ciuda *prezenţei* temerilor noastre. Dar atunci când hotărârea noastră de a trece la acţiune devine invincibilă, temerile şi îndoielile dispar ca prin minune. Rezultatele generate de aceste fapte bazate pe încredere reprezintă fundaţia pe care ne vom clădi o viaţă nouă.

Rezultatele nu sunt doar nişte simple obiective; ele sunt seminţele bucuriei şi prosperităţii viitoare. Fiecare rezultat pe care îl obţinem – indiferent cât de mic este acesta – constituie un pas sigur spre o viaţă plină de realizări şi satisfacţii.

Cât de departe trebuie să ajungem?

Se pare că toate formele de viaţă de pe această planetă se luptă să-şi atingă potenţialul *maxim*... cu excepţia oamenilor.

Un copac nu creşte doar până la jumătate din înălţimea lui potenţială, spunându-şi: „Gata, e suficient." El îşi înfige rădăcinile în pământ cât mai adânc cu putinţă. Suge seva pământului fertil, creşte cât de mult poate, îşi lărgeşte trunchiul atât cât îi permite natura şi apoi ne priveşte de sus ca şi când ne-ar spune că şi noi putem să ajungem unde ne dorim dacă ne exploatăm potenţialul maxim.

De ce omul, care este – fără îndoială – cea mai inteligentă fiinţă de pe pământ, nu se luptă să-şi atingă potenţialul maxim? De ce ne oprim la jumătatea drumului? De ce nu ne luptăm cu toate puterile să ajungem acolo unde ne dorim? Răspunsul este simplu: avem libertatea de a alege.

În cele mai multe cazuri, această libertate este un dar nepreţuit. Când vine vorba însă de exploatarea talentelor, capacităţilor şi oportunităţilor noastre, acest dar devine un blestem. Căci adesea alegem inerţia în locul acţiunii, preferând să ne odihnim la umbra unui copac decât să ne lăsăm stimulaţi de lupta lui acerbă pentru atingerea perfecţiunii.

Cele două opţiuni pe care le avem

Avem cu toţii la dispoziţie două opţiuni referitoare la drumul pe care vrem să-l urmăm în viaţă. Prima opţiune este să nu ne exploatăm potenţialul maxim, să nu fim ceea ce putem să fim în realitate; să câştigăm mai puţin; să avem mai puţin; să citim şi să gândim mai puţin; să încercăm mai puţin şi să ne disciplinăm mai puţin. Aceasta este o opţiune care ne oferă o viaţă goală şi searbădă, o viaţă bazată pe teamă şi neîncredere, nu pe realizări şi satisfacţii.

Care este cea de a două opţiune? Să atingem potenţialul maxim; să ajungem la destinaţia dorită; să citim cât mai multe cărţi cu putinţă; să câştigăm cât mai mult; să dăruim cât putem de mult; să obţinem realizările şi rezultatele extraordinare pe care ni le dorim. Cu toţii avem această opţiune.

A face sau a nu face. A fi sau a nu fi. A fi totul sau nimic.

Precum un copac ce îşi întinde crengile spre ceruri, trebuie să atingem şi noi potenţialul cu care suntem înzestraţi. De ce nu facem tot ce putem, în fiecare clipă de viaţă, cât mai mult timp cu putinţă?

Obiectivul nostru primordial trebuie să fie acela de a crea cât mai multe lucruri în viaţă în funcţie de talentul, capacităţile şi dorinţele noastre. Dacă nu ne vom exploata potenţialul maxim, ne vom prăbuşi pentru totdeauna în abisul ignoranţei şi nimicniciei omeneşti.

Rezultatele sunt cel mai bun indicator al progresului uman. Nu avem nevoie de discuţii, de explicaţii sau de justificări. Avem nevoie de rezultate! Dacă acestea nu sunt pe măsura potenţialului nostru, atunci trebuie să luptăm ca să ne depăşim condiţia şi să ajungem la destinaţia dorită. Răsplăţile cele mai mari sunt rezervate celor care conferă valoare propriei lor personalităţi, dar şi lumii înconjurătoare prin *evoluţia* lor spectaculoasă.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

∞ Capitolul 5

STILUL DE VIAŢĂ

Ultimul element care completează mozaicul vieţii (alături de filozofie, atitudine, acţiune şi rezultate) este *stilul de viaţă*.

Stilul de viaţă presupune modul în care alegem să ne trăim viaţa. Presupune înţelegerea diferenţei dintre lucrurile minore ale vieţii şi adevăratele sale comori.

Mulţi indivizi au învăţat *să câştige* bine, dar nu au învăţat *să trăiască* bine. Putem spune că au preferat să aştepte să se îmbogăţească înainte de a practica rafinamentul. Ei nu înţeleg faptul că rafinamentul este *cauza* averilor şi rezultatul acestora.

Unii susţin că vinovat pentru atitudinea lor negativă faţă de viaţă este venitul lor mic. Dacă ar rezolva problema banilor – spun ei – ne-ar arăta ce înseamnă fericirea. Nu au descoperit însă că tocmai eşecul lor de a găsi fericirea în trecut le-a afectat venitul actual. Dacă vor continua să nutrească acest mod eronat de gândire, nefericirea pe care o resimt în prezent le va influenţa şi venitul pe care îl vor câştiga în viitor. Dacă nu vor înţelege că fericirea este parte integrantă a *cauzei*, iar averea este doar o *consecinţă*, circumstanţele vieţii lor nu se vor schimba niciodată.

Stilul de viaţă este o oglindă care ne reflectă atitudinea şi sistemul de valori

Aşa cum am spus deja, sentimentele, gândurile şi acţiunile noastre fac parte din procesul mental care determină

rezultatele finale. Dacă nu suntem mulţumiţi de circumstanţele noastre actuale, le putem modifica, schimbându-ne mai întâi modul de gândire şi sentimentele.

Stilul de viaţă este, de asemenea, o consecinţă a acestui proces de gândire. Ne putem modifica, aşadar, stilul de viaţă, schimbându-ne sistemul de valori, astfel încât să luăm hotărâri mult mai bune şi mult mai valoroase.

Ne putem bucura chiar acum de stilul de viaţă pe care ni-l dorim. Nu trebuie să aşteptăm până când vom deveni bogaţi, puternici sau celebri ca să savurăm fericirea. Nu trebuie să amânăm momentul în care ne putem înfrupta în voie din bunătăţile vieţii până când ne vom fi atins obiectivele legate de carieră. Putem să ducem o viaţă frumoasă şi îmbelşugată chiar de astăzi.

Oricine poate să doneze bani în scop caritabil. Dar adevăratele bucurii le trăim numai atunci când ne dăruim cu totul celor din jur – când le dăruim timpul şi existenţa noastră desăvârşită.

Plătind un preţ puţin mai mare decât pentru un bilet de cinema, oricine poate să participe la un concert simfonic. Muzica este însă la fel de răvăşitoare dacă o asculţi dintr-o lojă privată sau de pe ultimul rând al sălii de concerte.

Nu trebuie să ai un tablou de Rembrandt ca să-i recunoşti geniul extraordinar.

Dăruit cu sinceritate, un singur trandafir poate să semnifice mai mult decât o sută de orhidee.

Spectacolul pe care îl oferă soarele la apus este încă gratuit şi ne putem bucura cu toţii de această privelişte uluitoare.

Nu trebuie să fim bogaţi pentru a trăi o viaţă bogată. Fericirea şi împlinirea sufletească pe care le visăm pot fi ale noastre dacă ne schimbăm sentimentele şi gândurile faţă de acest concept care se numeşte stil de viaţă.

Cantitatea nu este o calitate a stilului de viaţă

Acest lucru este valabil şi pentru cultură, rafinament şi alte aspecte ale vieţii. Ele sunt nişte arte ce trebuie practicate

de cei care îşi doresc o viaţă ideală. Pentru a deveni maeştri ai acestor arte, trebuie să punem în practică ce avem în *prezent*.

Indiferent de circumstanţele noastre, putem să punem în practică oricând dorim arta rafinamentului. De exemplu, cunoaştem cu toţii obiceiul de a lăsa bacşiş ospătarilor care ne servesc la restaurante. Dar puţin dintre noi cunosc originea şi scopul pentru care lăsăm un bacşiş. Cuvântul „bacşiş" („tip" în engleză) reprezintă abrevierea expresiei „To Insure Promptness" (a asigura promptitudinea). Această expresie presupune faptul că bacşişul trebuie dat înainte de a beneficia de serviciile ospătarului, nu după.

Rafinamentul constă în abordarea subtilă a persoanei care ne serveşte, oferindu-i bacşişul *înainte,* nu după ce consumăm meniul. Firește, bacşişul trebuie să implice o sumă suficientă de bani, care să ne asigure de serviciile ireproşabile ale ospătarului. Putem să îmbinăm gestul cu câteva cuvinte bine alese: „Oaspeţii mei din această seară sunt cu totul deosebiţi şi vreau să le ofer o experienţă de neuitat. Vreau să ai grijă să nu le lipsească nimic şi în acest scop, îţi ofer o mică atenţie."

Această scurtă conversaţie, însoţită de o anumită sumă de bani, va face într-adevăr minuni. Îşi va dovedi şi mai mult eficienţa în momentul în care cuvintele vor fi rostite cu multă sinceritate şi accentuate de un zâmbet cald. Asta presupune arta rafinamentului – găsirea unor modalităţi simple prin care putem conferi vieţii un caracter unic. Oricine poate să facă acest lucru. Este extrem de uşor.

Este la fel de uşor să nu punem în practică această artă. Este uşor să consumăm meniul, să tolerăm serviciile proaste, să ne enervăm şi să distrugem o seară frumoasă doar pentru simplul fapt că nu suntem în stare să dăm dovadă de gesturi aparent minore, dar extraordinare.

Stilul de viaţă înseamnă să facem lucruri obişnuite într-un mod civilizat şi rafinat. Nu trebuie să ne ridicăm de la masă spumegând de furie din cauza serviciilor îndoielnice şi să-i aruncăm priviri de gheaţă ospătarului. Imaginaţi-vă efectul

B.C.U "M. EMINESCU" IAŞI

pe care l-ar avea un comportament atât de necivilizat asupra oaspeţilor pe care aţi sperat să-i impresionaţi în seara respectivă! Ar transforma o seară frumoasă într-un adevărat coşmar şi asta pentru că nu aţi binevoit să investiţi câţiva dolari *în asigurarea promptitudinii*.

Trebuie să învăţăm să cheltuim sume mici de bani într-o manieră elegantă înainte de a stăpâni arta marilor cheltuieli rafinate.

Stilul de viaţă este o oglindire a personalităţii şi evoluţiei noastre

Stilul nostru de viaţă ne transmite un mesaj clar referitor la personalitatea şi modul nostru de a gândi. Stilul de viaţă implică destinaţia la care dorim să ajungem, acţiunile pe care le întreprindem şi sentimentele pe care le trăim în momentul în care am ajuns la capătul călătoriei noastre. Stilul de viaţă se referă la modul în care ne îmbrăcăm, la maşinile pe care le conducem şi la genul de petreceri pe care le frecventăm.

Stilul de viaţă este îmbinarea armonioasă dintre consistenţă şi stil, rafinament şi intelect, dar şi control emoţional în vremuri de restrişte şi descătuşare emoţională în momente de bucurie şi fericire.

Oamenii care au obţinut succesul şi cei care îl caută cu toată seriozitatea ne comunică prin stilul lor de viaţă nivelul de rafinament şi inteligenţă pe care au reuşit să-l atingă. Comportamentul lor ne sugerează fără umbră de îndoială intensitatea procesului de dezvoltare personală.

Întreaga noastră fiinţă le comunică celor din jur nivelul intensităţii pe care l-a atins acest proces de dezvoltare şi perfecţionare. Lucrurile pe care le facem sau le spunem şi poate chiar întreaga noastră înfăţişare exterioară ne dezvăluie atitudinea pe care o nutrim faţă de viaţă. Dacă preferăm să cheltuim mai mulţi bani pe gogoşi decât pe cărţi, atunci acest lucru trădează „sinceritatea" dorinţei noastre de a obţine progresul personal.

Dacă ne petrecem serile în compania unei cărţi, în faţa calculatorului sau a televizorului, dacă vorbim cu copiii sau ne distrăm cu colegii de la serviciu, stilul de viaţă ne dezvăluie atitudinea şi sistemul de valori. Putem să ne bucurăm cu toţii de o viaţă mai bună. Nu avem nevoie de bani pentru a schimba stilul de viaţă. Nu trebuie decât să învăţăm să apreciem adevăratele valori ale vieţii.

Stilul de viaţă nu este un premiu pe care îl primim automat

Stilul de viaţă presupune conceperea unor modalităţi unice prin care ne putem trăi viaţa. Aceasta este o artă pe care trebuie să o stăpânim, nu un statut la care trebuie să ajungem. Stilul de viaţă presupune descoperirea unor modalităţi noi prin care putem conferi mai multă bucurie, plăcere, fericire şi consistenţă vieţii noastre, dar şi a celor dragi nouă.

Mulţi dintre noi visează să devină bogaţi şi să aibă o casă frumoasă, de care să aibă alţii grijă pentru ca noi să avem parte de mai mult timp liber. Visăm să câştigăm la loterie ca să putem renunţa la slujbele noastre şi să pornim în căutarea bunătăţilor vieţii. Visăm să avem şoferi care să ne conducă la destinaţiile dorite şi servitori care să aibă grijă de noi în aşa fel încât să avem tot timpul din lume pentru a face tot ce ne trece prin cap.

Întrebarea este: *ce am face* în acest caz? În curând, tot ceea ce am visat să facem într-o zi şi-ar pierde valoarea şi consistenţa, aşa cum s-ar întâmpla şi cu stilul nostru de viaţă. Neam plictisi de prea multe călătorii, de prea multe petreceri, de prea mult somn şi de prea multă distracţie.

Dacă nu căutăm o viaţă plină numai de distracţie şi veselie, atunci ce căutăm? Ce înseamnă această noţiune pe care o numim stil de viaţă?

Poate că opiniile noastre referitoare la această noţiune sunt complet diferite, dar sunt convins că suntem cu toţii de acord

asupra unui singur lucru: nu este un premiu pe care îl primim automat pentru simplul fapt că posedăm mai mult decât semenii noştri. Stilul de viaţă este rezultatul unei existenţe bogate spiritual, bazate pe comori sufleteşti, nu materiale. Stilul de viaţă nu este o încununare a eforturilor noastre depuse pe plan profesional, ci pe plan spiritual.

Stilul de viaţă trebuie analizat şi pus în practică

Dacă vrem să fim bogaţi, trebuie să analizăm noţiunea de bogăţie, iar dacă vrem să fim fericiţi, trebuie să analizăm fericirea. Chintesenţa acestor analize creează stilul de viaţă.

Mulţi oameni nu-şi bat capul să studieze aceste noţiuni atât de importante. Planul pe care şi l-au „conceput" pentru găsirea fericirii constă în speranţa că norocul le va surâde într-o bună zi şi vor gusta din plin din cupa fericirii. Dar fericirea este o artă, nu o întâmplare. Nu este o minune care ne pică din cer. Fericirea – această trăire unică, pe care o identificăm greşit cu succesul material – trebuie să preceadă succesul. Fericirea este mai mult cauza succesului şi mai puţin rezultatul acestuia, astfel încât putem gusta oricând din cupa fericirii, indiferent de circumstanţele noastre prezente.

Învăţaţi să vă mulţumiţi cu ce aveţi, luptând însă pentru ceea ce vă doriţi!

Ne putem schiţa singuri noţiunea de fericire. O putem concepe şi o putem trăi. Nu trebuie să mai amânăm acest moment. Amânarea nu face altceva decât să prelungească agonia creată de serviciile îndoielnice, de clipele de mânie, de distrugerea momentelor de bucurie şi de perpetuarea unei vieţi lipsite de valoare.

Fericirea îşi poate face însă apariţia oriunde şi oricând, pentru că nu are nici o legătură cu lucrurile materiale. Fericirea nu depinde de conturile noastre bancare. Dacă putem

număra pe degete clipele fericite şi apoi punem nişte inele cu diamante pe aceste degete, nu înseamnă că avem parte de mai multe momente fericite. Dacă nu am reuşit să încheiem nişte relaţii de prietenie solide în vremuri de restrişte, cu siguranţă nu ne vom face prieteni nici după ce situaţia noastră financiară se va îmbunătăţi. Nu ne putem permite să ratăm consolidarea unei relaţii valoroase cu o persoană care ne-a fost alături şi în momente de bucurie, dar şi în momente de tristeţe, care ne cunoaşte şi ne acceptă aşa cum suntem, care ne iubeşte necondiţionat şi care ne determină să-I mulţumim Cerului pentru că ne-a dăruit-o.

Putem trăi adevărate clipe de fericire privindu-ne copiii cum învaţă să meargă pe o bicicletă luată la mâna a doua decât tânjind după una nouă. Le vom refuza această bucurie – lor sau nouă înşine – doar pentru că nu ne putem permite acum să cumpărăm cele mai bune sau cele mai scumpe jucării?

Nu puteţi extrage fericirea dintr-un cont bancar. Ea este consecinţa stilului nostru de viaţă. Nu este o greşeală să ne dorim mai mult pentru noi sau pentru familia noastră. Dar asta nu înseamnă că nu ne putem bucura de bunătăţile vieţii doar pentru că avem mai puţin decât semenii noştri. Dacă nu vom învăţa să ne mulţumim cu ce avem în prezent, nu vom fi niciodată fericiţi, indiferent de oportunităţile pe care le vom întâlni în cale.

Indiferent unde sunteţi, încercaţi să vă implicaţi în prezent cu toată fiinţa voastră!

Unul dintre motivele primordiale pentru care nu reuşim să găsim fericirea sau să ne creăm un stil unic de viaţă îl constituie incapacitatea noastră de a stăpâni arta *de a fi*.

Deşi suntem acasă, gândurile ne zboară în continuare la sarcinile de serviciu. Iar când suntem la serviciu, ne trezim că suntem copleşiţi de problemele de acasă.

Realizăm la un moment dat că nu ascultăm ce ne spun cei din jur. Poate că auzim cuvintele, dar nu recepţionăm mesajul.

Descoperim pe parcursul zilei că ne concentrăm asupra experienţelor trecute sau asupra posibilităţilor viitoare. Suntem atât de absorbiţi de ziua de ieri sau de cea de mâine încât nu observăm cum ziua de astăzi ne scapă practic printre degete.

Trecem prin ziua respectivă fără să-i realizăm valoarea. Gândul ne poartă peste tot, în timp şi ne priveză de bucuria pe care ne-o poate oferi clipa prezentă.

Stilul de viaţă presupune să învăţăm *să participăm* cu toată fiinţa noastră la evenimentele din prezent; să ne concentrăm şi să captăm valoarea experienţelor şi sentimentelor pe care ni le poate oferi prezentul. Stilul de viaţă presupune să învăţăm să privim un apus de soare; să ascultăm tăcerea; să capturăm fiecare moment din viaţă şi să-l integrăm în procesul dezvoltării şi evoluţiei noastre. Stilul de viaţă este plămădit nu din acţiunile noastre, ci din trăirile noastre. Şi dacă nu vom învăţa *să ne implicăm* în prezent cu toată fiinţa noastră, nu vom stăpâni niciodată arta *de a trăi*.

Lăsaţi-vă mângâiaţi de aripa vieţii!

Există o mare diferenţă între *a merge* la Paris şi *a te bucura* de frumuseţile Parisului. Verbul „a merge" implică o acţiune fizică; „a te bucura de ceva" presupune implicare sentimentală.

Pentru a trăi şi a ne bucura de viaţă, trebuie să ne lăsăm mângâiaţi de aripa ei. Şi nu doar de experienţele pozitive. Trebuie să trăim atât suferinţele şi tristeţea, cât şi pierderile şi dorinţele. Emoţiile ne îmbogăţesc viaţa şi conferă personalităţii şi evoluţiei noastre un caracter unic.

Pentru a trăi o viaţă unică, trebuie să devenim nişte indivizi unici, încercând o gamă largă de experienţe şi emoţii umane. Numai atunci vom avea parte de o viaţă plină de consistenţă şi valoare.

Progresul începe cu un *sentiment*. Nu atragem o viaţă mai bună doar pentru că ne-o dorim cu ardoare; o atragem adoptând sentimentele celor care au deja o viaţă mai bună.

Dacă vrem să fim fericiţi, începem să gândim, să simţim şi să acţionăm ca şi când am fi „fericiţi".

Dacă vrem să fim bogaţi, începem să gândim, să simţim şi să acţionăm ca şi când am fi „bogaţi".

Orice tată, care îşi doreşte acest lucru, poate să capteze atenţia şi să se bucure de aprecierea familiei sale bazându-se pe resursele *actuale*. Nu trebuie să aştepte să se îmbogăţească pentru a descoperi şi împărtăşi fericirea. Nu trebuie să aştepte să devină un individ unic pentru a se bucura de fericire. Trebuie doar să se mulţumească cu ce are şi să-şi pună la treabă „posesiunile spirituale". Va descoperi astfel că universul său îşi va extinde graniţele. Nu trebuie decât „să respire" adânc în piept aerul fericirii şi să-şi investească talentele şi calităţile unice pentru a savura la maxim frumuseţea prezentului.

Bucuria pe care o poţi trăi văzând chipul radiind de fericire al fiicei tale atunci când îi dăruieşti un bilet la un concert în valoare de 20 de dolari (acesta fiind singurul dar pe care i-l poţi face în prezent) poate să echivaleze cu fericirea pe care ar trăi-o dacă i-ai dărui un automobil în valoare de 20.000 de dolari. Acest gest îşi poate dovedi eficienţa cu atât mai mult cu cât – în trecut – te-ai certat cu fiica ta pentru că insista „să cheltuiască banii pe fleacuri de acest gen, cum este un concert". Imaginaţi-vă ce efect ar crea tatăl – capul familiei, care îşi doreşte să devină rafinat şi bogat – dacă i-ar arunca dispreţuitor fiicei sale o bancnotă de 20 de dolari, dezaprobând făţiş dorinţa acesteia de a merge la acest concert atât de important pentru ea!

Ar fi mult mai bine dacă i-ar face o surpriză fiicei lui, cumpărându-i biletul şi dăruindu-i-l într-o manieră elegantă, susţinută de câteva cuvinte bine alese. Ar fi şi mai bine dacă tatăl ar cumpăra două bilete şi ar merge la concert cu fiica lui. Apoi, după terminarea concertului, ar putea să o invite să ia masa împreună într-un loc deosebit, unde mâncarea este extraordinară, iar serviciile ireproşabile – datorită bacşişului aferent.

Asta înseamnă stilul de viaţă: descoperirea unor modalităţi unice de a le dărui celor dragi momente şi experienţe de neuitat cu mijloacele pe care le avem la dispoziţie.

Putem începe să ne modelăm stilul de viaţă dăruind tot ceea ce putem să dăruim. Fie că este vorba de timpul nostru, de un cuvânt de apreciere sau încurajare, de atenţia noastră necondiţionată, vom crea o experienţă unică şi imposibil de uitat.

Nu trebuie să permitem timpului sau oportunităţilor să ne scape printre degete, ratând şansa de a crea momente unice de fericire. Dacă vom continua să aşteptăm până când vom avea resursele necesare să realizăm lucruri *măreţe* – fără să stăpânim arta de a trăi viaţa în adevăratul sens al cuvântului – s-ar putea să descoperim că am aşteptat prea mult.

Haideţi să începem chiar acum procesul prin care vom da naştere experienţelor şi amintirilor nemuritoare!

Stilul de viaţă este o sursă de bucurie şi fericire, care este la îndemâna oricui, indiferent de circumstanţele sale prezente.

Viaţa ne oferă nenumărate oportunităţi prin care putem să cunoaştem şi să sondăm complexitatea fericirii, rafinamentului şi aprecierii. Trebuie doar să ne schimbăm mentalitatea şi să luăm hotărârea de a trece imediat la acţiune. Demonstrându-ne fermitatea şi dorinţa acerbă de a captura şi savura toate oportunităţile vieţii – indiferent cât de mici ar fi acestea, vom descoperi că viaţa ne va oferi experienţe mult mai bogate decât ni le-am imaginat vreodată.

BCU IASI CENTRU UNIVERSITAR

∞ Concluzii

CUM SĂ DEZVOLTĂM SIMŢUL IMPERATIVULUI

Aş vrea să subliniez în încheierea acestei cărţi faptul că succesul sau eşecul nostru depinde de trei lucruri fundamentale:

de cunoştinţele noastre,

de sentimentele pe care le generează aceste cunoştinţe

şi

de acţiunile pe care le întreprindem în funcţie de sentimentele şi cunoştinţele noastre.

Dar mai există un alt element esenţial pe care trebuie să-l stăpânim dacă vrem să întreprindem schimbări majore în viaţa noastră. Acest ultim element vital este cel care îmbină armonios toate piesele din mozaicul vieţii, creând în final tabloul de ansamblu.

Este posibil ca unii oameni – deşi au pus în aplicare toate principiile despre care am discutat în această carte – să se afle în continuare la o distanţă apreciabilă de obiectivele lor. În ciuda eforturilor de a-şi remodela filozofia, de a adopta o atitudine pozitivă, de a-şi restructura întreaga personalitate, de a-şi studia rezultatele şi de a-şi concepe un stil de viaţă unic, nu reuşesc să ajungă la destinaţia dorită.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Care sunt motivele pentru care aceşti oameni continuă să se învârtă într-un cerc vicios, în ciuda hotărârii lor ferme de a-şi schimba radical viaţa? De ce indivizii care îşi plantează cu multă grijă seminţele câştigului nu reuşesc să se bucure de o recoltă bogată?

Zona de confort umană

Poate că răspunsul la aceste întrebări îl constituie faptul că avem deja atât de mult încât ajungem să ne mulţumim cu ce avem.

Avem cu toţii un spaţiu în care locuim, un telefon, un televizor, o maşină şi o sursă de venit. Avem haine şi mâncare la discreţie. Pentru că lucrurile vitale nu ne lipsesc, ne instalăm într-un loc periculos pe care eu îl numesc „zonă de confort". Ne lipseşte impulsul disperării sau forţa inspiraţiei care să ne determine să trecem la acţiune. Poate că ne dorim mai mult. Dar nu suntem impulsionaţi nici de o nevoie arzătoare şi nici de o dorinţă acerbă de a ne depăşi condiţia.

Aspectul cel mai periculos al zonei de confort este incapacitatea noastră *de a auzi*. Cu cât această zonă este mai confortabilă, cu atât ignorăm mai mult bătăile ceasornicului. Pentru că ni se pare că avem atât de mult timp la dispoziţie, irosim clipa prezentă. O dedicăm distracţiei, nu pregătirii spirituale.

Cei care trăiesc în zona de confort şi-au stabilit o filozofie ciudată despre viaţă şi nemurire. „Am tot timpul din lume ca să-mi modelez propria poveste de succes. Există întotdeauna ziua de mâine. Există întotdeauna săptămâna viitoare, luna viitoare sau anul viitor. Nu avem motive de îngrijorare. Nu trebuie să schimbăm nimic în momentul de faţă. Niciodată nu va fi la fel cum este astăzi... *Anul viitor*, de exemplu, lucrurile vor fi complet diferite."

Şi aşa – în acest moment – cei care îşi doresc să-şi schimbe viaţa se mulţumesc să păstreze lucrurile aşa cum sunt. Ne vom dedica ziua de astăzi relaxării, sau conceperii unor planuri de bătaie, sau emisiunilor de la televizor, sau adunării forţelor pentru o nouă ofensivă împotriva mediocrităţii, care – însă – va începe *mâine*.

„Mâine mă voi trezi dis-de-dimineaţă şi voi lucra până târziu în noapte, investindu-mi talentul şi resursele în realizarea unor schimbări dramatice" – spune persoana hotărâtă să întreprindă aceste schimbări, dar fără să înţeleagă pe deplin semnificaţia conceptului de lucruri imperative. „Am citit trei cărţi luna trecută, aşa că luna asta voi face pauză. Am muncit din greu săptămâna asta, de aceea cred că mâine mă voi odihni. Trebuie să dau un telefon astăzi, dar şi mâine este o zi. Aşa că voi suna mâine."

Acestea sunt exemple de greşeli de raţionament – mici, dar repetate în fiecare zi...

Astăzi este ziua de mâine a zilei de ieri

Problema cu care ne confruntăm aşteptând ziua de mâine este faptul că – atunci când soseşte – devine *ziua de astăzi*.

Astăzi este ziua de mâine a zilei de ieri. Întrebarea este: ce am făcut cu oportunitatea pe care ne-a oferit-o această zi? Vom irosi adesea ziua de mâine aşa cum am irosit-o şi pe cea de ieri şi cum o irosim şi pe cea de azi. Toate lucrurile pe care le-am fi putut realiza ne-au scăpat printre degete, în ciuda intenţiilor noastre bune.

Trebuie să ne reamintim adesea că nisipul clepsidrei se scurge implacabil. Trebuie să înţelegem că bătăile ceasornicului, care au început în ziua în care ne-am născut, vor înceta într-o zi pentru totdeauna.

Timpul este acelaşi pentru toată lumea. Nu favorizează pe nimeni. Ne dăruieşte în aceeaşi măsură şi lucruri frumoase, dar şi lucruri triste.

Timpul ne dăruieşte şanse extraordinare, dar ne cere să ne grăbim.

Semnalul de două minute

Este interesant de urmărit echipele de fotbal care îşi dispută campionatul în zilele de duminică. Primele 58 de minute ale jocului, nu fac decât să urmeze planul de bătaie pe care şi l-au conceput pentru obţinerea victoriei. Apoi, se întâmplă un lucru

remarcabil. Pe teren intră un oficial care dă „semnalul de două minute".

Evenimentele care se petrec în 120 de secunde îți iau practic respirația. În aceste două minute de meci, suntem martorii unui joc mult mai intens, mai inteligent și mai dinamic decât am văzut în primele 58 de minute.

De ce?

Pentru că jucătorii înțeleg că înfrângerea este iminentă și luptă acum din toate puterile, impulsionați de trecerea implacabilă a timpului. Participanții sunt conștienți de faptul că timpul nu favorizează pe nimeni. Ei trebuie să profite la maxim de minutele care au mai rămas din joc.

Echipa care se află în pragul înfrângerii a dat dovadă – pe tot parcursul jocului – de multă imaginație și intensitate. Fotbaliștii sunt înzestrați cu un potențial extraordinar și au avut nenumărate ocazii să marcheze goluri în poarta adversă. Dar în ciuda eforturilor lor, jucătorii nu au reușit să dea un randament maxim. Fluierul care anunță semnalul de două minute este uneori o simplă formalitate, care le dă tuturor de înțeles că înfrângerea este iminentă și ireversibilă.

Același lucru este valabil și pentru viața personală a unui individ. Secundele se transformă în minute, minutele în ore, iar orele în zile până când descoperim într-o dimineață că am ratat toate șansele vieții. Ne petrecem ultimii ani gândindu-ne la visurile care nu s-au împlinit niciodată și regretând toate lucrurile care s-ar fi putut întâmpla, dar pe care le-am „ucis" prin lipsa noastră de acțiune.

Când jocul vieții ajunge la final, nu mai avem șansa să se corectăm greșelile. Ceasornicului – ce ne răpește minutele de viață – nu îi pasă dacă suntem învingători sau învinși. Nu-l interesează cine câștigă sau cine pierde în jocul existenței. Nu-i pasă de pretexte, echitate sau egalitate. Singurul lucru important este felul în care am jucat acest joc.

Indiferent de vârsta pe care o aveți în prezent, trebuie să vă lăsați impulsionați de simțul imperativului și să treceți la acțiune

chiar acum – în acest moment. Trebuie să fim conştienţi mereu de valoarea fiecărei clipe de viaţă – de valoarea momentelor care par atât de nesemnificative încât pierderea lor trece neobservată.

Avem la dispoziţie tot timpul din lume. Avem foarte multe şanse... foarte multe oportunităţi... ani în care putem demonstra lumii întregi lucrurile pe care le putem înfăptui. Pentru cei mai mulţi dintre noi, va exista întotdeauna ziua de mâine, săptămâna viitoare, luna viitoare şi anul viitor. Dar dacă nu vom înţelege importanţa pe care o are simţul imperativului, vom irosi aceste clipe preţioase de viaţă, aşa cum am irosit săptămânile, lunile şi anii de dinaintea lor. Şi nu există un izvor inepuizabil de timp!

Învăţaţi să vedeţi tabloul viitorului!

Dacă am putea surprinde cu ochiul minţii tabloul viitorului, atunci poate că ne-am trăi viaţa cu mai multă seriozitate. Povestea pe care v-o împărtăşesc în cele ce urmează ilustrează în mod dramatic consecinţele incapacităţii noastre de a înţelege caracterul implacabil al timpului.

Într-o zi, un om plutea cu bărcuţa lui pe fluviul Niagara. Apele erau liniştite, vântul adia blând, iar soarele strălucea pe cerul senin. Cu doar câteva minute înainte, omul plecase în larg, dar nu se îndepărtase prea mult de ţărm. Nu avea motive de îngrijorare. După ce îşi aruncă undiţa în apă, îşi lăsă gândurile să zboare în voie.

Şi bărcuţa lui plutea în voie. Înainta aproape imperceptibil pe apele fluviului, aşa cum se întâmplă cu orice ambarcaţiune lăsată să plutească în derivă. Dar toate ajung – în cele din urmă – la o destinaţie şi lăsate în voia sorţii par împinse spre destinaţia respectivă de o forţă ciudată şi nevăzută.

Preocupat de activitatea sa din momentul acela, omul nu a observat faptul că bărcuţa lui începuse să plutească ceva mai repede. Gândurile sale se concentrau asupra pescuitului. Avea destul timp să cugete asupra aspectelor serioase ale vieţii. Deocamdată, se mulţumea să se relaxeze şi să savureze din plin activitatea sa preferată. Dorea să ignore marile provocări ale

destinului, dedicându-şi această oră din viaţă plutirii în derivă.

Deodată însă, ceva l-a trezit din reveria sa. Auzi un zgomot care venea din depărtare, dar care – dintr-odată – i se păru asurzitor. Observă atunci că bărcuţa lui nu mai plutea pe ape line, iar perspectiva nu era deloc liniştitoare.

Se uită în jurul lui şi descoperi că malurile râului nu se mai vedeau deloc, ca şi când ar fi fost înghiţite de ape. Bărcuţa lui nu era dotată cu motor, iar el avea la dispoziţie doar o singură vâslă. Nu i se păruse necesar să o doteze cu motor sau cu două vâsle.

Încerca să înţeleagă ce se întâmplă, căci părea să fi ajuns din ape calme şi line în ape tulburi şi mânioase, pe care nu le putea controla.

Înţelese apoi de-ndată situaţia cumplită în care se afla. Zgomotul asurzitor, valurile înspumate şi mişcările necontrolate ale bărcii sale i-au schiţat un tablou înspăimântător. Se îndrepta implacabil spre hăul cascadei Niagara.

Mintea sa revărsa o cascadă de gânduri şi sentimente. Dacă s-ar fi gândit la consecinţele plutirii sale în derivă; dacă ar fi fost mai bine pregătit şi echipat; dacă şi-ar fi dotat bărcuţa cu un motor – pentru orice eventualitate; dacă ar fi observat tragedia mai devreme; dacă... dacă...

Dacă ar fi observat mulţimea de oameni care se strânseseră pe cele două maluri, aflând că o barcă se îndrepta cu repeziciune spre un dezastru iminent... Se părea că martorii acestei tragedii cumplite doreau să-l ajute, dar orice încercare de salvare le-ar fi pus şi lor viaţa în pericol. Unii au încercat în zadar să-i arunce frânghii sau să-l ajute să se agaţe de ramurile copacilor, dar cei mai mulţi priveau împietriţi drama care n-ar fi trebuit să se întâmple.

El a înţeles atunci soarta îngrozitoare ce-l aştepta, datorată neglijenţei şi indiferenţei sale. Era victima propriei sale preocupări – a nepăsării sale de a acorda atenţie unui mediu viclean, care îl putea înghiţi într-o clipă, punând capăt existenţei, oportunităţilor şi visurilor sale.

Se gândi în ultimul moment la faptul că ar schimba totul

în viaţa lui dacă ar mai avea o şansă. Gândurile îi zburau prin minte cu aceeaşi repeziciune cu care bărcuţa se îndrepta spre destinaţia finală.

Dacă ar mai fi avut o şansă, ar fi putut să vadă şi să evite dezastrul viitor. L-ar fi văzut cu ochiul minţii înainte ca acesta să se întâmple. Ar fi anticipat consecinţele neatenţiei şi indiferenţei. Ar fi văzut în mintea sa valurile înspumate, ar fi auzit iureşul înspăimântător al cascadei şi ar fi simţit viteza cu care gonea bărcuţa sa spre o destinaţie cumplită, dar ar fi reuşit să acţioneze din timp pentru a-şi salva viaţa.

Dacă ar fi putut fi salvat din apele învolburate, ar fi învăţat să-şi aprecieze la justa lor valoare talentul, oportunităţile şi timpul. Nu s-ar fi lăsat înşelat de mirajul frivolităţii şi nici nu ar fi lăsat garda jos.

Dar, din păcate, acum nu mai avea timp.

Trebuie să analizăm apele pe care plutim în prezent

Cu toţii plutim într-o anumită direcţie în acest moment. Singurul lucru pe care îl putem determina este destinaţia spre care ne îndreptăm. Nu ştim însă dacă mai avem suficient timp ca să schimbăm această destinaţie.

Lucrurile pe care le-au înfăptuit unii oameni în trecut au trasat un drum care ameninţă să le încătuşeze viitorul. Cu toate acestea, ei refuză să treacă imediat la acţiune. Plutesc în derivă pe apele indiferenţei şi neatenţiei. Dorinţa de distracţie este mai puternică decât dorinţa de educaţie. În loc să caute şi să cerceteze, ei cad pradă ideii conform căreia micile erori de raţionament nu pot să cântărească atât de mult în balanţa vieţii şi nu pot să o influenţeze într-o măsură prea mare. Încă nu au învăţat că toate acţiunile de astăzi sunt consecinţele zilei de mâine. Faptele lor neglijente şi gândurile ce plutesc în derivă le înghit cea mai preţioasă resursă – *timpul*. Pentru că li se pare că au tot timpul la dispoziţie, privesc indiferenţi cum oportunităţile prezentului le scapă printre degete.

Filozofia noastră ne conduce spre o anumită destinaţie a viitorului. Acelaşi rol îl îndeplinesc şi atitudinea, acţiunile şi rezultatele noastre. Stilul de viaţă ne încurajează fie să sondăm adâncurile experienţelor noastre emoţionale, fie ne şopteşte să aşteptăm până când vom avea totul la dispoziţie.

Personalitatea şi evoluţia noastră trebuie analizate nu doar din perspectiva obiectivelor noastre, ci şi din cea a timpului care trece implacabil. Poate că mai avem doar câţiva ani sau câteva luni la dispoziţie. Nu vi se pare logic, aşadar, să facem ceva constructiv cu timpul pe care îl mai avem, decât să aşteptăm cu nepăsare ca viaţa să treacă pe lângă noi?

Viaţa nu este destinată repetiţiilor

Nu mai avem timp pentru repetiţii. Repetiţiile sunt destinate perioadei copilăriei şi şcolii.

Suntem acum participanţi maturi în jocul vieţii, iar adversarul nostru redutabil este mediocritatea. În lipsa unei acţiuni intense şi inteligente, eşecul ne va invada, distrugând şi minimul de progres pe care l-am făcut. Nu putem să aşteptăm „semnalul de două minute". Nu putem să aşteptăm până în ultimele momente ale jocului ca să descoperim că planul pe care ni l-am conceput nu dă rezultatele scontate. Şi nu putem să aşteptăm până când auzim ultimele bătăi ale ceasornicului ca să capturăm oportunităţile vieţii.

Trebuie să adoptăm de îndată un nou mod de gândire şi să obţinem noi rezultate.

Trebuie să ne impunem o disciplină nouă şi să ne însuşim o atitudine care să ne stimuleze – *pe noi* şi să-i inspire pe *semenii noştri*.

Nu putem să aşteptăm o anumită ocazie care să ne ofere rezultate invincibile. Trebuie să ne identificăm cu cele actuale şi să le înhăţăm, indiferent care sunt acestea. Trebuie să le insuflăm talentul, forţa şi vigoarea noastră şi vom descoperi că nimic nu ne poate împiedica să realizăm ce ne-am propus.

Nu putem să ne oprim în drumul nostru doar pentru că fiecare

oportunitate are şi factori de risc. Trebuie, în schimb, să capturăm fiecare şansă care există în aceşti factori de risc, conştienţi fiind de faptul că trebuie să ne asumăm *riscul* de a merge cât mai departe pentru a descoperi unde putem să ajungem cu adevărat.

* * *

Puteţi s-o faceţi! Vă puteţi schimba viaţa, în mod deosebit dacă ţineţi seama de caracterul implacabil al timpului.

Nu uitaţi, ceasornicul înregistrează clipele de viaţă! Puteţi realiza tot ce vă doriţi dacă treceţi la acţiune chiar acum!

Este uşor să obţinem succesul şi fericirea. Dar este şi mai uşor să le ignorăm.

Rezultatele finale ale vieţii voastre vor fi determinate de numărul erorilor de raţionament, repetate în fiecare zi sau de hotărârile pe care le-aţi luat şi regulile pe care vi le-aţi impus, practicate zi de zi:

- Hotărârea de a vă extinde graniţele filozofiei;
- Hotărârea de a adopta o atitudine pozitivă;
- Hotărârea de a vă implica în acţiuni dinamice şi valoroase, care vor genera rezultate mult mai bune;
- Hotărârea de a vă analiza rezultatele pentru a putea anticipa viitoul cu mai multă obiectivitate;
- Hotărârea de a trăi viaţa la maxim şi de a vă investi toate experienţele într-un viitor mult mai bun.

Acestea sunt marile încercări ale vieţii unde trebuie să îmbinaţi talentul, imaginaţia, energia, simţul trecerii ireversibile a timpului şi fermitatea.

Fie ca piesele mozaicului vieţii voastre să se contopească în mod armonios pentru a savura tabloul de ansamblu – rezultatul dăruirii voastre şi a hotărârii de a stăpâni elementele fundamentale ale existenţei!

Fie ca rezultatele şi eforturile voastre să-i determine pe cei ce vă vor judeca existenţa să rostească aceste cuvinte atât de simple:

Bravo, bunule şi credinciosule servitor!

∞ Despre autor

Jim Rohn

Unul dintre cei mai cunoscuţi şi apreciaţi consilieri în domeniul succesului.

De peste 39 de ani, Jim Rohn se concentrează asupra aspectelor fundamentale ale comportamentului uman, care nutresc o influenţă covârşitoare asupra performanţelor personale şi profesionale. Jim este un etalon pentru cei care încearcă să dăruiască semenilor lor învăţăminte şi inspiraţie. Este înzestrat cu un talent unic – acela de a dărui o perspectivă extraordinară unor principii şi evenimente obişnuite, iar contopirea armonioasă a stilului şi consistenţei expresiei captează imaginaţia celor care îi ascultă sau îi citesc cuvintele.

Jim Rohn a fost considerat de-a lungul timpului ca fiind unul dintre cei mai influenţi gânditori ai epocii noastre, iar prin eforturile sale susţinute a reuşit să impulsioneze şi să instruiască generaţii întregi de profesori în arta dezvoltării personale, dar şi sute de directori şi preşedinţi ai marilor corporaţii americane.

Jim Rohn şi-a prezentat mesajul în faţa unui public de peste 4 milioane de oameni. A organizat conferinţe şi ateliere în Europa, Asia, Australia şi Africa, dar şi în marile oraşe din America de Nord. Este membru al Asociaţiei Naţionale a Oratorilor, care i-a acordat premiul CPAE, în 1985, pentru performanţele remarcabile şi profesionalismul de care a dat dovadă în arta oratoriei.

„Vă doresc o viaţă îmbelşugată, sănătoasă şi fericită; o viaţă în care să vă bucuraţi de darul răbdării, de valoarea cunoaşterii, de virtutea raţiunii şi de influenţa încrederii în capacitatea voastră de a visa şi de a realiza lucruri uluitoare."

Jim Rohn

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

∞ Aprecieri critice

Un mod remarcabil de abordare a strategiilor, de dobândire a succesului şi fericirii personale

„Sunt elevul lui Jim Rohn din 1972. Şi atunci, ca şi acum, era unul dintre cei mai înţelepţi şi mai pătrunzători gânditori pe care i-am cunoscut vreodată, reuşind cu uşurinţă să extindă graniţele universului tuturor celor care îl ascultau."

– Les Brown

„Jim Rohn este unul dintre cei mai relevanţi, mai puternici şi mai incitanţi oratori ai lumii noastre. Stilul său unic şi măiestria desăvârşită cu care mânuieşte arta oratoriei îl situează mai presus de oricare alt orator."

– Harvey Mackay

„Jim este un Will Rogers al zilelor noastre. Perspectiva sa asupra succesului şi fericirii a îmbarcat mii de oameni într-o călătorie minunată, menită să le schimbe pentru totdeauna viaţa. Vă recomand cu multă căldură să trăiţi experienţele uluitoare ale lui Jim Rohn."

– Tom Hopkins

„Sunt pe deplin convins că Jim Rohn este un om excepţional, a cărui filozofie poate să înalţe pe culmi materiale şi spirituale viaţa tuturor celor care o absorb. A avut un impact pozitiv asupra mea, într-o perioadă când îmi alcătuiam propria filozofie de viaţă."

– Anthony Robbins

„Jim Rohn este un orator motivaţional desăvârşit – are stil, consistenţă, charismă, relevanţă şi un farmec aparte, iar mesajul pe care îl transmite exercită o influenţă extraordinară asupra publicului său, influenţă care nu încetează niciodată. Îl desemnez pe Jim „Preşedintele Oratorilor". Lumea ar fi mult mai bună dacă am asculta cu toţii cuvintele prietenului meu, Jim Rohn."

– Mark Victor Hansen

„Jim Rohn este remarcabil! Face parte din liga aleasă a adevăraţilor profesionişti în arta oratoriei din America, al cărui mesaj trebuie să se facă pretutindeni auzit."

– Brian Tracy

Editor: Dr. M.C. Popescu-Drânda
Dr. Cristian Cârstoiu

Director executiv: George Stanca
Redactor şef: Ana-Maria Murariu

Redactor: Oana Cristina Plăcintă
Traducere: Iris Manuela Anghel-Gîtlan

Prepress: AMALTEA TehnoPlus
Coperta: Cristian Furdui
Tehnoredactare: Gabriela Căpităneseu
Paginare: Petronella Andrei, Tatiana Militaru
Producţie: Mihaela Conea
Distribuţie: Mihaela Stanca, Lucian Dumitrescu
Marketing: George Oancea

OP 13 – CP 145 Bucureşti
internet: www.amaltea.ro
email: office@amaltea.ro

Tipar: EMPIRE Print – RomExpo, Bucureşti
tel.: 021 / 316 96 40, 031 / 405 99 99
email: print@empire.com.ro

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

B C.U "M. EMINESCU" IASI

COLECȚIA C&A–MOTIVAȚIONAL

TEAMBUILDING:
50 de jocuri şi rolul lor în consolidarea echipei
Şerban Derlogea

HARTA SUCCESULUI
John C. Maxwell

CELE CINCI ELEMENTE ESENȚIALE ALE VIEȚII
Ghidul succesului personal
Jim Rohn

RESURSELE NEBĂNUITE
Conectaţi-vă la potenţialul vostru ascuns
Robert K. Cooper

LUCRURI MĂRUNTE, REZULTATE MĂREȚE
Semnificaţia evenimentelor minore
Roger Fritz

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY
11672/C
13.76

Poate că vă doriţi să schimbaţi ceva în viaţă. Poate consideraţi că meritaţi mai mult decât sunteţi plătiţi sau că sunteţi înzestraţi cu un talent mult mai mare, pe care profesia sau activitatea curentă nu vă permite să-l exploataţi la maxim. Poate că vă confruntaţi cu nişte dileme personale, care vă tulbură existenţa.

Indiferent ce v-a împins să recurgeţi la analiza ideilor prezente în această carte, se pare că vă aflaţi în căutarea unor răspunsuri. Faceţi parte dintre norocoşii vieţii, care sunt gata să întreprindă câteva schimbări în universul lor – şi acesta este subiectul cărţii de faţă: transformarea vieţii din ceea ce este în prezent în ceea ce ar trebui să fie.

„Pentru a avea mai mult trebuie să evoluăm mai mult" este chintesenţa filozofiei dezvoltării personale, a succesului şi fericirii, subiecte abordate de Jim Rohn în *Cele cinci elemente esenţiale ale vieţii*.

Rezultatele şi stilul de viaţă sunt efectele, dar filozofia noastră personală, atitudinea şi activitatea sunt cauzele supreme ale efectelor. Pentru a schimba efectele, trebuie să schimbăm cauzele. Cu toate acestea, cei mai mulţi oameni blamează efectele, dar continuă să susţină cauzele. După ce veţi citi şi vă veţi însuşi acest ghid al succesului personal, veţi descoperi un potenţial nemărginit, cum nu aţi crezut vreodată că poate exista.

ISBN 973-7780-59-0
9789737780591